

கல்கி

KALKI
22.12.1968
40 காசு

ஆஹா!
என்னுடைய

பாரி மிட்டாய்கள்
எவ்வளவு
சுவை மிகுந்து
இருக்கின்றன!

! நமசித
யபனாநாநா

நெய்ப்பப்பி ரிப்ப
முடிமுடி
சூட்டுமி மனசு
! நனாநிசுக்குடி

பாரி மிட்டாய்களின் மிகப்பெரிய சுவை

PMS-4833

மேலும் 2000 க்கு மேல்

**தென்மேல்
விலாங்கு எழுந்தார்
செல்லுங்கள்**

மாப்பிள்ளை அழகான பிடியும் பிடிவீ
பு.சௌந்தரமூர்த்தி-முன்னாள். ஸ்டேட்ஸ்மேன்
களை சந்திக்கவும், நிரந்தர நடவடிக்கை
களை மேற்கொள்ளும். சந்திப்புகள், சந்தை
சந்தைப்பாடுகள் சந்தைப்பாடுகள்
தன்மையுடையது.
* டாக்டர் செவ்வகை உபயோகப்படுத்தும்
வகையில் இடங்களுக்கும் தயாராகத்
கிடைக்கும்.
* விதப்பிள்ளை மற்றும் இதை சந்தை
வகைகளில், விதம் பாட்டில்களைத்
தயாரிக்கும்.

உங்கள் நீர்ப்பாசன தேவைக்கேற்ப

ஒவ்வொரு மேன் டீசல் இன்னிலும் கிறந்த முறையில் தயாரிக்கப்படுகின்றது. ஸ்டீல்காலம் உருவப்பதற்காக உறுதியாக செய்யப்படுகின்றது. மேலும் குறைந்த விலையில் ஸ்பேர் சாயர்கள் கிடைப்பதால் மேன் இன்னின்கள் எப்போதும் இயங்குகின்றன.

கமார் ரூ. 3 விலையுள்ள ஒரு காலன் க்ரூட் ஆயின் கொண்டு 50,000 காலன் தண்ணீரைப் பாம்ப்சலாம்.

ஒரு 5 H.P. மேன் இன்னினர் சென்ட்ரி ப்ரூக் பம்புகளுடன் கெளடியாக இணைக்க முடியும். 6 H.P. மேன் இன்னினர் கொண்டு கரும்பு ரிழியும் எந்திரத்தை இயக்க முடியும். ஆகவே மேன் டீசல் இன்னின்கள் உங்களுடைய விவசாயத்தில் பயன்தருவதில் வெற்றி கொடுக்க வல்லவை.

தமிழக அரசாங்கத்தின்
ஆங்கிலேயப் பெற்றவை
மேன் & மேன்
லிமீடெட் - கோலாபுர்

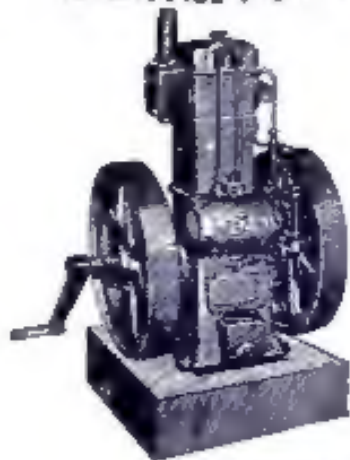
தமிழகம், கேரளாவுக்கு
ஏகபோக விலையோகஸ்தர்கள்:

ஆர்.ஐ. & கம்பெனி
3, ஹிலன் காட்டன் ரோடு, சென்னை-4
போன்: 74150 தந்தி: "ARYECO"

மேன் இன்னின்கள்

15 H.P. 1600 RPM Diesel engine

6 H.P. 650 RPM Crude Oil engine

கஸ்கி

பொதுமக்கள்

கீழ்க் கருத்துகள், மரபுநிதி 20	டிசம்பர் 22
அகஸ்தியாரத்தைய ஆட்டலாமா?	7
ராஜாஜியின் கருத்துக்கள்	9
"சங்கீத கலாநிதி"	22
மகிஷ உருவில் மகாதேவன்	23
பொன்னியின் செயலன்	28
மகாபாரதம்	30
கண்டங்கள் கடக்கும் காரிகள்	33
007 பாது	38
செவ்வகம் கோபுரம்	42
புலகையின் புராணம்	51
இந்தியப் பதி	57
அன்பிதரு அப்பாள்	54
சரப சாஸ்திரி சிவலிபா செவ்விலுர்	74

“தமிழ்” பதிவு செய்யாதது உத்தரவில் உள்ள பெயர்கள் எல்லாம் கற்பனைப் பெயர்களே, சம்பந்தமில்லாத கற்பனை.

சீப்தி

**இல்லந்தோறுப்
பிரபலமாகிவிட்ட
பெயர்**

[illegible]

திரு. கருணாநிதி இராமச்சந்திரன்
தொண்டியில் திருவாரூர் வீதி,
47, 71, தலை துறைமுகம் கிழக்கு,
சென்னை - 12.

Highly recommended

ALFA ROMEO

வாழ்க்கைச் சான்றிதழ்

யானலக்குழிகைகே கூடாது
 ஏன்யூ உன் குட்டிகதை
 நீ உத்தரவுபாடு —

அஸ்திவாரத்தை ஆட்டலாமா?

அரசியல் சாணைப்படி நமது பிரஜைகள் பெற்றுள்ள ஜீவாதார உரிமைகளில் ஒன்று சொத்துரிமை. ஏழைகளைப் பணக்காரர்களாக்க வழி காணாத அரசியல்வாதிகள், பணக்காரர்களை ஏழைகளாக்குவதில் மூலமே பெரும்பாலான ஏழைகளின் வாக்கைப் பெற முடியும் எனக் கருதுகிறார்கள். எனவே சாணைம் தத்துவள்ள சொத்துரிமை இவர்களுடைய கண்ணை உறுத்துகிறது. அதைப் பறிக்கும் விதத்தில் பல காரியம் செய்கிறார்கள். இதற்குப் பார்லிமெண்டிலுள்ள பெரும்பாலான பலம் உதவி செய்கிறது. எனினும் சொன்ற அண்டியல் ஸுப்ரீம் கோர்ட்டு, சாணைம் தகுதிற ஜீவாதார உரிமைகளைப் பார்லிமெண்டின் பலம் கொண்டு மாற்றலாகாது என்று தீர்ப்புத் தந்துவிட்டது.

இத்தத் தீர்ப்பின் விளைவை அற்றுப் போகச் செய்கின்ற உத்தேசத்துடன் பி. எஸ். பி. அங்கத்தினர் ஸ்ரீ நாதபாய் மக்கள்சபையில் ஒரு மசோதா பிரேரிக் திருக்கிறார். 'சாணைம் தரும் ஜீவாதார உரிமைகளையும் பார்லிமெண்ட் மாற்றலாம்' என்பதே இவரது மசோதாவின் தாத்தரியும். இப்போது அரசாங்கம் இம்மசோதாவை ஆதரிப்பதாக உறுதியாகிவிட்டது.

வாழ்வதற்கு உபாயமாக வேலை செய்கிறோம்; வேலை செய்து சம்பாதிக்கிறோம்; அதில் நிகழ்காலத் தேவை போக, பிற்காலத்துக்கெனச் சேமித்து வைத்துக் கொள்கிறோம்; இந்தச் சேமிப்பை சொத்தாகிறது. வாழும் உரிமையும், தொழில் உரிமையும், சம்பாதிக்கும் உரிமையும், சேமிக்கும் உரிமையும், சொத்து வைத்துக் கொள்ளும் உரிமையும் ஒன்றோடொன்று தொடர்புள்ளவை. இவற்றை அரசாங்கத்தின் குறுக்கீடு இன்றி மக்கள் அனுபவிப்பதற்கு சாணைம் உத்தரவாதம் தருகிறது.

சொத்துரிமை இருப்பதால், தகரத முறையில் சொத்து சேர்த்து முடியும் என்று அர்த்தமாகாது. கதந்திர மனிதனாக வாழ ஒரு பிரஜைக்கு உரிமையிருத்தாலும், அந்தச் கதந்திரத்தை அவன் பிறர் நலனுக்கு எதிராகப்

பிரயோகிக்கும்போது, அவனைக் கைது செய்யவும், விசாரணை செய்து சிறை வைக்கவும் அரசாங்கத்துக்கு உரிமை உள்ளதல்லவா? இதேபோல் சட்டத்துக்கு உடந்த முறையில், நியாயமான காரணங்களுக்காக ஒருவரின் சொத்தை அரசாங்கம் ஆர்ஜிதம் செய்து கொள்ளலாம். பொதுநலக் காரியங்களுக்காக அரசாங்கம் சில சொத்துக்களை ஆர்ஜிதம் செய்யலாம். அனல் இதற்கு மனம் போனபடி நஷ்டசூ தராமல், நியாயமான நஷ்டசூ தரவேண்டும். இதைப் புறக்கணிப்பதற்காக சாணைத் தையே நிரூத்தவது தகரது.

வாழும் உரிமை பாடிப்படியாகச் சொத்துரிமையோடு தொடர்புடையது என்று பார்த்தோம். ஒரு மனிதனின் வாழ்க்கையைப் பறிக்கவேண்டுமாயின் அவனைக் கத்தியால் குத்தவோ, துப்பாக்கியால் சுடவோ, மூச்சை நெரித்து நிறுத்தவோ, பட்டிலி போடவோதான் வேண்டும் என்பதில்லை. ஒரேயடியாகவோ, சிறைச் சிறைகளோ ஒருவனைச் சொத்தைப் பறிப்பதாலும் நாளடைவில் அவன் வாழ்வைப் பறித்துவிட முடியும். சொத்துரிமையைப் பறிப்பது அதோடு நின்ற விடாமல் எவ்வளவு தூரம் செல்லும் என்பதை எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும்.

மக்கள் கதந்திரங்கள் உரிமைகளையும் சாணைம் அனுமதித்துள்ளது. அவற்றில் ஒன்றைப் பறிப்பதன் மூலம் மற்றவை யும் பறிக்கப்படும்.

'சாணைம் தரும் ஜீவாதார உரிமைகளுக்கு மாறாக பார்லிமெண்ட் செய்த முடிவை ஒப்புதல்தரவில்லை' என்று ஸுப்ரீம் கோர்ட்டு விதிக்லும்போது 'அப்படியானால் சாணைத்தின் ஜீவாதார உரிமைகளை மாற்றவும் அந்தப் பார்லிமெண்டின் பலத்தைக் கொண்டே பார்லிமெண்டுக்கு அதிகாரம் வழங்குவோம்' என்று சொல்லுவது சற்றும் பொருத்தாது.

அரசியல் சாணை விவகாரங்களில் முடிவேடுக்கும் உரிமை ஸுப்ரீம் கோர்ட்டுக்கே உள்ளது. நாதபாயின் யோசனை ஏற்கப்பட்டால் ஸுப்ரீம் கோர்ட்டின் இந்தச் சட்டநிதியான அந்தஸ்தே ரத்து

செய்யப்பட்டதாகும். தீதிபீடத்துக்கு வரவும் தங்க வணக்குவாறு மரியாதை உணர்ச்சி ட்டிருந்து அரசாங்கத்தின் முக்கிய பொறுப்புக்களில் ஒன்றாகும். அரசாங்கமே தீதிபீடத்தில் ஒருதலையே புறக்கணித்தால் அதை என்னென்பது? அடிப்படை விஷயங்களில் மரியாதை வைத்து, விவகரத்துடனும், செலாவத்துடனும் பார்லிமெண்டிய நடப்புக்கள் அமைந்தால்தான் ஒரு நாட்டுக்கு உலகில் மதிப்பு ஏற்படும். இந்த அடிப்படையில்

ஒன்று, அரசியல் சாணத்திட்டம் காட்டுகிற மரியாதை. ஸ்பெட்சி என்ற கடினமான பாதையில் பிரவேசிக்கும்போது தேசம் அகலத்தும் நலம் பெறுவதற்காக அரசியல் சாணம் பிரேரிஞர்களால் வகுக்கப்பட்டது. இதைப் பார்லிமெண்டே உதாரணம் செயல்படமா? சாணத்தினால் அமைக்கப்பட்ட தீதிபீடத்துக்கு - சாணத்தைக் காக்கவே அமைக்கப்பட்ட தீதிபீடத்துக்கு - பார்லிமெண்டே உரிய மரியாதை தராதிருக்கலாமா?

‘மெயில்’ காணும் மகோற்சவம்

இந்திய மக்களுக்கும் சுதந்திர உணர்ச்சியை ஊட்டி வளர்த்த பெருமையில் ஆங்கிலேயர்களுக்கும் பங்கு உண்டு. இதற்கு வழி காட்டியாக அமைந்தவை நம் நாட்டியும் மீனாட்சி ஐயர் காவத்திலேயே ஆரம்பித்து, நடந்து வந்த பல ஆங்கிலப் பத்திரிகைகளாகும். இவற்றில் ஒன்றே 1858ம் ஆண்டில் தொடர், நமக்கெல்லாம் நன்கு பரிசுபமாகி வுள்ள ‘மெயில்’ பத்திரிகை. மிகச் செல்வாக்குடனும் அரசாங்கத்தின் நிரமயமுடனும், இங்கிலாந்தின் பிரபல பத்திரிகைகள் பின்பற்றிய சம்பிரதாய முறை வலுவாக அன்று ஒன்றம் இன்னுணரையில் பத்திரிகை உலகில் முக்கியவர்களால் வகித்து வருகிறது ‘மதராஸ் மெயில்’ பத்திரிகை. நாட்டின் அரசியல் நிலைமை வேமயமா மாறிக் கொண்டிருந்த காலங்களில் மெயில் பத்திரிகையும் தனது சுட்சிபங்களைத் தேர்ந்தெடுத்து ஏதப் மாற்றிக் கொண்டே வந்துள்ளது. ஆங்கிலேயர்களால், ஆங்கிலேய முறைதனத்துடன் ஆங்கிலேயர்களின் அக்கறைகளிற் பாதுகாத்துக் கொள்ளு வதற்காக ஆங்கில மொழியிலே ஆரம்பித்து நடத்தப்பட்ட நிசைரி என்றும் - அன்றைய அரசாங்கமே எதுவாக இருந்தாலும் அதற்கு ஒத்துழைப்பதையே நடைமுறைச் செயலாகக் கொண்டு நடைபெற்று வந்துள்ளது என்றும் - பத்திரிகை சுதந்திரம், பத்திரிகையின் தர்மம் என்ற அம்சங்களில் ஒரு தேசிய

பத்திரிகையில் உணர்ச்சியையும் ஆடுவதன் களையும் மெயில் பத்திரிகை பிரதிபலிக்கத் தலையிடுகிறது. மக்களின் குரல் என்று பத்திரிகைகளைப் பற்றிக் சொல்லப்படும் இவர்களும் மெயில் பத்திரிகை சம்பந்தப்பட்டவர்களின் மூற்றும் பொருத்தும். ஆதிக்கத்தில் மதராஸ் வாழ் ஆங்கிலேய மக்களின் குரல் என்று கருதப்பட்டு வந்திருந்த போதிலும், சுதந்திரத்துக்குப் பின் மதர இந்திய தேசியப் பத்திரிகைகளுக்கு எந்த அம்சத்திலும் தான் குறைந்த தன்மை எந்த சிறப்புடன் செயலாற்றியிருக்கிறது மெயில் பத்திரிகை. மெயில் பத்திரிகை சிற ஆங்கிலேயர்களால் எல்லா சென்ற தொழிவிடம் என். அனந்தராமகிருஷ்ணசுந்தரம் அபாங்கமேயுள்ள ஆதிக்கத்தில் கீழ் வந்துள்ளது. சென்னை மாநகரின் வரலாற்றுடையேயே இனிதது உடர் விட்டுப் பிரகாசிக்கும் ‘மெயில்’ பத்திரிகை தனது நூற்றுக்கு விழாவை மிகப் பெருமையுடன் திரு அனந்தராமகிருஷ்ணசுந்தரம் செல்வக் குமாரன் திரு ஏ. விசையத்தின் தலைமையில் கொண்டு வந்தது. ராஜாஜியும் மூலியன் மத்தியில் வரலாறும், ஊரையும், தமிழக மூதங்கரும் விழாவில் வந்துகொண்டது விழாவின் பெருமைக்கு அடைவாளம்.

கவியும்தனது பாராட்டுதல்களைச் சிறைதரப் பத்திரிகையான மெயில் பத்திரிகைக்குத் தெரிவித்துப் பங்காண்டு வருகிறது.

நாகர்கோவில் தேர்தல்

டாக்டர் மத்தியால் வெய்க்கை செட் பானராக நாகர்கோவில் தொகுதியில் வருடமைய விருப்பத்துக்கிடையில் நித்திரை. காலஞ்சென்ற தாள் கோவில் தலைவர் திரு தேசமணிக்கு அடுத்ததொரு பொது மக்களின் பேரங்கையும் பேராதரவையும் பெற்ற ஒரு தலைவர் டாக்டர் மத்தியால் அவர்கள்தான், படித்தவர்களும் பாடசாலைகளும், சமய சாதி வேறுபாடுகள் இல்லாமல் மக்களும் அவரிடம் அன்பும் மதிப்பும் மரியாதையும் வைத்திருக்கிறார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகமும் தி.கி. மக்கள் சபையும் தாங்களோடிக் தொகுதியின் பிரதிநிதியாக டாக்டர் மத்தியால் அவர்களையே தேர்தெடுத்த அனுப்பி வைக்குமாறு கோருகிறது. தி.கி. சர்க்காரும், பார்லிமெண்டிலுள்ள சுதந்திரக்கட்சி அங்கத்தினர்களின் போசனை

களைக் கவனத்துடன் கேட்டு வருகிறார்கள். அத்தகைய அதிபாசனையிடையே அவர் தாள் கோவில் கொளுதி டாக்டர் மத்தியால் அவர்களையே தேர்த்தெடுத்த அனுப்பி வைக்கும். தவறுதலாகக் காங்கிரஸ் வேட்பாளரைத் தேர்த்தெடுத்ததால் அந்த வேட்பாளரின் குரல் துருகு ஒன்றுகத்தான் போய் முடிபுமே தவிர உருப்படியான பயன் கிளைவாது.

குடியியல் கால தொக்கோடு பார்த்தாலும் தீர்க்கதரிசனத்தோடு பார்த்தாலும் டாக்டர் மத்தியாளுக்கு நாகர்கோவில் வாக்காளர்கள் தங்கள் அபரிமிதமான வாக்குகளை அளித்து வெற்றி பெறச் செய்வதே முறை வாகும். நாகர்கோவில் மக்கள் தங்கள் உடையமில் ஊக்கமாக இருந்து மத்தியால் அவர்களையே தேர்த்தெடுத்த அனுப்புவார்கள் என்று ஏதிர்பார்க்கிறோம்.

ராஜாஜியின் கருத்துக்கள்

பிறந்த நாளன்று அன்பும் வாழ்த்தும் அனுப்பிய அன்புருக்கும் தனிப்பாட நன்றி தெரிவிக்க நான் விரும்பிய போதிலும் இவ்வ வில்லை, அவர்கள் மங்களிக்க வேண்டும். அவர்களுக்கு நன்றியோடு நவ்வாழ்த்தும் தெரி விக்கிறேன். அன்புரும் உயர்த்த நோக்கத் தோடு வாழ்த்து. பிறகுக்குச் சேவை செய்யும் போது ஏற்படுகிற கவமைகளைத் தாங்க ஆண்ட வன் அருள வேண்டும்.

சின்னம்

தங்கள் பிறந்த தினத்தன்று என் நல் வாழ்த்துக்களையும் நல்வெண்ணத்தையும் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். தாங்கள் செய்வ விரும்பும் அனைத்தையும் செய்வ முடியாவிட்டாலும் கடத் தாங்கள் இவ் வளவு செய்வார்களென்று, (அறிவைத்) துண்புவராகவும் இருப்பது நமது பொது வாழ்வுக்கு நன்மை பூட்டுகிறது. தினத்தி ன்று வருடங்கள் தாங்கள் எங்களுக்கு இருப்பீர்களா?

இந்த வார்த்தைகள் ஸ்ரீமதி இந்திரா காந்தியிடமிருந்து வந்தவை. அவருக்கு நன்றி கூறுகிறேன். அவருக்குத் தேவையான ஆண்டவன் அருள் முற்றிலும் கிட்டப் பிரார்த் திக்கிறேன். மனவிரிந்து செதுக்கி எடுத்த துணுக்கு மனவிரி குணங்கள் உண்டு. அங் புகுக்கிற நேரு மனவிரிந்து பிறந்த துண்டு இந்திரா என்பதற்கு இவ்வாழ்த்து திருபணம்.

சின்னம்

நகல்பாரி பாணியினால் நடவடிக்கை களில் ஊர்ந்த கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று ராஜ்ய அரசாங்கங்களில் பூனியன் உள் துறை மந்திராலயம் எச்சரித்திருக்கிறது. தேசம் முழுவதிலும் தீவிரமாக நாச வேலை செய்கிற இயக்கமாகக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி பர வாமல் விரைவில் போதிய நடவடிக்கை எடுக்க

வேண்டியது பூனியன் உள் துறை மந்திராலயத் தின் வாரியமே எனக் கொள்வது அதிகப் பொருத்தம். ராஜ்யம் களுக்கு "எச்சரிக்கை" செய்வது நமது மூலம் ஆபத்தை முழுவதும் தீர்ப்பது வியர்த்தமே.

கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் எல்லைப் பிரிவுகளையும் தடை செய்வது தீவிர விமோசனத்துக்கு வேறு வழியே இலையாது.

கம்யூனிஸ்டுகளின் எவ் குக்குமே துணையாகத்தில் தம்பிக்கை இல்லை. அவர் களுக்கு துணையாகம் பிடிக்கவில்லை. அவர் களுக்கு நாச வேலையே வேலை தம்பிக்கை. அனாதையே படைத்தவர்களில் செய்து வருகின்றனர். இதில் பொது நோக்கத்

தில் இடதுசாரி, வலதுசாரி என்ற பிரிவு களிலை மாறுபாடு இல்லை. வெளிப்பட வாகத் தெரிந்தோ, அல்லது உன்னுறை வினை வாகவோ, கம்யூனிஸ்டுகளின் பல பிரிவினரும் நாச வேலை முயற்சியில் பரம்பரம் உதவிக் கொள்பவராவர்.

சின்னம்

சென்னைக்கு மாணவரிடையே நடைபெற்ற மோதல் அரசியல்வாதிகள், மாணுக் கர்கள் இருவருக்குமே ஓர் எச்சரிக்கையாக இருக்க வேண்டும்.

மாணவர்கள் படிப்பில் எண்ணத்தை ஒருமுடிப்படுத்த வேண்டும்; அரசியல் இன்ன வென்று கேட்டறியலாம். புரிந்து கொள்ள வாம்; ஆனால் தங்களையே அரசியல் கட்சி களுக்குச் சம்பந்தப்படுத்திக் கொள்ளக் கூடாது. இது எப்போதுமே என் கருத்து. இதிலே சரிபாண கருத்து என்ன நம்புகிறேன்.

கல்லூரியில் உள்ள மாணவர் சங்கங்கள், எல்லா மாணவர்களின் விவாதத் திறனும் வெளிப்படுவதற்கு உதவும் பொது மேடை யாக இருக்க வேண்டும். அதில் மாணவர்கள் கருத்துக்களையும், கொள்கைகளையும் ஆதரித் துப் பேசலாம். ஆயினும் தம்மை எந்த ஓர் அரசியல் கட்சித் தொண்டராகவும் அவர்கள் எண்ணலாகாது.

குறுகிய கால நோக்குப் படைத்த அரசி யல் தித்தின் தலைவர்களின் பயங்கரத் தவறுதல்களுக்கு இட்டுச் செக்கிறது. இந்தி யாவில் கல் ரீதி மாணவர்கள் எவ்வளவு முதிர்ச்சி பெறுதலர்கள் என்பதை நாம் அறியோம். இப்படிப்பட்டவர்களை ஏதோ ஒரு கட்சிக்காக கோஷிக்கச் செய்வது பெரும் தீமையின் முடிவாகிறது. இது உடனடியாக மாணவரிடம் உண்டாக்கும் மோதல் ஒருபுற மிருக்க. இறுதியில் தெரிவ ரீதியிலேயே தீய விளைவை உண்டாக்கும்.

SWARAJYA

English Weekly

SPECIAL RAJAJI BIRTHDAY OFFER

On the occasion of Rajaji completing his 80th year, we have pleasure in announcing that those who send Rs. 12/- only will be supplied SWARAJYA for one year, that is 52 issues from the date of receipt of the amount. This would mean a reduction of Rs. 3/-, the ordinary rate being Rs. 15/-

This offer is open up to January 15, 1968

T. SADASIVAM, Publisher, SWARAJYA

Kallid Buildings, Kilpauk, Madras-10

அணுவைப் பற்றி.....

- பெயரால்: திரு வித்தகம் காரையாசாமி, அருங்கோட்டை தெருவில்
 □ டாக்டர் பம்பா நினைவை 'அணுவைப் பற்றி' தான் மம்பாவுக்கு பெயர் திரு வித்தகம். சீக்கரதர் ஜே. ஜே. பம்பா கிடம் வழங்குகிறார்.

அணுவை ஆராய்ந்த விஞ்ஞானிகள் அதன் மையத்தில் திட்டுக்களின் என்று பகுதி உள்ள தென்றும் அதைச் சுற்றிலும் எகெக்ட் ராய் என்ற பகுதிகள் வலம் வந்து கொண்டே இருக்கின்றன என்றும் கண்டுபிடித்திருக்கிறார்கள் - பிரபஞ்சத்தில் சூரியகிடை சுற்றி பூமியும் மற்ற கிரகங்களும் வலம் வந்து கொண்டே இருப்பது போல.

விண்ணை நிறு அணுவிலும் மிக மிகச் சிறிய பகுதிகள் திட்டுகளின். எனினும் ஒரு நீர்த்துணி அளவுக்கு திட்டுகளின்மீதும் பிரித்து எடுக்க முடியுமானால் அந்த ஒரு துளியின் எடை என்னவாக இருக்கும், தெரியுமா? இரண்டு மில்லியன் டன்!

நம்புவது கடினமாக இருக்கிறதல்லவா? இதே போல் நம்பச் செய்வானா ஒருவராகி வந்ததை பம்பாய்க் கமிஷன் சேக்கத்தினர் செம் திருக்கிறார்கள்! அணுவைப் பற்றிய ஓர் ஆராய்ச்சி நூலித் தமிழில் வெளிவிட்டிருக்கிறார்கள்! கய்தூயி மாணவர்களுக்கு - குறிப்பாக அணு ஆராய்ச்சித் துறையில் ஈடுபட்டிருக்கும் தமிழர்கள் உண் இவ்வாறு கூறுகிறார் - இந்த நூல் பெரிதும் பயன்படுவதோடு 'தமிழில் முடியும்' என்ற முறைப்பேய் பெருமிதமும் அளிக்கும்.

பம்பாயில் உள்ள அணு ஆராய்ச்சி திற வகைகளில் பணிவாற்றும் இரப்பத்தியோரு இளம் தமிழக விஞ்ஞானிகளின் கூட்டு முயற்சியினால் "அணுவைப் பற்றி..." என்ற இந்நூல் உருவாகி விருக்கிறது. நூல் வெளிவிட்டு விழா அண்ணமயில் பம்பாயில் திரு தெருஞ்செழியன் அவர்கள் தலைமையில் தடைபெற்றது. நூலை வெளிவிட பாய் அணு ஆராய்ச்சி திறவகைத் தலைவரும் இந்நிலையில் மிகச் சிறந்த விஞ்ஞானிகளின் ஒருவருமான வித்தகம் காரையாசாமி வந்திருந்தார்.

சீரெம் காரையாசாமி ஊட நாட்டைச் சேர்ந்த தவராபிரகம் தமிழ் நாட்டைச் சேர்ந்த வரை மணந்திருப்பதால் தமிழகத்தின் பரப் பீனையாகக் கருதி நாம் பெருமைப்பட்டுளோம்.

இந்நிலையில் அணு ஆராய்ச்சித் துறைக்கு அடிக்கடி நாட்டியதுடன் மகத்தானதொரு

மாணிக்கமையும் எழுப்பியவராகி வந்துசென்ற திரு தெனாமி பரபா, விஞ்ஞானி பரபாவின் தீவனக்கு இந்த நூலைச் சமர்ப்பித்து, முதல் புத்தகத்தை பம்பாய் மேலார் குய்ளர்ஸி தெனாமி பரபாவின் சேகரதர் ஜே. ஜே. பரபாவிடம் வழங்கினார்.

இவ்விழாவின் முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்து ஆக்கினதில் தமது சொற்பொழிவைத் தவிர வித்துக் கொண்டு வந்து படித்தார் திரு தெருஞ்செழியன். விஞ்ஞானத் துறையில் மனிதனின் அறிவு வளர்ச்சி அடைந்த அளவுக்கு மனிதனின் மனம் வளர்ச்சி அடைவாத காரணத்தினால்தான் இவ்வுலகம் அணு குண்டு சோதனைகளும் உற்பத்தியும் தடைபெறுகின்றன என்ற தேட்டார் தொழில் அமைச்சர். அணு ஆராய்ச்சித் துறை ஆக்க ரீதியில் மட்டுமே செயலாற்றும் வகையில் மனித மனம் பண்பட வேண்டும் என்றார். அடுத்துத் தமிழிலும் மற்ற தெரம் பேசி, தமிழக அரசின் உணர் கொள்கையையும் விளக்கினார். தமிழகத்தில் தமிழகமும் ஆக்கி வந்துக்கும் மெருக்கிவந்துவம் அறித்து வருவதாலும் இதனால் தமிழகத்தில் விஞ்ஞானம் வளர்வதுடன் தமிழரும் வேகமாக வளம் பெறும் என்றார். 'தமிழில் விஞ்ஞானம் நூல் களை எழுதும்போது தமிழில் ஒரு வார்த்தை இங்கிலேய ஆக்கினவார்த்தையையோ தமிழில் எழுதி விடுங்கள்' என்ற தாம் கவித்துவ வினாக்காக் கூறி வருவதைச் சொன்னார்.

பம்பாய் தமிழ்ச் சேக்கத்தினர் வெளியிட்ட "அணுவைப் பற்றி..." என்ற புத்தகம் நிறப்பாக இருத்ததென்றால், வெளிவிட்டு விழா அதனினும் நிறப்பாக இருக்கிறது. விழாவுக்கும் பீன் அவர்கள் அளித்து விருந்து உலர்வாக இருத்ததென்றால் அந்த விருத்தின்போது வரட்டும் எடையும் அணிந்த சேக்க அச்சத்தினர்க்கும் கொஞ்சம் கூடச் சவ கௌரவம் பாராட்டாமல் தாக்க வின்றி விருத்தினருக்குப் பரிமாறியது அதை விட உலர்வாக இருத்தது. பம்பாய் தமிழ்ச் சேக்கத்தின் தற்பணிகள் அணுச் சேக்கி பெற்ற வளரட்டும்.

- வகு விருப்

பாபாவிஷன்

உடலாணிப் பெருகியிருந்தது. தீக்கத் தரிசனமூலம் எழுந்திருந்தது இரும்புத் தாள்! அதுவாய் மக்களிடையே பரவாவிட்டால் என்ன பயன்?— அதுவாய் மக்களிடம் நன்றியை பரப்ப செயல்படுத்த வேண்டாமா?

[illegible]

திருத்த திட்டம் ஐரங்கொட்டியில்
தொடங்கிய ஒன்று ஆண்டுகளுக்
குள் 'விவாத-வட்டங்களில்' கலந்து
கொள்வதில் தொடர்பு பற்றும் மன
தாக உயர்ந்து விட்டது. விவாதத்
தின் மீதாவது எழுந்து தெரிவான
உறுதி 1965-இல் ஐரங்கொட்டியில்
திறப்புவிதம் குன்றாத தொடங்கி
விட்டது.

பல எழுத்துப்பெயர்ச்சி
குறியை எழுதிப் பதிப்பதற்கு
தாமதப்படுத்தி வருவதற்கு
என்ன காரணம்?

[illegible]

திரைப்படத் துறையில் டீலர் செய்திருக்கும் காலத்தில் இருந்து "நாளைக்காலை" ஆரம்பித்தே பல்வேறு பத்திரிகை, அகாடமி போன்ற செய்தித் துறைகளில் ஈடுபட்டிருக்கிறார். அதன்மூலம் பல்வேறு செய்தித் துறைகளில் ஈடுபட்டிருக்கிறார். அதன்மூலம் பல்வேறு செய்தித் துறைகளில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்.

கூலிப் பணத்தில் 1950 ரூபாய் அளவிற்குச் சென்று கொண்டதில் கவனமாக, கட்டுப்பாடு-காதுப்பாடுகளைக் கொண்டு 'செய்யுபெட்டி' ஆய்வுகள் செய்து கொண்டுவரவே, 'தூய்' பெருத்திக் கொண்டுவரவே, நாடு அப்பெட்டிக்கு உதவித்து கொடுக்க உதவித்துக்கொடுக்க.

LITFA ⁺ **diver**

57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 88

18

பலம் : கருநாடகம்.

"என் கணவர் என்னை விட்டுக் காசி சென்று ஆண்டுகள் எத்தனையோ ஆகி விட்டன. அங்கே ராமாசிரமர் என்பவரிடம் சத்தியாசம் வாங்கிக் கொண்டு விட்டார் என்று தெரிகிறது. உயிரூட்டியே அவரை இழந்து விட்டேன். நான் புத்திரவதியாவது எப்படி? ஆனால் மகானாத திருமழை தங்கன் வாக்குப் போய்க்ருமா?" என்றுள் குக்மா.

தறவி யோசனையில் ஆழ்த்தார்.

கேர்த்திராடனத்தை அடுத்து முடித்துக் கொண்டு காசிருத் திரும்பினார் ராமாசிரமர். விடுபாபாவைக் கடித்து கொண்டார். "மயங்கை மயர், அதன் காமையக் கவி

யுள்ள மோதிலிருந்து விடுபடுகிறபோது அந்த மனம் விடுதலைக்குப் பக்குவமாவிருப்பது மட்டு மின்றி, அதைப் பற்றியுள்ள மோதும் அதை விடுவிக்கப் பக்குவமாகி விசித்து கொடுக்கிறது. நீ விட்டிருக்கிற விடுபடும் மனப்பாவும் பெற்றுக் கட்டும் போதுமா? நீ விடுபடுவ தத்து அநுமதி தருகிற அளவுக்கு உன் மனவிலையையும் விடுபடச் செய்திருக்க வேண் டும். மூடியாவியும் நீ துறவு முன்பிட இருக்கக் கூடாது. ஒரு பெண்ணின் கண்ணீர் வென் னத்தின் மேல் நீ எப்படி முக்தி மாலிங்கை எழுப்ப முடியும்? உடனே ஆனத்திற்குத் திரும்பிப் போ. மனவிலிடம் அநுமதி பெற முடியுமானால் துறவுக்குத் திரும்பு; இல்லா விடிக் இக்கறத்திலேயே இரு" என்றார்.

மகத்தான சோதனையைச் செய்து விடு
திரும்பினார் விடோலா!

இதனால் என்ன செய்தான்.

விடோலா தாய்நிலைப் மேதலென்ப
வேண்டியதாயிற்று.

குக்மாபாயின் சொப்பனத்தில் அகலத்த
விருட்சம் கம்பீரமாகத் தொன்றியது. தன்
இளைகளை பெய்கலாம் என்பதற்குப் புனித
மாகப் பேசிற்று. "கண்ணைக் குடுப் வாய்
என்க ஈடுபடுத்தி விட்டோமோ என வருத்
தாவோ! உலக நலனுக்காக நான் தன்மக்களை
அவன் தரவே இந்த வினை. என்னை
பிரம்மமும், விஷ்ணுவும், சிவனும் வசிக்
கிறார்கள் அல்லவா? என்னை கரும் வந்த
உனக்கு இம் மும்மூர்த்தியின் அம்மொரு
மூன்று புத்தகங்கள் திறப்பார்கள். இம்மூவ
ருக்கும் முதலாய் பரமசிவனின் அம்மொரு
ஒரு பெயரையும் பிறப்பான். இவ்வகையு
மகாராஜாபுரம் காலும்; பக்தியும் ஞானமும்
சங்கீதமும் சங்கீர்த்தனமும் யாரும்!"

சத்தியாசத்தியிருந்து விருமைத் தர்மத்
துக்குத் திரும்பிய விடோலா தனக்கு குழத்
தைதொகுத் தந்ததயானார். சிவாமொரு
நிலிருத்திராதன் பிறத்தான். பிரம்ம அம்ச
மாக சோபான தேவர் ஊர்ந்தான். தேவி
யம்மொரு மும்மொருப் தோன்றினார். நாரா
யண அம்சமாக அவதரித்தார் ஸ்ரீராமேசுவரர்.

தெய்வாய்மொரு குழந்தைகளைக் கண்டு
கார் கிரித்தது. "சத்தியாச பித்த
குழந்தைகள்" என்று என்னை தகையாடியது.

அவர்களைக் குற்றம் சொல்லுவது தவறு.
தவறி இவ்வறத்துக்குத் திரும்புவது கெள்விப்
படாத ஒன்றானோ? சான்றிரத்தின் தம்
தீகன உண் ஈடுகம் இதை எம்மடி ஒப்பும்?

"குழந்தைகள் படும் சிறுமையைக் காண
மனம் கொள்கிறது. கங்காதேவியைத்
அந்தக் கொழிப்பைத் தனக்க கண்ணன்.
கண்ணனிலேயே இந்த உடலை விட்டு அந்தத்
நிலை சத்தியாச குழந்தைகளை காழ்விப்
போம்" என்றார் விடோலா.

மும்பு விட்டிருந்து விடுதலை பெறக் காசி
சென்ற விடோலா. இப்போது உலக
விருத்தி விடுதலை பெற, தப்பிச் சென்றான்
அங்கு சென்றார்.

ராமாலிரமனின் பாதுகளைப் பற்றிக்
கொண்டு கண்ணன் விட்டார். "சுதந்திரத்தை
செய்த தவத்தையெல்லாம் இவ்வறத்தில்
இழந்தேன், இப்போது ஆன்மதந்தி என்ற
பாவத்துக்கும் ஆளாகிறேன்" என்று.

குரு கவித்து பன்னகை பூத்தான். "உன்
தலம் வினாதுகள் என்ன? தன் தவத்தையெ
ல்லாம் உன்னைத் தந்தேன். என் காரித்
தையாகத்தானே நீ இவ்வறம் திரும்பினாய்?
அதன் கிளைவுக்கு என் தகமெல்லாம் யா
னாட்டும். இனி உனக்கு உலகமூன்று
அவசியமில்லாதான். பக்தியிலேயே உலக
பவானிடம் ஐக்கியமானிடு. மக்களுக்காக
உங்கள் உணர்வின் பெருமும் தியாக உன்
கையும் செய்து கங்காதேவி மோதும் புனித
காட்டும்" என்று.

விடோலாவும் குக்மாபாவும் பாரிதிக்
குன் பிரவேசித்து இன்னுயிரை தீர்த்தனர்.

கேட்டல் ஒழிவுதல்களா பொன்?

விடோலாவின் தலக் குழந்தைகளின் பிர
காசம் தனது பொலிவதற்கு இன்னும்
சோதனைகள் தேவையாயிருந்தன.

அவர்களைக் ஈடுகம் பிரட்டம் செய்தது.
சின்னது சிறு உணர்வுகளைக் குற்றத்தாட்டிக்
தொந்தன். ஸ்ரீராமேசுவரன் பொலிவினார்.

தேவகியிலிருந்து மன்னர் ராமதேவ
ராவரைக் கொடுத்ததான். ராஜாமைப்
பிக் வேறி தெருவோடு அவதிகன்.

"என் பிரதா உலக காழ்விக்க இதை
கொண்டவர் அகலிகை அகல். அப்படிப்
பட்டவர், குருவின் ஆணைக்காகவும் மன்னி
வின் விருப்பத்துக்காகவும் இவ்வற காழ்விக்க
செய்ப்பட்ட சாதினயற்ற தியாகம் அல்லவா?
அவரை உலகம் பழிக்கலாமா? மன்னவா?
இதை நீ அனுமதிக்கலாமா?" என்று உன்
கண்ணைக் கண்ணர் வயிர்க் கதறியும்.

அரசன் உணர்வம் தெளிந்தது. என்னும்
தான் அரசன் என்பதைக் கொண்டு எவ்வாறு
தவறவினும் இடப்பட்ட பிரவேசிக்கக்
கொண்டு என்ன தந்ததானே கட்டுப்படுத்தி
திக் கொண்டு. மான்புடன் கூறினார்: "குழந்
தாய் நீ சொல்வதைத் தான் மன்னப் பூர்வ
மாக ஒப்புக் கொள்கிறேன். ஆயினும் இது
சான்றிர எம்மடிப்பட்ட வினாவம். இதில்
முடிவு சொல்ல என்னை உரிமை இல்லை.
கப்பத்தானு தவறத்தில் உண் பிராமண
சிரேஷ்டர்களின் உயிர்க்குச் சொல். அவர்கள்
முடிவு சொல்பட்டும்" என்றார்.

அந்தச் சிறுவர்கள் தாய்வரையும் முத்துக்
கிணையின் ஏற்றி அனுப்பினார்.

கப்பத்தானின் அத்தனானின் அகலயின்
நிலையம் கொள்கினார் ஸ்ரீராமேசுவரன்—மறைத்த
பெய்திருவின் தற்பெயரை நினைபாட்ட.

"நீ சொல்வதெல்லாம் சரி. பின்னாய்!
ஆனால் மன்னன் எப்படித் தனக்கு முடிவு
கழங்க உரிமை இல்லை என்றுகொ. அப்படியே
தாய்க்காணும் இதில் முடிவு காட்டுபதற்கில்லை.
வேதம் சொல்கிற முடிவுதான் எங்கள் முடிவு.
தவறத்திலிருந்து இவ்வறம் திரும்புவதை
வேதம் ஒப்புதலாக எங்களுக்குத் தெரிய
வில்லை. உனக்கு ஆதரவாக நீ வேத வாக்
கிபலகைக் காட்ட முடியுமாயின், நாய்கள்
ஒப்புக் கொள்கிறோம். எங்களுக்கு வேண்
டியது வேதத்தின் ஆதாரம். அதை நீதான்
எடுத்துக் காட்ட வேண்டும். பக்தியில்லை.
அதோ தெருவின் மெய்கிறேன். ஸ்ரீராமேசுவரன்
யான் எருமை மாடு. அது எடுத்துக் காட்டி
யும் உட வளங்கி ஏற்றியோம்" என்றனர்
பிராமண கைவிரை.

ஸ்ரீராமேசுவரன் ராஜ புத்திரமான், இவயத்
கதப் பாவமே அவனது அறியும் பெரிது.
சிறு பிரபலத்தினையே உலக எண்ணிரக்கிலையும்
கைர கண்டான். இப்போது தனக்கு
ஆதரவாக வேத மந்திரங்களை அவன்
கண்டான். என்னும் அவதாரத் தன் காரி
மொழியாகக் கூட அவன் திரும்புகிலை,
தன் பெய்திருவரைப் பழித்தது போலவே,
அந்த எருமை மாட்டை அவர்கள் பழித்த
தும் அவன் தெருவரைக் கட்டது. "பிரபலுத
திக் ஒக்கொரு கிளையி ஒக்கொரு பவனுக்
காக ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த எருமையும்

அப்படி இருந்துக்கொண்டது. செட்டியான பாண்டிப் பொறித்து உபகாரம் செய்கிற அந்த நிலை மறுஷ்யனின் புத்தி சக்தியால் எடை போட்டுப் பழிப்பானே? இந்த மகிழ்ச்சி கட்டியின் படைப்பு மட்டும்தானா? யாவுமான ஆண்டவனின் ஓர் உருவத்தானே இது? என வில் வரணமாவிய இந்த மகிழ்ச்சிமே கால காலமும், வேத மந்திரம் மொழியளவையா என்று எண்ணினான். துர்காதேவி வேதங்களின் விளையாடும் தன் பாதங்களின் மகிழ்ச்சியின் சிரத்தில்தான் பொருத்தி நிதிவினா?'' எருமைமைய மூலம் மனத்துடன் சும்பிட்டான்.

''சைவ மொகமாய் ஸுஹானே வந்தே!'' என்று வைஷ்ணவர்கள் குறித்துக் சொல்வினர் நரகி மேதா, எங்கு வந்துக்கொண்டும் நாராயண வைஷ்ணவமாகக் கண்டு வணங்குவானே வைணவன் என்வினர். இவ்வினக்களைத் துக்கு இவ்விவையானும் ஞானேகவரன்.

அஞ்ஞானத்தில் உருவமாகக் சொல்லப் படும் மகிழ்ச்சிக்கு ஞான பூரணமாகப் பார்த்தான் ஞானேகவரன். மகிழ்ச்சிக்கு வணங்கி. ''மகர மந்திரம் கூறி இந்த அத்தனார்வன்களுக்கும் மந்திரம் தருவாய்'' என்று பிரார்த்தித்தான். அடுத்த கணமே எருமை வாய் நிறத்தது. நிலையமான ஞானில் மகர மொழிவினக் கோலிக்கலாயிற்று.

''அமுத நிலை அடைவத் தியாகமே உபாயம்'' என்பதை வேத வாக்கியங்களாக நீண்டதாடியது. அநிலிந்து துறவறத்தையும் துறந்த விடோபானின் தியாகம் அவரை அமுத நிலையில் சேர்த்துவிட்டதை உணர்ந்தியது. ''பிறப்பால் அனைவரும் தொழுவானே! தொழினைச் செய்கையால் பரிசுதான் அனைவரும் பிரம்ம ஞானம் பெற்ற பிராமணர் ஆகின்றனர்'' என்று ஒலிபது எருமை. பிராமண சிரேஷ்டர்கள் இந்த அற்புதத்தைக் கண்டு புடைசெறிந்தனர். மகிழ்ச்சிக்கு வணங்கினர். ஞானேகவரனையும் வணங்கினர்.

தந்தையிது படித்திருந்த குந்தக் கைதவ நீக்கிவிட்டான் ஞானேகவரன்.

''உள்ளத்தில் உள்ளமின்றி உதிக்கும் அன்பு உணர்வுக்கு அதுவே பிரமாணம். இதற்கு வேதப்பிரமாணம் தேவையானே?'' என்பதில் அவனது மனம் தீவிரமாகச் சென்றது. இதுவே ஆத்மாநுபவம் என்ற பேரன்ருக்கு வேதமும் பிரமாணமானது என்று அவ்வாய் பிரகாசத்தில் மொழிய வைத்தது.

ஐயோகேசத் தாழ்வாகப் பார்த்த இவரைதவர் ஞானேகவரன். உணவை மானவ என்று கூறுப்போது, அதில் தாழ்வாகப் பார்த்தும் பாவனைபு அல்லவா உள்ளது? ஞானேகவரன் இதை ஒப்பவில்லை. உணவும் என்பது பரம்பொருளின் 'செதிலிவாரம்' என்று உபாத்திப்பேயினார். ''பொருளின் அமுதம், பிரவாகனும் அமுதப் பல அனைகளாகச் செதுக்கிப் பார்த்ததாத்தானே தெரிவித்து? அப்படியே பரம்பொருளின் பிரபாவம் பவகான உலகப் பொருட்களாகத்தான் வெளிப்படப் பிரகாசிக்கிறது. எவ்வளவு அநே பொருள்தான். ஆனால் பொருளின் அமுத தெரிய இத்தனை நாமம் எல்லாம் ரூபங்களும் உண்டா'' என்றார்.

அமுதக் கண் வாய்த்த ஞானேகவரன் பத்தியின் கண்ணில் பக்தமே பரமஞ்சி விடுவதை ஷி கண்டார். அதாவது பக்தியும் அந்நவதத்தின் முடிவதாகக் கண்டார். அன்பு செய்யவனே அன்பு செய்யப் படுபவனும் ஆகிறார் - அன்பு படித்து உடைய விழுந்து உடைய ஆவது போக. வெத்தில் ஈக்கியமான சத்தி இதைத்தான் உணர்ந்துகொள். ''மொழிநிற உதகேன் இரண்டாயினும், மொழி ஒன்றுதான்; பார்த்திற கண்டான் இரண்டாயினும் பார்ப்பை ஒன்றுதான். மேனம், கரம் என்ற இரண்டு மொழிகளும் பிறப்பது ஒரு நாதம் தான். இப்படியே சிவமும் சக்தியும். இப்படியே பரமாத்மனும் ஶீவாத்மனும்'' என்றார்.

ஞானேகவரனும், அவரது சோதர சோதரையும் செய்த அற்புதம் பல. மகாராஷ்டிரத்தில் பக்தியும் ஞானமும் தழைக்கச் செய்தனர்.

ஞானேகவக் என்ற சீதா பாஷ்யம், அமிருதாநுபவம் என்ற அமுத நூல், இருபத்தெட்டு அபங்கங்கள் அடங்கிய நவரிபாட்ட என்ற சங்கீர்த்தன கிரந்தம் ஆகியன ஞானேகவரன் வரையிய ஞானச் செவ்வகங்கள்.

இருபத்தொரு பிரபந்தங்களுள் இத்தனையும் செய்த ஞானேகவரன் தம்மை உயிரோடு ஊத்திதே சமாதி எழுப்புகிற பக்தர்களாக் கோர்வார். அந்த சமாதியின் முகங்களை அவரது தலைமயலார் நினைத்திராதபிரைவைத்தார் - தமது தம்பி சிரபஞ்சத்தில் ஆன்மா வானிக்கும் மனமையை அறப்பித்தவரது.

தேவானார ஆனந்தி என்று பக்தர்களே போற்றும் தமமே அந்தச் சமாதி.

மனத்தொலிக் மணிமொழி

என் வாழ்க்கையில் நான் பெரிதாக எதை கற்றி எளித்திருந்தாலும், அதைமற்றப் பகுத்தறிவின் தூண்டுதலால் செய்யவில்லை. உள் ஞானச்சிவின் உத்துதவையேயே சொந்திருக்கிறேன். அதாவது ஆன்மாவின் தூண்டுதலையே சொல்கின்றேன் என்கலாம்.

நான் தம்பிக்களையே உருவானவன். ஆன்மாவன் ஒருவனத்தான் நான் சார்ந்திருக்கிறேன். எவ்வளவு ஓர் அடி முன்னால் அழைத்தப் போனாலும் போனாய். அடுத்த அடி என்ன என்பதை நான் அறிவியலையடிவ காலம் வரும்போது அவனை அழைத்த தெளிவு படுத்துகலாம்.

[illegible]

உதாரணம், முடிவுகள்

வினா எண் 60: பேரவையுள் சிறைக்காரர்கள் புகார் செய்துள்ளதாகவும், அவர்களுக்கு உரிய நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை என்றும் குறிப்பிட்டுக் கொண்டு, கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா?

மாண்புமிகு அமைச்சர் பேசுவது: அந்த நேரத்தில் அமைச்சர்
புலிமாரிப்பேட்டை, ஆரூர் போன்ற பகுதிகளைப் பற்றி
தெரிவித்து, புலிமாரிப்பேட்டை பற்றி தெரிவித்து.

[illegible]

செய்திகள்கூறல்

[illegible][illegible]

பெரு-கருத்துப்பெயர் போல விருதுக்குத் தகுதி
கொண்ட இராணுவத்தினர் நகரம் இருந்ததைத் தெரியுமா?
தமிழ் தேசத்தின் உள்ள நாங்கள் அங்கத்தினரோடிகள்
நகரத்திலும், இத்தருவாக நெடுவழி சென்றது. இந்
தருவழி தென்னார் 1600 ஆண்டுகள் வரை இருந்துவ
ந்திருந்ததற்குப் பின்னர் விருதுக்குத் தகுதி
இருந்தது. 1916-ல் இந்நகரத்தின் தென்னார்
இருந்தது. இந்நகரத்தின் தென்னார் இந்நகரத்தின்
தென்னார் இந்நகரத்தின் தென்னார் இந்நகரத்தின்

“அப்பா! 'நம்மாத்து ஸர் 'ஜெட்' நான்தான் இதை. இதுக்காகிது 'புதுசா கட்டிடம்'னு அம்மா சொல்லிண்டிருந்தாள்....”

“அழகுநெடுக்க, சேதிவது தன்மாத் தோள்
விளங்குபோள். பண்புந் துக்கி போதது?”
“அடியே செவ்வியற்கைப் பணி யென மூதூர்
தீர்ப்பு இயக்கை, கட்டியென்பதுதான் -”

സ്വർണ്ണം കണ്ടെത്തിയത് - മിസ്റ്റർ:
ഇദ്ദേഹം സ്വർണ്ണത്തിന്റേയും
ചെമ്പിന്റേയും സ്വർണ്ണത്തിന്റേയും

கப்பித்தான் அணிந்த சூடவன்

கப்பித்துடன் சட்ட

- கருத்தினை வடிவத்திற்குப் பொருத்தித் தரும் வகை அகவம்
- கவிதைமாகப் பொருத்தக்கூடிய தொடர் பாகம், கூறுபாடுகள்
- உடனுக்கு அறமான அமைப்புகளான தனிப் பாடம்
- பிற்பாடு மேலே வராத வகையாகச் சட்டை யின் கீழ் உட்பெறப்படும்
- உபபெயராக உட்பெறப்படும் 'மீதால் கீழ்க்' போடப்படும் தித்தரணம்
- இவற்றின் மீதம் குறைபாடு மேலே

சென்னை, 15.12.2019. இலங்கை தேசியப் படைகள்
தமிழகம் வந்தது
2019, செப்டம்பர் 15-ம் திகதி முதல் பத்தாம்
நாள்வரையில், இலங்கைப் படை தஞ்சாவூர் மாவட்டம்
புத்தளம் அருகே
100 சதுரகிலோமீட்டர் பரப்பளவுடைய
தேயர்நெடுமலை, இலங்கை, தமிழகம், இந்தியா ஆகிய மூன்று
நாடுகளின் எல்லைகளில் அமைந்துள்ள பகுதியை
கைப்பற்றியது. பரப்பளவு 100 சதுர கி.மீ.

பாடுபட்ட அடையாளம்

வொன்னியின் செஸ்ஸன்

அமர்
தல்கி

நாற்பத்துநான்காம் அத்தியாயம்
"எல்லாம் அவள் வேலை!"

மா மல்லபுரத்து மகா சிற்பிகளின் பரம்பரையில் தோன்றிய சிற்பக் கலைஞர் ஒருவர் இப்போது முன் வந்தார். புதிய மூலையில் கருங்கற்றளி அமைப்பதற்கு அவருடைய மனோதர்ம கற்பனைப்படி சிறிய பொம்மைக் கோயில் ஒன்று அவர் செய்து கொண்டு வந்திருந்தார். அதை இப்போது மகா ராணியிடம் காட்டினார்.

அதைப் பார்த்து மகாராணி மிகவும் வியந்தார். ஆழ்வார்க்கடியானுக்கு அரு லில் நின்றவரைப் பார்த்து, "பட்டரே! இந்த ஆலய அமைப்பு எவ்வளவு சிறப்பா யிருக்கிறது, பார்த்தீர்களா? தமிழகத்திலுள்ள முக்கியமான சிலஸ்த

லங்களிலெல்லாம் இம்மாதிரி புது மூலையில் ஆலயம் எடுப்பிக்க வேண்டும் என்று எண்ணுடைய உள்ளத்தில் ஆவல் பொங்குகிறது!" என்று சொன்னார்.

"தாரே! தங்கள் விரும்பம் நிறைவேறுவதில் தடை என்ன இருக்கிறது? தேவாரப் பதிகப் பாடல் பெற்ற சில ஸ்தலங்களில் இம்மாதிரி கற்றளிகள் எடுப்பிக்கலாம். இந்த ஆலய அமைப் பைப் பார்த்தவுடனே இது 'பாடல் பெற்ற ஸ்தலம்' என்பதை ஜனங்கள் உணர்ந்து கொள்வார்கள்!" என்று சொன்னார் ஈசான சிவபட்டர்.

"ஆம், ஆம்! அப்பர் பெருமானும் ஞானசம்பந்தரும் எந்தரமூர்த்தியும்

பாடிய பதிகங்களைபெல்லாம் சேகரிக்க வேண்டும். அவர்களுடைய பாதங்கள் பட்டுப் புனிதமாகி, அவர்களுடைய பாடல்களினால் தெய்வீக மடைந்த ஸ்தலங்களில் எல்லாம் இம்மாதிரி வாணாளிய விமான கோபுரங்க ளுடன் சுற்றலிகளை எடுக்க வேண்டும். இந்த இரண்டிந்தான் என் மனோ ரதங்கள். இவை நிறைவேறுமா என்று அடிக்கடி ஐயம் உண்டாகிறது. என்

னுடைய நாயகர் மட்டும் மேற்குத் திசை சென்று அகாலத்தில் இறைவன் நிருவடிக்கிடை சேராதிருந்தால்.—இன்னும் சிலகாலம் ஜீவித்திருந்தால்.—என் மனோரதங்கள் எல்லாம் நிறை வேறியிருக்கும்...."

"இப்போது மட்டும் என்ன குறைவு. நாயே! தாங்கள் நினைத்ததை நினைத்த படி நிறைவேற்றித் தர வேண்டும் என்று சக்கரவர்த்தி கட்டளை பிறப்பித்திருக்கிறார் அல்லவா? அவருடைய புதல்வர்கள் இருவரும் தாங்கள் மனத்தில் நினைப்பதற்கு முன்னாலேயே, தங்களுக்கு இது கிருப்பமாயிருக்கும் என்று ஊகித்தறிந்தீர். அதை நிறைவேற்றச் சித்தமாயிருக்கிறார்கள். அப்படியிருக்கும் போது...."

"இருந்தாலும் என் மனத்தில் இப்போது அவ்வளவு உற்சாகம் இல்லை. ஏதேதோ கேள்விப்படுகிறேன். நான் செய்யும் கோயில் நிரும்பணியினால்

அரசாங்கப் பொக்கிஷம் காலியாதி விடுகிறதென்று சிலர் குறைப்படுகிறார்கள். "செவனுக்கு இவ்வளவு ஆய்வங்கள் என்னத்திற்கு?" என்று கேட்கிறார்கள். மற்றவர்கள் கேட்பதைப் பற்றி எனக்குக் கவலையில்லை. காஞ்சிவில் உள்ள இளவரசர்கடா...."

இவ்விதம் பெரிய பிராட்டியார் சொல்லிய போது, ஆழ்வார்க்கடியான் ஒரு அடி முன்னால் வந்து நின்று, "தாயே! அந்த மாநிலி கேட்பவர்களைக் அடியேனும் ஒருவன்!" என்றான்.

மகாராணி அவளைச் சற்று விடப் புடல் பார்த்தார். மற்றவர்கள் 'இது என்ன விபரீதம்?' என்ற முக பாவத்துடன் ஆழ்வார்க்கடியானை உற்று நோக்கினார்கள்.

ஆழ்வார்க்கடியான் மேலும் தொடர்ந்து அத்திரும் ததும்பிய குரலில், "அவ்வையே! என் வயிறு கொடுக்கிறதே! இந்த மாநிலி அறிவாயம் உண்டா? தர்ம தேவதையின் அவதாரமாக விளங்கும் தாங்கள் இந்த அறிவிக்கு இடம் கொடுக்க மாமா?" என்று அய்நின்று.

நிருமலியப்பனுக்குப் பக்கத்தில் நின்ற சாண விவபட்டர், "மகாராணி! என் சகோதரன் இப்படித் தான் ஏதாவது உறுவான். நமரென்று அவனுக்கு வெறி வந்துவிடும். தயவுசெய்து மன்னித்து அருள் வேண்டும்!" என்றார்.

அக்காலத்தில் கைலாசனும் வைஷ்ணவர்களும் தனித் தனி ஜாதியாகப் பிரிந்திருக்கவில்லை. ஒரே குடும்பத்தில் வைஷ்ணவப் பற்றுள்ளவர்களும் வீர வைஷ்ணவர்களும் இருப்பார்கள். ஒரே பட்டர் சிவன் கோவிலிலும் நிருமால் கோவிலிலும் பூஜா கைக்கரியம் செய்வார். சாண விவபட்டர் அத்தகைய பரந்த நோக்கம் கொண்டவர். நிருமலியப்பன் அவருடைய ஒன்றுவிட்ட சகோதரன். இருவரும் பரம்பரம் மிக்க அன்பு கொண்டவர்கள். ஆகவே தம்பியின் பதற்றமான பேச்சுக்காக சாண விவபட்டர் மகாராணியிடம் மன்னிப்புக் கோரினார்.

தேவி புன்னகை புரிந்து, "நிருமலை! சற்று அமைதியாகப் பேசு! இப்போது என்ன அநியாயம் நடந்துவிட்டது?" என்று கேட்டார்.

"அம்மா! பெயரண்டியும் கைவிக் கபாலம் ஏந்திப் பிணை எடுத்துப் பிழைப்பவனுமான சிவனுக்கு எத்தனை ஆலயங்கள்? எத்தனை மாடக் கோயில்கள்? எத்தனை கற்றனிகள்? உலகத்தை வெல்லும் காத்து ரகசிக்

கும் விஷ்ணுமூர்த்திக்கு ஒரு திருக் கோயில் கூடக் கிடையாதா? ஒரு பழைய கோயிலைத் திருப்பணியாவது செய்கக் கூடாதா?" என்று நிருமலை வயிற் றொழிப்டான்.

"அம்மா! அசில புலனும் உய்ய ஆனந்த நடனமாலும் பெருமானுக்கு அரசுமும் அம்பலமும் நிற்சனையும் பொற்சனையும் மாடக் கோவிலும் மதின் குழ்த்த மானிகையும் வேண்டும். ஓசாமல் தூங்குமி நிருமாளுக்கு ஒரு சிறிய இடம் போதாதா? தீபம் இவ்வாத இருட்டறைதானே அவருக்கு வேண்டும்? மாடக் கோயில்களும் கற்றனிகளும் என்னத்திற்கு?" என்றார் சாண விவபட்டர்.

"அன்னா! ஓசாமல் தூங்கும் பெருமான்தான் உலகத்தை பெருமான்? மகாபலியைப் பாதாளத்தில் அழுத்திய பெருமான்?" என்றான் ஆழ்வார்க்கடியான்.

"அப்படிப்பட்ட உலகத்தை பெருமான் எங்கள் சிவபெருமானுடைய பாதாள எரித்தங்களைத் தரிசிப்பதற்குத் தோண்டித் தோண்டிப் பாதாளம் வரையில் சென்றும் எம்பெருமான் பாதங்களைக் கண்டுபிடிக்க முடிய வில்லை!" என்றார் சாண விவபட்டர்.

"உங்கள் சிவன் அல்லவையே பெரிய வராகிருந்தால், அவருக்குக் கோயில் எதற்கு என்றுதான் கேட்கிறேன். கோவிலுக்குள் வரும் போது அவர் நடை இடித்துக் கோயில் இடித்து விழுத்துவிடுமே!" என்று சொன்னான் ஆழ்வார்க்கடியான்.

மேலவரையர் நிருமலை இதைக் கேட்டுச் சிரித்துக் கொண்டே, "உங்கள் சண்டையைக் கொஞ்சம் திறத்துங்கள். நிருமலை நீ சொல்லுவது என்ன? பெருமானுக்குக் கோயில் எட்டக் கூடாது என்று யார் சொன்னது? எந்த ஊர் கிண்ணகரத்தைப் புதுப்பிக்க வேண்டும் என்பதில்? அந்த தலை முறையில் சொல்லுவது தானே?" என்றார்.

"அம்மணி! தங்களுடைய மாமனார், மூன்று உலகம் நீர்த்தி பெற்ற பராததக் க்கரவர்த்தி, - அவருடைய எட்டப் பெயரால் விளங்கும் வீரநாராயண புரத்துக்குப் போயிருந்தேன். அங்கே வீரநாராயணப் பெருமான் அங்குப் பகலும் தூங்காமல், கண் மூடாமல், மாகடல் போன்ற வீர நாராயண ஏரி யைக் காத்து அருள் புரிந்து வருகிறார். அத்தகைய பெருமானுடைய கோயிலில் செய்கல் கைகள் இடித்து விழுத்து வருகின்றன. கோயில் இடித்தால்

ஏரீக் கணையும் இடிந்து தூறு தூறு
காரிகள் பாழாகி விடும். வீரநாரா
யணப் பெருமானின் கோயிலைக் கத்
தலியாகக்கித் திருப்பணி செய்வ வேண்
டும்!" என்றான்.

"ஆகட்டும்; செல்வோம்! அதைப்
பற்றி விவரமாக என்னிடம் சொல்!
இவர்கள் எல்லாரும் இப்போது
போகட்டும்!" என்று சோழருவ
மூதாட்டி கூறினார்.

அந்தக் குறிப்பை உணர்ந்துகொண்
டில பட்டர் உள்பட அனைவரும்
வெளியேறிச் சென்றார்கள்.

உடனே, செம்பியல் மாடுதவி
குரலித் தாழ்த்திக் கொண்டு, "திரு
மலை! யாத்திரையின் எங்கெங்கே
போயிருந்தாய்? என்னென்ன பார்த்
தாய்? என்னென்ன கெளம்பிப்
பட்டாய்? விவரமாகச் சொல்லு! ஏதோ
மூக்கியமான விஷயம் கொண்டு வந்
திருக்கிறாய், அதனால்தான் அப்படிச்
குறுக்கிட்டுப் பேசினாய். இல்லையா?"
என்று சொன்னார்.

"ஆம், தாயே! மூக்கியமான விஷயம்
பல கொண்டு வந்திருக்கிறேன். ஆகி
னும் தங்கள் திருவுள்ளத்தை நோக்கிக்
கூத்திருந்திருப்பேன். ஆனால் காலஞ்
சியில் உள்ள இளவரசனாரைப் பற்றி
ஏதோ சொல்வத் தொடங்கினீர்கள்.
அதற்காகவே தடை செய்தேன். சற்று
முன் இங்கே இருந்தவர்களில் உன்னை
யானவர் யார், ஒற்றர் யார் என்று
யாருக்குத் தெரியும்? நாட்டில் எத்
தனைவரோ விபரீதங்கள் நிகழ்ந்து வரு
கின்றன. எப்போது யாரால் என்ன
துரோகம் நடக்கும் என்று சொல்வதத்
தெரியா!" என்றான் திருமலைப்பன்.

பெரிய பிராட்டி பெருமூக்க எறித்
தார்கள். "ஒரு குடும்பத்தைச் சேர்ந்த
வர்கள், இரத்த பாசம் உள்ளவர்கள்,
—ஒருவரைவொருவர் சந்தேகிக்கும்படி
ஆகிவிட்டது. ஆதித்த கரிகாலன் ஒரு
காலத்தில் என்னிடம் எவ்வளவு விச
வாசம் வைத்திருந்தான்? சொந்தத்
தாயைக் காட்டிலும் நூறு மடங்கு
அன்பும் மரியாதையும் கொண்டிருந்
தானே? அவன் கடவுள்வரன் என்
பெயர் ஐயுறும்படி ஆகிவிட்டது!
திருமலை! என் நாயகனாடல் நானும்
இந்த மண்ணிலுதை விட்டுப் போயிருந்
தாய் எவ்வளவு நன்றியிருக்கும்!
என்னை வரக்கூடாதென்று தடுத்து
விட்டாரே? இங்கே செய்ய வேண்டிய
பணிகளையும் கொடுத்து விட்டல்லவா
போய் விட்டார்? என்ன துர்ப்பாக்கிய
காவி நான்?" என்றார்.

"அம்மா! தங்கள் பதி முக்காலமும்
உணர்ந்த மகான். கலிபுகத்தில் துணை
மகாராஜானைப் போல் இந்தச் சோழ
சியம் மாசனத்திய் விற்றிருந்தார்.
தங்களை இருக்கும்படி அவர் சொல்லிப்
போனது இந்த நாடு செய்த பாகவியம்.
நாடு ஆண்டாடல் பலகிப் பெருகி வருக
இந்தச் சோழப் பேரரசு சகோதரச்
சண்டையினால் நலிந்து நாசமாகாமல்
காப்பாற்றும் பொறுப்பு தங்களைச்
சார்ந்தது. தங்களாலேதான் அது
முடியக் கூடியது!"

"எனக்குத் தொன்றவில்லை. என்
சொந்த மகன் நான் சொல்வதைக்
கேட்கவில்லை என்று ஏற்பட்ட பிரம
மந்தவர்களே நான் எப்படிச் சுட்டுப்
படுத்த முடியும்? இருக்கட்டும்!
ஒற்றர்களைப் பற்றிச் சொன்னாய்?
இங்கே யார் ஒற்றர்களை அனுப்பி
யிருக்க முடியும்? இளவரசன்
ஆதித்த கரிகாலன் அனுப்பியிருப்பான்
என்று நினைக்கிறாயா? என் பெயர்
அவனுக்கு அவ்வளவு அவதூறீகை
வந்து விட்டதா?" என்றார் சில பத்த
நிரோமணியான மாதரளி.

"என்னுடைய இரு காதிலுள்ள
கேட்டேன், தாயே! இல்லாவிட்டால்
இளவரசர் கரிகாலன் தங்கள் பெயர்
ஐயப்படுவார் என்பதை நான் ஒரு
நாளும் தம்பியிருக்க மாட்டேன்....."

"என்ன கேட்காய், திருமலை!
உன் காதிலும் என்ன கேட்டாய்?"

"மாமல்லபுரத்துக் கற்கோயில் ஒன்
தின் அருகில் உட்கார்ந்து அவர்கள்
பெயர் கொண்டிருந்ததைக் கேட்
டேன்....."

"அவர்கள் என்றால் யார்?"

"இளவரசர் ஆதித்த கரிகாலன்
ஒன்று, திருக்கோவனூர் மலைமான்
இரண்டு, பல்லவப் பார்த்திபேந்திரன்
மூன்று. — இவர்கள் மூவரும் பெயர்
கொண்டிருந்தார்கள். இருண்டதத்
கற்கோயிலுக்குள் நான் மறைத்திருந்
தேட்டேன். மலைமாளும் பார்த்தி
பேந்திரனும் செரு ஆத்திரமாளும்
பெயர்ந்தார்கள். இரண்டு பழுவைட்
டரைவர்களும் தங்கள் ஐமாரர் மது
ராத்தகத் தேவரும் சேர்ந்து சிறி
செய்து சக்கரவர்த்தியைச் செறப்
படுத்தி வைத்திருக்கிறார்களாம். அந்
தங்களுக்கும் சம்பந்தம் இருக்கத்தான்
வேண்டும் என்று மலைமான் கூறி
னான். அதை மந்தவர்கள்! ஆமோதித்
தார்கள். தஞ்சாவூர் பீது படைபெருந்
துச் சென்று சக்கரவர்த்தியை விடுவித்
துக் கொண்டு வர வேண்டும் என்று
பார்த்திபேந்திரன் சொன்னான். அதை
யும் மதற இருவரும் ஆமோதித்

தாரர்கள். ஆனால் சக்கரவர்த்தியைச் சண்டையின்றுக் காஞ்சிபுரத்துக்குக் கொண்டு வர இன்னும் ஒரு முயற்சி செய்து பார்த்த வேண்டும் என்று இளவரசர் கூறினார். அதன்பேரில் சக்கரவர்த்திக்கு ஓலை எழுதி ஒரு தூதனிடம் கொடுத்து அனுப்பத் தீர்மானித்தார்கள். அந்தத் தூதன் யார் என்பதையும் நான் கண்டு கொண்டேன். அவன் சாதாரணத் தூதன் அல்ல. மகா சாமர்த்தியசாலி; வீர பராக்கிரமகாலி. தூதன் வேலைபோடு ஒற்றன் வேலை யையும் செய்யக் கூடியவன். அவனுடன் நான் பெக்கக் கொடுத்துப் பார்த்தேன். நான் தட்டையில் நுழைந்தால் அவன் கோலத்துக்குள் நுழையப் பார்த்தான். அவன் ஒன்றுமே தெரியப்படுத்தாமல் என்னிடமிருந்து பல விஷயங்களைக் கிரஹிக்கப் பார்த்தான். குடத்தை நோதிடர் அவனிடம் தாது மைவரிசை வைக் காட்டினார். அதுவும் பலிக்கவில்லை. பிறகு அவன் தஞ்சாவூருக்குச் சென்று சக்கரவர்த்தியிடம் ஓலைவைக் கொடுத்துவிட்டான் என்று கேள்விப்படுகிறேன்...."

"அப்பறம் என்ன நடந்தது? அதற்குச் சக்கரவர்த்தி என்ன மறுமொழி சொன்னான்?"

"மறுநாளைக்கு விடை எழுதித் தருவதாகச் சொன்னாராம். அதற்குள் அவன் பேரில் பழுதெட்டவரவர்களுக்கு ஏதோ சந்தேகம் வந்து விட்டது. அவர்களுடைய கட்டுக் காவல்களை மெய்யாகப் பீழிக் கொண்டு அவன் எப்படியோ தப்பித் துச் சென்று விட்டானாம்!"

"அப்படியானால் அவன் மிக சாமர்த்தியசாலிதான்; சந்தேகமில்லை. அப்பறம் நீ என்ன செய்தாய்? காஞ்சிபுரத்திலிருந்து கிளம்பிய பின்?"

"நேரே இங்கு வருவதற்காகவே புறப்பட்டேன். வழியில் விரதாராயணபுரத்தில் பெருமானைத் தரிசிக்கத் தங்கினேன். தங்கிய இடத்தில்

பெருமான் அருளிதும் ஒரு பெரிய இரகசியத்தை அறியுப்படி தேர்த்தது...

"அது என்ன? இன்னும் ஒரு இரகசியமா?"

"ஆம், தாயே! கடம்பூர் சம்பு வரையர் மாளிகையில் அன்று இரவு ஒரு பெரிய விருத்து என்று தேர்த்தது. அந்த விருத்துக்குப் பெரிய பழுவேட்டரையர் வந்தார். அவருடன் இளைவரானியின் பல்வக்கும் வந்தது!"

"திருமே! எவ்வாறு அவருடைய செயல்தான்! இந்தச் சோழ நாட்டுக்கு இப்போது தேர்த்திருக்கும் ஆபத்து அந்தப் பெண்ணை ஏற்பட்டதுதான்! அவளை நீ சந்தித்துப் பேச முடிந்ததா?"

"முடியவில்லை, அம்மா! முடியவில்லை! நங்கள் கட்டடாவின் பெரிய அந்தப் பெண் மாம்பை என் சகோதரி வாகப் பாவித்து எத்தனை வருஷம்

வளர்த்தேன்! பங்கெல்லாம் தேடி அலைந்து பிரயாசை பாசாங்களைக் கற்றுக் கொண்டு வந்து அவனுக்குக் கற்பித்தேன்! அதனெயல்வாம் நினைத்துப் பார்த்தால் என் நெய்சை கொடுக்கிறது! பெரிய பழுவேட்டரையரின் ரானியான பிரேச அவன் என்னைப் பார்க்கக்கூட மறுக்கிறான்!..."

"அதற்காக வருத்தப்பட்டு என்ன பயன்? இந்த உலகத்து மனிதர்களின் காரியங்கள் இப்படித்தான். நினைப்பது ஒன்றும், நடப்பது ஒன்றுமாக முடிவிறது... அப்பறம் கடம்பூரில் நடத்தது என்ன?"

"பல்லக்கினை வந்தவன் நத்திவிதான் என்று என்னைக் கொண்டு வந்து வரவது அவரைச் சந்திப்பது அவ்வது ஒன்று எழுதி அனுப்பியாவது என் சரிக்கை செய்வது என்ற உத்தேசத்துடன் கடம்பூருக்குச் சென்றேன்.

பெரும் அபாயத்துக்குத் துணிந்து கடம்பூர் மாளிகையில் வேனிச் சுவர் ஏறிக் குதித்தேன். அப்போதுதான் அந்த அதிகமையான மர்ம இரகசியம் தெரிய வந்தது..."

"திருமே! உன் வழக்கமே இப்படித்தான். மேலும் மேலும் ஆவலைக் கிண்படியாயே தவிர, செய்குணைச் சொல்ல மாட்டாய். அது என்ன அப்படிப்பட்ட அசிங்கமான மர்ம இரகசியம்...?"

"மன்னிக்க வேண்டும், தாயே! அதைச் சொல்லுவதற்கே தயக்கமா இருக்கிறது. மூடு பல்லக்கில் இருந்தது பழைய இளைவரானி அல்ல. பழுவேட்டரையர் தாம் போருமிடமெல்லாம், இளைவரானியை அழைத்துக் கொண்டு போகிறார் என்று நாம் எல்லாரும் என்னிடம் கொண்டிருந்தோமே. அது பெரிய தவறு!..."

"பழுவேட்டரையர் பின் யாரை மூடு பல்லக்கில் எவந்து அழைத்துப் போகிறார்? அந்தக் கிழவரின் பெண் சபைக்கு அளவேயில்லையா?"

"மூடு பல்லக்கில் இருந்தது கிழவர் அல்ல. தாயே!"

"கிழர் இல்லை என்றால்? எத்தனை புகல் அப்படி மூடு பல்லக்கில் மறைத்து கொண்டு வருவான்?"

"மன்னிக்க வேண்டும், அம்மா! மூடு பல்லக்கில் மறைத்து வந்தது தங்களுடைய திருக்குமாரர் மதுராத்தகத் தேவர்தான்!"

செழியல் மாதேவி நிரிது நேரம் திகைத்து நின்ற கிட்டார்.

"ஊயோ! தான் செய்த குற்றத்துக்கு இவ்வளவு பெரிய தண்டிக்கிறா?" என்று தமது வாய்க் குன்றை சொல்லிக் கொண்டார்.

பிறகு, ஆழ்வார்க்கடியான் சம்பு வரையர் மாளிகையில் அந்த ராஜினியை நடத்த சதிக்கூட்டத்தைப் பற்றிச் சொன்னான்.

அதைக் கேட்டு அம்மாதரசி அடைந்த மனத் துயரைச் சொல்லி முடியாது. "ஐயோ! என் மகனே! உன்னை விவளுவான் செல்வனாக வளர்க்க முயன்றேனே? அதன் பயனு இது? சோழர் பேராய் குலத்துக்கு உன்னால் இத்தகைய அபகீர்த்தியை நோ வேண்டும்? சோழர் பேரரசுக்கு இத்தகைய பெருந் தீங்கு உன்னாலோ ஏற்பட வேண்டும்?" என்று புலம்பினார்.

பின்னர், "திருமே! மறுபடியும் என்னைப் பார்த்து விட்டுப் போ! அதற்குள் குத்தகையிடம் பேசி இத்தப்

பெரும் விபத்தை எப்படித் தடுக்க
காம் என்று யோசித்துச் சொல்லு
கிறேன்!" என்றார்.

"தாயே! இளவரசியிடம் கூடத்
தாங்கள் இதைப் பற்றிப் பேசாமல்
இருப்பது நல்லது."

"ஏன்? அவளைப் பற்றிக்கூட
சுயப்படுகிறாய், என்ன?"

"அது இயற்கையானே, அம்மா?
ஆதித்த கரிகாலரின் அருமைச் சகோ
தரிதானே அவர்?"

"அதனால் என்ன?... திருமலை!
சூரியன் மேற்கில் உதயமாகிக் கிழக்கே
அஸ்தமித்தது என்று நீ சொன்னாலும்
நம்புவேன். சிவபெருமானைக் காட்டி
தும் திருமால் பெரிய தெய்வம் என்று
நீ சாதிப்பதை நம்பினாலும் நம்புவேன்.
ஆனால் குந்தவையின் பேரில் குற்றம்
சொன்னால் நம்ப மாட்டேன். அவள்
பிறந்த அன்னைக்கு அரண்மனை மருத்து
வச்சி எடுத்து வந்து குழந்தையை என்
இரு கரங்களிலும் கொடுத்தான். அன்று
முதல் தானே அவளை வளர்த்து வந்
தேன். என் வயிற்றில் பிறந்த மகனைக்
காட்டிலும் அருமைவாக வளர்த்து
வந்தேன். அவளும் என்னைப் பெற்ற
தாயாகவும் தகப்பனாகவும் என்னை
இன்று வரை அன்பும் மரியாதையும்
செலுத்தி வருகிறாள்...."

"அம்மா! ஒன்று கேட்கிறேன்.
குந்தவை தேவி குந்தை சோதிட
ரிடம் சென்று வந்ததைப் பற்றித்
தங்களிடம் சொன்னாரா?"

சாற்பத்தனத்தாய் அத்தியாயம்

குற்றம் செய்த ஒற்றன்

இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு
முன்பு கரிகால் பெருவணத்தான் என்
னும் சோழ மன்னன் காவேரி ததிக்கு
இருபுறமும் கரை எடுத்தான். வெகு
காலம் அந்தக் கரைகள் நல்ல நிலைமை
யில் இருந்து காவேரி ஆற்றைக் கட்டுக்
கூள் வைத்திருந்தன. பின்னர், சோழ
சூலத்தின் வயி குறைந்தது. பாண்டி
யர்களும் பல்வயர்களும் கண்பாளரும்
வாணரும் தலைபெடுத்தார்கள். இந்தக்
காலத்தில் காவலன் இல்லாத காவேரி
ததி அடிக்கடி கட்டு யீறிக் கரையை
உடைத்துக் கொண்டது. இவ்விதம்
பெரிய அளவில் கரை உடைத்த சில
சத்தர்ப்பங்களில் ததியின் போக்கே
மேலும் கீழமாக மாறுவதுண்டு.
பழங் காவேரி புதுக் காவேரியாகும்;
புதுக் காவேரி பழங் காவேரியாகும்.
அடியொரு ததியின் கதி மாறிப்

"இல்லை; அதனால் என்ன?"

"சோதியர் விட்டில் யானார்
குலத்து வாலிபன் ஒருவனைப் பாரித்
த்து பற்றியும் மறுபடியும் அவனை அரிசி
லாந்தறக்கரையில் சந்தித்தது பற்றி
யும் சொன்னாரா?"

"இல்லை; இதெல்லாம் என்ன
கேள்வி? இப்படிக்கேட்பதில் உன்
குறித்து என்ன?"

"தங்களிடம் சொல்வக் கூடாத
இரகசியம் ஒன்று இளவரசி வைத்
திருக்கிறார் என்பதுதான். தான் குறிப்
பிட்ட அந்த வாலிபன்தான் ஆதித்த
கரிகாலரின் தூதன்; ஒற்றன் என்று
சொன்னாலும் தவறாகாது."

"திருமலை! அதெல்லாம் எப்படி
யாவது இருக்கட்டும். என்னிடம்
குந்தவை ஏதேனும் ஒன்றைச் சொல்வ
வில்லை யென்றால், அதற்குத் தக்க
காரணம் இருக்கும். அவனிடம் சத்
தேகப்படுவதைக் காட்டிலும் என்
பிராணையே விட்டு விடுவேன்!"
என்றார் சிலஞான கண்டராதித்தரின்
பட்டமலிகி.

"ஐயையோ! அப்படி ஒன்றும் நேர
வேண்டாம். தங்களுடைய நம்பிக்
கையே மெய்யாகட்டும். இளவரசி என்
னிடம் ஏதோ கேட்பதற்காக வரச்
சொல்லியிருக்கிறார். தாங்கள் பார்க்க
விரும்புவதாக நானே தெரிவித்துவிடுகி
றேன்" என்றுள் ஆழ்வார்க்கடியான்.

போய் விட்டால், பழைய நதிப் படுகை
சில சமயம் நன்செய் நிலமாக மாறும்;
வேறு சில சமயங்களில் தண்ணீர் தேங்கி
நிற்கும் ஓடைகளாகிக் கடல் போய்
அலைமாதிக் கொண்டிருக்கும்.

பழையாறு நகரின் சோழ மானிகை
கண் பொட்டித் தென்புறத்தில் அத்
தகைய ஓடை ஒன்று இருந்தது.

காவேரியின் கதி மாறியதால் ஏற்
பட்ட இந்த ஓடைையைச் சோழ
மன்னர்கள் வேண்டுமென்றே ஆழ
மாகிவிட, விசுவப்படுத்தி, எப்போதும்
தண்ணீர் ததும்பி நிற்கும்படி செய்
திருந்தார்கள். அரண்மனைகளுக்கும்,
முக்கியமாக அந்தப்புரங்களுக்கும்,
இந்த விசுவமான நீர் ஓடை ஒரு
நல்ல பாதுகாப்பாக இருந்தது. அந்த
வழியில் யாரும் எளிதில் வந்துவிட
முடியாது. அரண்மனையோடு தெருக்கிய

தொடர்புள்ளவர்கள்தான் படகில் ஏறி வரலாம்.

அரண்மனை அந்தப்புரங்களில் அழகிய உத்தியான வனங்கள் இத்த நேராலடைய ஒட்டி அமைந்திருந்தன. அரண்மனை மாதர்கள் நிர்ப்பயமாக அந்த உத்தியான வனங்களில் எந்த நேரமும் உலாவுவார்கள், கூடிக்கூலாவுவார்கள். மயில்களாகி ஆடுவார்கள்; குயில்களாகிப் பாடுவார்கள். சில சமயம் ஒட்டையில் இறங்கி நீராடுவார்கள்; ஒட்டையி் ஒடம் ஒட்டியும் விளையாடுவார்கள்.

சோழர் குலத்தில் ஓர் அரசர் எல்லா மாகி இன்னொருவர் பட்டத்துக்கு வரும்போது புதிய அரண்மனை கட்டிக் கொள்வதுண்டு. பழைய அரண்மனையிற் காவமான மன்னரின் ராணிகளும் மதறப் பிள்ளைகளும் வசிப்பார்கள்.

பழையாதை அரண்மனைகளில் செம்பியன் மாதேவியின் அரண்மனைக்கு அடுத்தபடியாகக் குத்தவைப் பிராட்டியின் மானிகை அழகிலும் கம்பீரத்திலும் சிறந்து விளங்கியது. அது கந்தர சோழர் வசித்த அரண்மனை எவ்வளவு? அவர் தஞ்சை சென்ற பிறகு, குத்தவை அந்த அரண்மனையின் எலுமானியாக விளங்கினான்.

அம்மானிகையின் பின்புறத்து உத்தியானவனம் மிகச் சோபிதமாக விளங்கியது. அதில் வானளாவிய ஆலமரங்களும் இருந்தன; சின்னஞ் சிறு பூஞ்செடிகளும் இருந்தன. வளைந்து நெளிந்து மரங்களின் தழுவிக் கொண்டிருந்த பூங்கொடிகளும், பூங்கொடிகளாலான கொடி வீடுகளும் இருந்தன.

குத்தவையும் அவருடைய தோழி மாரிகளும் மாலை நேரக்களைப் பெரும்பாலும் அந்த உத்தியான வனத்திலேயே கழிப்பது வழக்கம்.

சில சமயம் எவ்வாரும் சேர்த்து ஒளித்தில் உட்கார்ந்து கொண்டு கதைகள் பேசிக் கொண்டமடிப்பார்கள்.

இன்னும் சில சமயம் இரண்டு பேராகவும், மூன்று பேராகவும் பிரித்து சென்று அந்தரங்கம் பேசுவார்கள்.

சில நாளாகக் குத்தவையும் வானதியும் தனியே பிரித்து சென்று பேசுவது வழக்கமாய்ப் போயிருந்தது.

அன்றைக்கு ஒரு பெரிய ஆலமரக் கிளையில் கட்டிக் தொங்க விட்டிருந்த கொடி ஊஞ்சலில் குத்தவையும் வானதியும் அமர்ந்து ஆடிக்கொண்டும் பேசிக்கொண்டுமிருந்தார்கள்.

பறவைகளின் கவகவத் தொனியுடன் போட்டியிட்டுக் கொண்டு

பெண்மணிகளின் குதூகலச் சிரிப்பொலியும் அங்கவப்போது அந்த உத்தியான வனத்தில் கேட்டுக் கொண்டிருந்தது.

ஆனால் குத்தவையும் வானதியும் மட்டும் சிரிக்கவில்லை. மதறவர்களின் சிரிப்பு அவர்களுக்கு அவ்வளவாய்ப் பிடிக்கவியல்லை. பேச்சுத்தான் அவர்கள் அதிகமாகப் பேசுவார்களே என்றால், அதுவும் அவ்வளவாக இல்லை.

கொடி வீடு ஒன்றிலிருந்து ஒரு பெண் தேம் ஒன்று பாடினாள். அது கண்ணன் பிறந்த நான் அங்கவா? அவன் பாடியதும் கண்ணனுப் பற்றிய பாடல்தான்.

வெண்ணிலாவில் வேணுகாளம் கேட்டிறது. அது கண்ணனிடம் காதல் கொண்ட ஒரு பெண்ணை வேதனை செய்கிறது. அவள் தன் வேதனையை வாய் திறந்து வெளியிடுகிறாள். மரக் கிளையிலிருந்து ஒரு கிவி அவளுக்கு ஆறுதல் சொல்லுகிறது.

பெண்:

வேதனை சொத்திக் கொன்னிசைக்-இங்கு வினை எவன் குழல் ஊதகிள்ளு? நான் இவா இந்தப் பெண்த தன்மை தத்திடுதல் என்ன புண்ணியோ?

கிவி:

காழும் கையழம் இப்பறவே-ஏயன் காய்படுத்தும் குழலினாடாய் ஊறே உத்தம கருத்தோயோ-இந்த காலகக் காலப் புறமே அம்மா!

பெண்:

பூகலயே! உத்தமப் போத்திடுவேன்-நக்க புண்ணொக் சொற்பு குடகடுவேன்-எத்தக் குடி குத்திடுக் வேண்டிவே-ஒரு குதமக் உதத் எத்தமியோ?

கிவி:

கட்டழகி! உத்தக் காதலிலும்-எக்கக் கண்ணன் படுத்தியு! சொகலத்தோம்-உக்கிள கீட்டுப் பிரித் தாய் மூதாய் - நக்க கொண்ணையும் வேய்பாய்க் கைத் தெய்யாக்!

பாடலின் பின்பகுதியைக் கவனமாகக் கேட்டு வந்த குத்தவை, பாடல் முடிந்ததும், “நல்ல கண்ணன் இந்தச் சொத்தயிற் நாட்டுக்குத் தெய்வமானவந்து வாய்த்தான்! வெண்ணெய் உண்டு வேயங்குழல் ஊதிப் பெண் கழுடன் காலக் கழித்துக் கொண்

டிருந்தால் மந்தக் காரியங்களெல்லாம் என்ன ஆவது?" என்றான்.

மறுமொழி சொல்லாதிருந்த வானதி வயல் பார்த்து. "என்னடி மௌனம் காதிக்கிரும்? நீயும் கண்ணன் குழலில் மயங்கி விட்டாயா, என்ன?" என்று கேட்டாள்.

"அக்கா! என்ன கேட்டார்கள்?" என்றான் வானதி.

"என்ன கேட்டுனா? உன் கண்ணம் எங்கே சென்றிருந்தது?"

"எங்கும் போகவில்லையே! உங்க ளிடத்தான் இருந்தது."

"அடி கன்னி! ஏன்டி போய் சொல்லுகிறாய்! உன்னமையில் உன் மனம் இயலித்ததில் இவ்வளவு இயல்! எங்கே இருக்கிறது என்று நான் சொல்லப்படுமா?"

"தெரிந்தால் சொல்லுகிறேன்!"

"நன்குத் தெரியும். சூழ நாட்டுப் போர்க்களத்துக்குப் போயிருக்கிறது. அங்கே என் தம்பி ஒரு கபடத்தா பிள்ளை இருக்கிறான். அவனை இங் னும் என்ன போடி போட்டு மயக்க லாம் என்று உன் மனம் யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறது!"

"நீங்கள் கூறியதில் ஒரு பாதி உண்மைதான், அக்கா! என் மனம் சூழ நாட்டுக்குத்தான் அடிக்கடி போய் விடுகிறது. ஆனால் அவரைப் போடி போட்டு மயக்குவதைப் பற்றி யோசிக்க வில்லை. அவர் போர்க்களத்தில் எப்படி யெல்லாம் கஷ்டப்படுகிறாரோ, அவரு டைய திருமேனியில் எத்தனை காயம் பட்டிருக்கிறதோ, அவர் எங்கே படுத் துக் கொள்கிறாரோ, என்ன உணவு சாப்பிடுகிறாரோ, - என் னெ ல் லா ம் எண்ணுகிறேன். அவர் அப்படி யெல்லாம் அங்கே கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்க, இங்கே நான் கடைசிக் கண்டு உடுத்துப் பஞ்சனை மெத்தையில் படுத்துத் தூங்குவதை நினைக்கும் போது வேதனையா யிருக்கிறது. எனக்கு மட்டும் இறவுகள் இருந்தால் இந்த நிமிஷமே இயங்கக் க்குப் பறந்து போய் விடுவேன்!....."

"பறந்து போய் என்ன செய்வாய்? அவனுக்கு மேலும் உபத்திரவத்தாலே செய்வாய்?"

"ஒரு நாளும்தான் இல்லை. அங்கே னுக்குக் கபத்தினரையும் கிருஷ்ணனுக் குச் சத்தியபாமாயும் ரதம் ஒட்டியது போல் நானும் ஒட்டுவேன். அவர் பேசில் எய்யும் அம்புகளை என் மார்பில் நான் தாங்கிக் கொள்வேன்...."

"நீ தாங்கிக் கொண்டால் அதை அவன் பார்த்துக் கொண்டிருப்பானா?"

"அது அவருக்கு இஷ்டமில்லா விட்டால் பாசறையில் காத்திருப் பேன். போர்க்களத்திலிருந்து அவர் திரும்பி வந்ததும் காயங்களுக்கு மருத்து போட்டுக் கட்டுவேன். மலர்ப் படுக்கை விசித்து வைத்திருப்பேன். அதுகளை உண்டி சமைத்து வைத் திருத்த அணிப்பேன். உடல் வலியை மறப்பதற்கு வினை மீட்டிப் பாட்டுப் பாடித் தூங்கப் பண்ணுவேன்...."

"இதெல்லாம் நடவாத காரியங்கள், வானதி! சோழ குலத்து வீரர்கள் போர்க் களங்களுக்குப் பெண்களை அழைத்துப் போவதில்லை....!"

"ஏன், அக்கா, அப்படி?"

"அவர்களுக்குப் புண்களைப் பற்றிப் பயமில்லை; அதைக் காட்டிலும் பெண் களைப் பற்றித்தான் அதிக பயம்!"

"அது ஏன்? பெண்கள் அவர்களை என்ன செய்து விடுவார்கள்?"

"அவர்களை ஒன்றும் செய்யமாட் டார்கள். ஆனால் உங்களைப் போன்ற பெண்கள் போர்க்களத்துக்குப் போனால் எதிர்ப் படை வீரர்கள் உங்களுடைய அழகைக் கண்டு மயங்கி வந்து கரணுகதி அடைத்து விட்டால் என்ன செய்கிறது? அப்போது நம் சோழ நாட்டு வீரர்கள் தங்களுடைய வீரத்தையும் காட்ட முடியாதல்லவா? பெண்களைக் கொண்டு வெற்றியடைந்தார்கள் என்ற புகழைச் சோழ குலத்தார் விரும்புவதில்லை."

"அப்படிக்கூட உண்டா? எதிரி வீரர்கள் அவ்வளவு மூடர்களாவிருந்து விடுவார்களா, பெண்களின் அழகைக் கண்டு மயங்கி விடுவதற்கு?"

"ஏன் மாட்டார்கள்? அடியே, வானதி! குடத்தை ஜோதிரர் வீட்டி தான் அரிவினாற்றும் கரைவிலும் நாம் ஒரு வாலிப வீரனைப் பார்த்தோமே, ஞாபகம் இருக்கிறதா?"

"இருக்கிறது; அதற்கு என்ன?"

"நம்மை வெல்லாம் கண்டதும் அவன் எப்படிப் போதை கொண்ட வன்போக் மயங்கி நின்றான் என்பது ஞாபகம் இருக்கிறதா?"

"அதுவும் ஞாபகம் இருக்கிறது. அனால் 'நம்மையெல்லாம் பார்த்து விட்டு' என்று நான்கள் சொல்லுவது தான் தவறு. அவன் தங்களைப் பார்த்து விட்டுத்தான் அப்படி மயங்கி நின்றான். பக்கத்தில் நின்றவர்களை அவன் கண் கொடுத்துப் பார்க்கவில்லை, அக்கா!"

நவீன வாழ்க்கைக்கு ஏற்றது நெஸ்காஃபே

• நெஸ்காஃபே மட்டும்தான் அலாதி
சுவையின்பத்தை அளிக்கவல்லது

தேவ்நெடுவாட்ட தென
வித்திய பாக்டெஷன் ரீபேரி
சரீக்ரோட்டெஷன் பதார
வறுத்த அதன் இயம்பா
பனக் செடாக்கி தயாரிக்கப்
பட்டததான் நெஸ்காஃபே -
உடனே கரையக்கூடிய துத்
துக்கு துது அளவிட ஏதே
சமயத்தில் தனித்தனியாக உட்
ராக் கரையோ 'நெஸ்காஃபே'
சரீக்ரோட்டெஷன் தயாரிக்கவதுதான்
நெஸ்காஃபே சிகரம் சித்த
யானதுமே.

NESCAFÉ
ஒரு நெஸ்காஃபே
தயாரிப்பு

5 விநாடிகளில் தயார்!
ஒரு முழு மண்பூன்
நெஸ்காஃபே சுவை
கொடுப்பதில் போ
ட்டி வெத்திரை
வாற்றி குளிக்கேற்ற
படி சர்க்கரையும்
பாலும் சேர்க்க வே
ண்டியது தான்.
சாதி தயார்!

NESCAFÉ

நெஸ்காஃபே - தனிச்சித்யுள்ள தரமான காரி

* நெஸ்காஃபே என்பது நெஸ்காஃபே இன்ஸ்டன்ட்
காரியை குறிக்கும் செஜிமடிக் டிரேட் மரக் குறும்
INT-NCH-5144(10)

"வாணதி! நல்ல பொய் சொங்கிருய்! பரிசாகம் செய்கிறாயா, என்ன?"

"இவ்வே இவ்வி! நான் ஒன்று கேட்கிறேன்; அதற்கு உண்மையாக விடை சொங்கிறீர்களா?"

"கேட்டுப் பாரேன்!"

"அந்த வாலிப வீரனுடைய ரூபகம் உங்களுக்கு இப்போது ஏன் வந்தது?"

"நல்ல வாயாடியாகப் போய் விட்டாய் நீ! அவனுடைய ரூபகம் வந்ததில் என்ன தவறு?"

"தவறு என்று யார் சொன்னது? நான் சொல்லவில்லையே? அது மிகவும் இயற்கைதான்! எனக்குக்கூட, அந்த வாலிபனுடைய சிறி அப்புறம் என்ன வாயிற்போ என்று கவலைதான்."

"உனக்கு ஏன் அதைப் பற்றிக் கவலை உண்டாக வேண்டும்?"

"ஏன் கவலைப்படக் கூடாது? ஒரு வரை நாம் பார்த்திருந்தால், அவரைப் பற்றிய ரூபகம் நமக்கு அடிக்கடி வந்தால், அவர் என்ன ஆனார் என்று தெரிந்து கொள்ள விருமபு வது இயற்கை அல்லவா!"

"நவ்ய இயற்கை! அப்படியெல்லாம் மனம் சிதறுவதற்கு நாம் இடம் கொடுத்துவிடக் கூடாது. மனத்தைக் கட்டுப்படுத்தி வைக்க வேண்டும்..... அதோ கேளடி, வாணதி! அது என்ன பணைச் சத்தம்? அந்தக் குரல் என்ன சொல்லுகிறது? சற்றுக் கவனமாகக் கேள், பார்க்கலாம்!"

ஆம்! தூரத்தில் எங்கேயோ விதியில் பறை கொட்டும் சத்தமும், நடு

நடுவே மனிதக் குரல் கூச்சலிடும் சத்தமும் கேட்டது. காது கொடுத்துக் கவனமாகக் கேட்டபோது, மனிதக் குரல் கூறியது இது என்று தெரிந்தது.

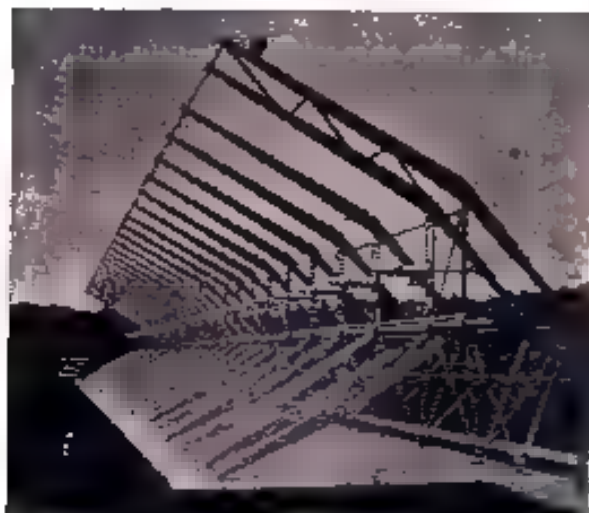
"சத்தாக நாட்டிலிருந்து வந்த ஒற்றன் ஒருவன் தஞ்சாவூர்க் கோட்டையின் பொய் முத்திரையைக் காட்டிப் புதுத்து உணவு அறிந்து கொண்டு ஓடி விட்டான். இவ்ளோ பேரை மரண காயப்படுத்தி விட்டுத் தப்பிப் போய் விட்டான். வாலிபப் பிராயத்தினன். காட்ட சாட்டமான தேகம் உடையவன். இந்திரஜித்தைப் போன்ற மாய தந்திரக்காரன். பெயர் வடிவவரைபன் வந்தியத்தேவன். அவனுக்கு அடைக்கலம் கொடுப்போருக்கு மரண தண்டனை விதிக்கப்படும். அவனைப் பிடித்துக் கொடுப்போருக்கு ஆயிரம் பொன் பரிசு அளிக்கப்படும். நஞ்சைக் கொட்டைத் தர்பறி பழுவேட்டரை வர் காவாத்தக கண்டிள் கண்டிப் பான கட்டின!"

இவ்விதம் மனிதக் குரல் கூறி முடித்ததும் பறை 'தம், தம், தடதடதம்' என்று முழங்கியது. குத்தவை தேவியின் திருமேனி ஏழே நடுங்கியது.

அச்சமயம் தாதி ஒருத்தி வந்து, "தேவி! ஆழ்வார்க்கடியார் என்னும் வீர வைஷ்ணவர் நங்கூரைப் பார்க்க வந்திருக்கிறார். ஏதோ அவரை காரியமாம்!" என்றான்.

"இதோ வந்து விட்டேன்!" என்று சொல்லிவிட்டுக் குத்தவை, கொடியைச் சூசினிருந்து இறங்கிச் சென்றான்.

(தொடரும்)

இது என்ன?

ஐயோ தர்ப்பனின் குற்றம் ஒன்றுதான் இது:

1. புதியது அமைக்கப்பட விருது ஒரு தொழிற்சாலைக்குப் புரீசாக்க வேண்டாம் தந்திருக்கிறான்.

2. ஒரு பணம் வட்டியத்தினால் இறங்கி விடுவதைக் கவனம் கொண்டு தீர்மானித்திருக்கிறான்.

3. விமானங்கள் வந்து இறங்கு வதற்குத் தனது புரீசு ஒரு வகையாக.

4. விட்டியைத் தந்து உருவாக்கியிருக்கிறான் இவ்வீசு அதற்கான அழகிய அமைப்பு இது.

5. விளக்கெனிக் கம்பல்களில் வளர்வதிலும் ஒரு வகை இவ்வீசு.

(செய்யும் விடை 53-ம் பக்கம்)

பாராடும்புகை நன்றி

ஒருவனாய் மாராட்டவேண்டுமானால் அவரைப் பின்பற்றினால் போதும். சாரிப்போக்குவதற்குத் துறையில் எடுபட்டுள்ள சகாக்களில் பலர் எமது செயல் முறைகளையும் தரக்கூடியும் ஏற்றிரும்பிவோடு பல வற்றைக் கடைப்பிடிப்பதையும் கவன எமக்கு பெருமைபாக்கத்தக்க இருக்கிறது. என்றாலும் எமது ஜம்பது வருட அனுபவமும் இயக்க முறைகளும் தனிப் பட்டமே.

எமது விருவனத்தை சந்தாமித்த ஸ்ரீ க. வி. கத்தால் ஐயங்கார 1912ம் ஆண்டிலேயே நம் முதல் பஸ் ஸர்விகளைத் துவக்கி விட்டார். குறித்த கோரம், மரியாதை, சேவை இவைவிய அவருடைய தொழில்

லகியப்புகள். இவைவிய எமக்கு வழிகாட்டிகளாக இன்றும் இருக்கின்றன.

கடந்த பல்லாண்டுகளில் பல்விப் பெருமியுள்ள ஸதர்ன் ரோடவேஸ் இன்று பத்து கோடி ரூபத்து வசூலும் மக்களுக்கும் மேலாக பணி புரிகிறது. 4,599 பேர் சேவை செய்யும் இக்கம்பெனியிடம் 366 பஸ்கள், 225 டிராக்டர், 48 டிரைவர்கள் இருக்கின்றன. 135 டிராக்டர் மார்க்கஸ்களிலும், 147 பஸ் மார்க்கஸ்களிலும் அன்றாடம் ஒரு லக்ஷத்து ஜம்பதாவிரம் விலாவிட்டச் தாரம் இருக்கின்றன. வசதியுடன் சுடைய காரியாலயங்களோ 443. பிரயாணிகள், பாகஸ்கள் போக்குவதற்குத் துறையில் உயர்ந்ததைத் தனர விடாமல் சேவை செய்ய முயற்சி செய்து வருகிறது.

உங்கள் நம்பிக்கைக்கு உரியது; டிரைவ்

ஸதர்ன் ரோடவேஸ்
பிரைவேட் லிமிடெட்
டிரைவ் தொகுப்பைச் சேர்ந்த
விருவனங்களில் ஒன்று
மதுரை

மகாபாரதம் ராஜாஜ்

76. துரோணர் தலைமை

துரியோதனனும்
கண்ணனும் யானைச்
சேனாபதியாக தியமீப்
பது என்று ஆலோசித்
தார்கள்.

“இவ்விடம் கடியிருக்கும் கூத்திரி
யர்கள் எவ்வோருமே சேனாபதியாக
இருக்கத் தகுதி படைத்தவர்கள்.
தேக பலம், பராக்கிரமம், முயற்சி,
ஸ்திரியம், செளரியம், குலம், அறிவு
எல்லா விஷயத்திலும் இந்த அரசர்
சர்கள் அனைவரும் சமமாகவே இருக்
கிறார்கள். ஆயினும், ஒரே சமயத்தில்
எவ்வோரும் தலைவர்களாக இருக்க
முடியாது. அவர்களில் ஒருவரைத்
தலைவராக அமைத்தால் மற்றவர்
களுக்கும் மனக்குறை ஏற்பட்டு தாம்
நஷ்டம் அடைவோம். இந்தச் சத்
தர்ப்பத்தில் எல்லா புத்த வீரர்களும்
ஆச்சாரியரான துரோணரைச் சேனா
பதியாக்குவது தவம். ஆயுதம் தரித்த
வர்களில் சிறந்தவர் அவரே. கூத்திரி
யன் எவனுமே அவருக்குச் சமமான
மானவன் இல்லை. அவரையே தலைவ
ராக அபிஷேகம் செய்வோம்” என்று
கர்ணன் சொல்லியதைத் துரியோதன
னும் ஒப்புக் கொண்டான்.

“குருவே! தூதியினுடும் குலத்
தினாலும் சாஸ்திர ஞானத்தினாலும்
வயது, புத்தி, வீரியம், சாமர்த்தியம்
இவைகளாலும் சிறந்தவராக இருக்
கிறீர். சேனைத் தலைமை நீரே வகிக்க
வேண்டும். நீர் சேனாபதியாக இருத்
தால் புதிஷ்டரனை நிச்சயமாக ஜெயிப்
போம்” என்று துரியோதனன் எல்லா
கூத்திரிய வீரர்கள் முன்னிலையிலும்
துரோணரை வணங்கினான்.

இதைக் கேட்ட அரசர்கள் உரத்த
சிம்ம நாதங்கள் செய்து துரியோதனனைச்
சந்தோஷப்படுத்தினார்கள். முறைப்படி
துரோணருக்கு அபிஷேகம் நடத்தது.
ஜயகிரகமும் ஆகாயத்தைப் பிளந்தது;
வந்திகளுடைய ஸ்துதிகளையும் வெற்றி
முழக்கங்களையும் கேட்டுக் கௌரவர்கள்
உற்சாக மயக்கத்தினால் பாண்டவர்களை

ஜெயித்தாதி விட்டது என்றே எண்ணி
ஞர்கள்.

க க க

துரோணர், சேனையைச் “கட” விழுக்
மாக வகுத்தார். அது வரை விலகி
தின்ற கர்ணனுடைய தேர் புத்த
கனத்தில் முதல் தடவையாக இங்கு
மங்கும் செல்வனைக் கண்டு கௌரவப்
படைவீரர்கள் மகிழ்ச்சியும் ஸ்திரிய
மும் அடைந்தார்கள்.

“பிதாமகர் பார்த்தீர்களைக் கொல்ல
மனமில்லாமல் புத்தகதை நடத்தினார்.
கர்ணன் அவ்வாறு செய்வ மாட்டான்.
பாண்டவர்களுடைய தாசம் இனிமேல்
நிச்சயம்” என்று கௌரவ சேனையில்
பெரிசு கொண்டார்கள்.

துரோணர் கௌரவ சேனையில்
தலைமை வகித்து ஐந்து தூள் புத்தம்
நடத்தினார். முதியவரா யிருந்தும்
புலனைப்போல் புத்தகனத்தில் எங்கும்
பிரவேசித்து உன்மத்தனப்போல்
போர் புரிந்தார். காற்றானது மேகங்
களைச் சிதற அடிப்பதுபோல் பாண்ட
வ சேனையைத் துன்புறுத்திச் சிதற
அடித்தார். சாத்விகையையும் பீமனை
யும் அருச்சுனனையும் திருஷ்டத்யும்னனை
யும் அபிமன்யுவனையும் துருபதனையும்
காசி ராஜனையும் இன்னும் அநேக
வீரர்களையும் தாமே எதிர்த்துத்
தோல்வியுறச் செய்தார். பாண்டவ
சேனையை ஐந்து நாட்கள் மிகவும்
துன்புறுத்தினார்.

77. உயிருடன் பிடிக்க

துரோணர் தலைமை வகித்ததும்
துரியோதனனும் கண்ணனும் துச்சாதன
னும் மத்திராவோசனை செய்து ஒரு
முடிவுக்கு வந்தார்கள். அதன் மோல்
துரியோதனன் துரோணரிடம் சென்று,
“ஆசார்யரே! புதிஷ்டரனை நீர் எப்
படியாவது பிடித்து கும்பிடத்தில் ஒப்பு
விக் விடும்புலிளேம். இதற்கு மேல்

நாங்கள் எதையும் விரும்புலிக்கு.
இதை நீர் செய்வீராகில் நானும் என்
னைச் சேர்த்தவர்கள் எல்லோருமே
மிகவும் திருப்தி அடைவோம் "

இதைக் கேட்டதும் துரோணர்
அளவு கடந்த சந்தோஷமடைந்தார்.
பாண்டவர்களைக் கொல்வதே துரோண
ருக்கு மன மில்லை. கடமைவாய்
செலுத்த புத்தத்தில் சேர்த்தவராகி
னும் பாண்டு புத்திரர்களை அதிலும்
புதிஷ்டிரனைக் கொல்லவது தருமமன்று
என்று சந்தேகித்துக் கொண்டிருந்த
துரோணருக்குத் துரியோதனன் சொன்
னது மிகுந்த மகிழ்ச்சி தந்தது.

"துரியோதனனே! நீயுமா புதிஷ்டிர
னுடைய உயிரைக் காப்பாற்ற விரும்பு
லிக்கும்? உனக்கு மங்களம் ஆகுக!
தருமபுத்திரனுக்கு உயிர்ச் சேதம் ஆக
வேண்டாம் என்று நீயும் சொன்ன
பின் அவன் அஜாதாதேயரு என்பதில்
என்ன சந்தேகம்? படைவற்றவன்
என்று குத்திரந்தனுக்குத் தந்திருக்கும்
பெயரை நீ உண்மையாக்கியும், உயி
ரோடு பிடிக்க வேண்டும்; கொல்லலா
காது என்று நீயும் வேண்டுகிறாயா
படியாய் புதிஷ்டிரனுடைய புக்

பதின்மடங்காவிற்று, அவனை பாக்கிய
காலி!" என்றார் துரோணர்.

மறுபடியும். "அப்பனே! நீ
கொய்யிறதிலிருந்து புத்தத்தில்
ஜெயித்துவிட்டு அவர்களுக்குச் சேர
வேண்டிய ராஜ்ய பாகத்தை முடிவில்
அவர்களுக்குக் கொடுத்துச் சமாதானம்
செய்து கொள்ளவே உத்தேசித்திருக்
கிறது என்று தெரிவித்து. இதனால்
அல்லவோ நீ புதிஷ்டிரனைக் கொல்லா
யும் உயிரோடு பிடித்துத் தரச் சொல்
கிறது" என்று சந்தோஷப்பட்டார்.

"புத்திமானான தருமபுத்திரனுடைய
பிறப்பே நல்ல பிறப்பு. சூத்திர புத்திரனல்
லவோ பாக்கியகாலி? அவனுடைய குண
மல்லவோ படைவற்றனுடைய உள்ளத்தை
பும் வென்றது?" என்று திரும்பத் திரும்
பத் தரும் காழ்க்கையின் வெற்றியை
எண்ணத் திருப்தி அடைந்தார்.

சகோதர நேசத்தைத் துரியோத
னன் விடவில்லை என்று ஆசாரியர்
துரியோதனனுடைய பற்றி மகிழ்ச்சி
யடைந்தார்.

துரியோதனனுடைய கோசனையோ
வெறு, அவனுடைய உள்ளத்தில் படை
யும் பாப எண்ணமும் முன்போலவே
இருந்தன. "அப்படியே ஆகட்டும்.

உயிரோடு புதிஷ்டரனைப் பிடித்துத் தருவென்" என்று துரோணர் சொன்னதும் தன் உண்மையான எண்ணத்தை அவருக்கு வெளிவிட்டான்.

புதிஷ்டரனைக் கொள்ளுக் காண்ட வர்களுடைய கோபம் தணிவாது. முயற்சியை அடிகரித்து அனைவரும் நாசமாகும் வகையில் புத்தம் நடக்கும். தன்னுடைய சேனை தோற்கடிக்கப்படும்; பாண்டலர்கள் ஜெயம் பெறுவார்கள். அங்ஙனம் இரண்டு பக்கத்து வீரர்களில் யாவரும் மிச்சம் இல்லாமல் இருந்தாலும் இருஷணன் உயிருடன் இருப்பான். அவன் திரௌபதியோ குத்தியோ ராஜ்யத்தை அடையச் செய்துவிடுவான். ஆகையால் புதிஷ்டரனைக் கொன்றுவதில் வாயம் ஒன்றுமில்லை. புதிஷ்டரனை உயிரோடு பிடித்து விட்டால் புத்தம் சிக் கிரமமாகவும் வெற்றிகரமாகவும் முடிந்துவிடும். சுத்திரிய தருமத்துக்கும் சத்தியத்துக்கும் பயத்த தருமபுத்திரன் எப்படியாவது மறுபடியும் குறாட்டத்தில் இருந்து ஏமாற்றலாம். மறுபடியும் காட்டுக்கு அனுப்பி விடலாம். பத்து நாட்கள் புத்தம் நடந்த அனுபவத்திலிருந்து புத்தத்தினால் குலநாசம் உண்டாகுமென்போழிய காரியத்தினை பெற முடியாத என்பதைத் துரியோதனன் அண்டான். இதனையேதான் அவன் புதிஷ்டரனை உயிரோடு பிடித்துத் தரவேண்டும் என்று துரோணரை வேண்டியது. துரோணர் இதை அறிந்ததும் தாம் முதலில் மகிழ்ந்தது பொய்யா வீற்று என்று வருத்தப்பட்டுத் துரியோதனனை மனத்தில் மிகவும் இடித்தார். ஆயினும் புதிஷ்டரனைக் கொல்வாமலிருக்க எப்படியோ ஒரு வழி ஏற்பட்டதே என்று சந்தோஷப்பட்டார்.

துரோணர், புதிஷ்டரனை உயிரோடு பிடிக்கப் பிரதிக்கை செய்திருக்கிறார் என்ற செய்தி சாரணர்கள் மூலம் பாண்டவ சேனைக்கும் தெரிந்துவிட்டது. ஆசாஸியர் ஒரு காரியத்தைச் செய்து முடிக்க வேண்டும் என்று நிச்சயம் செய்து பிரதிக்கையையும் பண்ணினார் என்றால் அவருடைய ஒப்புரவுவற்ற ஆபதப் பயிற்சியையும் சூரத்தனத்தையும் அறிந்த பாண்டவர்கள் பயப்பட வேண்டியதாயிற்று. புதிஷ்டரன் அருகில் போனாக காப்பு எப்போதும் இருக்க வேண்டும் என்று அவ்வரும் கவலை கொண்டார்கள்.

அதற்கெற்றபடியே போரின் விரமத்தை ஒழுங்குபடுத்திக் கொண்டார்கள். எந்தச் சமயத்திலும் புதிஷ்டரனுக்குக் காப்புக் குறைவாமலிருக்குமாறு பாண்டவ விபூகப்படுத்தினார்கள்.

துரோணர் தன்மையில் நடந்த முதல் நாள் புத்தத்தில் அவர் தம் மூடைய பராக்ரீமத்தை தன்னுட்க காட்டினார். நெருப்பானது உலர்ந்த காட்டைக் கொளுத்துவது போல் பாண்டவ சேனையைக் கொளுத்திக் கொண்டு எஞ்சுகிறார். ஒரு துரோணர் அந்தே துரோணர்க்கானாதாகப் பாண்டவ சேனை எங்ஙனமாறு இங்குமங்கும் தம் தேரைச் செலுத்தி அம்புமழை பெய்து புத்த கைம் முழுவதும் தாண்டவமாடச் செய்தார்.

திருஷ்டபுய்ணன் இருத்த இடத்தில் பாண்டவ சேனையைப் பிணத்தார். மகாரதர்களுக்குத் தவறாத புத்தக்கன் பய நடத்தன. மாயச் சண்டை செய்வதில் வல்லவனுள் சஞ்சிக்ரும் சகதேவனுக்கும் புத்தம் நடத்தது. தெரிகள் ஒடித்தன. மேலே இறங்கிக் கதாபுதங்களாகக் கொண்டு இரண்டு மனைகள் உயிர் பெற்றுப் போர் செய்வதுபோல் கைகலத்தார்கள்.

பீமனுக்கும் விசும்புக்கும் பெரும் போர் நடத்தது. இருவருடைய தேர்களுக்கும் உடைத்தன. சகலியன் தன் மருமகனான தருவனை எதிர்த்துச் சிறித்துக் கொண்டே மிகவும் துன்புறுத்தினான். தருவன் கோபக் கொண்டு மாமனுடைய தேரின் கொடியையும் குடைகளையும் உடைத்துத் மேலே தள்ளி வெற்றிக் சங்கு ஊதினான். இருபாசாரியர் திருஷ்டதேவனை எதிர்த்து அவனை தன்னுட்க அடித்துத் துரத்தினார். எதையுட்கும் இருதவர்மாவுக்கும் பெரும் புத்தம் நடத்தது.

விராடன் கிண்கிண எதிர்த்தான். அபிமன்யுனின் பராக்ரீமம் வழக்கம் போல் அற்புதமாக ஜோலித்தது. கௌரவன், இருதவர்மன், ஐயத்தரன், சகலியன் ஆகிய நான்கு பெரிய வீரர்களையும் ஒருவனுடைய நின்று முறியடித்தான்.

அதன் பிறகு பீமனுக்கும் சகலியனுக்கும் உக் கிரமமாக கதாபுதச் சண்டை நடத்தது. முயலில் சகலியன் பீமனுக்குத் தோற்கடிக்கப்பட்டு புத்தத்தினின்று விவிலினான். கௌரவ சேனைதர்ப்பம் இழந்தது. அதைத் தோடாந்து பாண்டவ சேனை கௌரவ சேனையை மிகவும் துன்புறுத்தி ஒழுகிழித்து கெடையச் செய்தது.

இதைக் கண்டு தம் சேனையை உத்தரகாப்படுத்துவதற்காகத் துரோணர் சாரதியைப் பார்த்து புதிஷ்டரன் இருக்குமிடத்துக்குத் தேரை வேகமாக ஓட்டச் சொன்னார். அழகும் பலமும்

கொண்ட நான்கு சித்த தெரத்த னாகிக் குதிரைகள் பூட்டியதும், பொன் மயமானதுமான தேர் மாய வேகமாக புதிஷ்டிரைகூடைய தெரை நோக்கிச் சென்றது. உடனே புதிஷ்டிரைகள் கழுவு இறகுகள் பூண்ட வர்ணமயான அம்புகளைத் துரோணர் மேல் விட்டான். ஆசாசியர் தயங்க வில்லை. தன் பாணங்களால் தரும் புத்திரனைத் தாக்கி அவனுடைய கை அறுபட்டுக் கீழே விழச் செய்து, வேரு விசைவாக அவன் அருகில் சென்றார். திருஷ்டத் புத்திரன் துரோணரை எதிர்த்துத் தடுத்தும் துரோணரை நிறுத்த முடியவில்லை. அவருடைய வேகத்தை யாருமே தடுக்க இயலாதவர்களாக தின்றார்கள்.

"புதிஷ்டிரை பிடிபட்டார்! புதிஷ்டிரை பிடிபட்டார்!" என்றிற ஆரவாரம் புத்திரன் கனம் குழுவும் பரவியது.

அப்போது அருக்கன் திடீர் என்று அவ்விடம் வந்து சேர்ந்தான். பூமி அறிர அவனுடைய தேரானது ரத்த திசையையும் எழும்புக் குவிவங்கனையும் உடந்து அவ்விடம் வந்ததும் துரோணர் தயங்கினார்.

அம்புகளைத் தொடுப்பதும் விடுவது மான மத்திய காலம் யாருக்கும் காலுமல் காண்டபம் இடைவிடாது ஏறமாரி செய்தது. புத்திரன்களில் பாணத்தொரும், அதாவது, அம்புகள் வானத்தை முடி இருட்டு உண்டாவிற்று.

துரோணர் பின் வாய்க்கிச் சென்றார். புதிஷ்டிரை பிடிபட்டவில்லை. புத்திரரும் அன்று திறத்தப்பட்டது. கௌரவ சேனை பயத்துடன் நிற்கப்பிற்று. பாண்டவ சேனையும் சம்பிரமமாக புத்திரனைத் திட்டு இரவில் தங்குமிடம் சென்றது. பாண்டவ அனைத்துக்கும் பின்பாகக் கௌரவரும் அருக்கனாரும் பாசனாற்குச் சென்றார்கள். இவ்வாறு பதினேராவது நாள் புத்திரம் முடிந்தது.

78. பன்னிரண்டாவது நாள்

புதிஷ்டிரை உயிருடன் பிடிக்கும் பிரயத்தனம் முதல் நாளில் செய்தது தோல்வியாக முடிந்தது. துரியோதனனைப் பார்த்துத் துரோணர் சொன்னார்: "தனஞ்சயன் அருகில் இருக்கும் வரைவில புதிஷ்டிரைப் பிடிக்க முடியாது. என்னால் வஞ்சகனாகிவிடுவது. ஏதாவது உபாயம் செய்து தனஞ்சயனை வேறு இடத்துக்கு இழுத்துக் கொண்டு போய் புதிஷ்டிரைத் தனியாகப் பிரித்து விட்டால் நான் சேனையை உடைத்து

புதிஷ்டிரைப் பிடிப்பேன். புத்திரத்துக்குப் பயத்து அவன் ஓடிப் போகாமல் தின்று போர் செய்தாலானால் அவனை நிச்சயமாகப் பிடித்துத் தருவேன். அப்படி அவன் சித்தகாமம் புத்திர பூமீ விடுத்து ஓடினால் அதனை வெற்றியாக மகிவனா?" என்றார்.

அவ்வாறு துரோணர் சொன்னதைக் கௌரவ சேனையினிருந்த திரிகர்த்த தெரநிபதியான கசர்மன் கேட்டுக் கொண்டிருந்தான். அவன் தன்னுடைய சகோதரர்களுடன் போரனை செய்தான். அவர்கள் சம்பந்தக விரதம் பூண்டு அருக்கனைப் போருக்கு இழுத்து புதிஷ்டிரை விட்டுப் பிரித்த போகச் செய்ய நிச்சயித்தார்கள்.

ஒரு பெருஞ் சேனையைத் திரட்டி எல்லோரும் சேர்ந்து அக்வினையை அந்த சேனை செய்து, புய்வால் செய்யப்பட்ட ஆடைகளை அனைவரும் தரித்து, சரீரத்தை விட்டுவிட உறுதி செய்து கொண்டு "நாய்கள் புத்திரத்தில் தனஞ்சயனைக் கொல்லாமல் திரும்ப மாட்டோம். பார்த்து புறங்காட்டி ஒடினோமானால் மரம் பாபங்களை யெல்லாம் செய்த தோஷத்தை அடைவோமாக" என்று மரண காலத்தில் செய்ய வேண்டிய தானங்களை யெல்லாம் செய்து விட்டு புத்திரன்களில் யமனுடைய திணை நோக்கிப் பிரவேசித்தார்கள்.

"அருக்கனா!" என்று தனஞ்சயனை அழைக்கி புத்திரத்துக்கு அழைத்தனர். ஒரு முகவியமான நோக்கத்துக்காக ஒரு பாண்டியோ தனிப் பாண்டியாட்களோ தங்கள் உயிரை மாழ்த்துக் கொண்டு காரிய சாதகம் செய்கிறாது என்றிற தற்கொலை முறைகளை இந்தக் காலத்து புத்திரங்களிலும் காணலாம். அருக்கனைத் தூர இழுத்துக் கொண்டு போக வேண்டிய நோக்கத்துடன் ஏதே பட்ட தற்கொலைப் பாண்டியாகத் திரிகர்த்தர்கள் "சம்பந்தக" பிரதிக்ஷை எடுத்துக் கொண்டு அருக்கனை அழைத்தார்கள்.

அருக்கன் தாமராஜரைப் பார்த்து, "அரசனே! சம்பந்தக விரதம் பூண்டவர்கள் என்னைப் பெயரிட்டுக் கூவுகிறார்கள். புத்திரத்துக்கு யாரெனும் அழைத்தால் பின்புறங்குவடுகிலை என்றிற பிரதிக்ஷையால் நான் கட்டுப் பட்டிருக்கிறேன் அவ்வளவு? கசர்மனும் அவனைச் சேர்த்தவர்களும் என்னை புத்திரத்துக்கு அழைக்கிறார்கள். இவர்களை யும், இவர்களுடைய பரிவாரங்களையும் கொன்று திரும்புவேன். எனக்கு அனுமதி தர வேண்டும்" என்றான். (தொடருக)

வாழ்க்கையை இனிமையாக்குவது காப்பரிஸ்!

இனிப்பிலே இன்பம், பரிசுத் தகவலோடு நீங்கள் மகிழ் விரும்தான் உயிரில்லை. அதுதான் காப்பரிஸ் மில்க் சாக்ரேட்டோ தரும் பெரின்பம். ஆம், காப்பரிஸ் சுவைப்பதற்கும் குணம் சிறப்பின் கனவு, தர மிகுந்தது யின் கனவு, பரிசுத் தரவே உருவான பரிசின் நாயுடைய கனவு. இக் கனவோடு மிகுந்து பருகுகள் ஒரு சாக்ரேட்டோ... இனிமை, இனிமை, எவ்வளவு இனிமை!

ஒவ்வொரு சாக்ரேட்டோ
பரிசின் குணங்கள்
உயிரில்லை!

கண்டங்கள் கடக்கும் கார்கள்

“தம்பீ! இப்படிச் சொப்தித்துக் கொண்டு மனோபதி வந்து உட்கார்ந்து விட்டாயே! என் மீது சொப்பமா?” எனில் கனியிடம் மூச்சு வாங்க வந்து நின்றுக் களாணனாம்.

மயூரகாளைக் குகம் கொடுத்துப் போனில்லை. பத்தயத்தில் வெற்றி வானம் நுழை சாதுரியப் பெற்றிருக்கும் இன்னொருவன் பரிசைத் தட்டிக் கொண்டு போய் விட்டால் பத்தயத்தில் பங்கு கொண்டு தோற்பவனுக்குப் போத தோன்றுமா?

“தம்பீ! உண்மையைக் கேட்டால் பத்தயத்தில் வெற்றி கொண்டவன் நீதான்! நான் அப்பா - அம்மாவைக் கதறி வந்து உலகத்தை வயம் வந்ததாக்கி உதிப் பரிசைப் பெற்றது என்னவோ உண்மைதான்! ஆனால் நீ உலகத்தை வயம் வந்து பெற்ற அனுபவத்துக்கெதிரே என் வெற்றி எம்மாத் திரும்? நான் சேர போகித்துப் பார்த்தேன், நான் பெற்றிருக்கும் கனியைக் காட்டிலும் நீ பெற்றிருக்கும் அனுபவத்தான் பெரிய பரிசு! உனது சாதனைக்காக நான் பரிசாகப் பெற்ற இந்தக் கனியை உனக்கும் பரிசாகத் தருகிறேன்!”

களாணனது உணர்விலிருந்து வெளிவந்த இந்தச் சொற்களைத் தம்பீ மயூர வாகனனுக்குப் பெரும் பரிசாகத் தோன்றியது. அவன் பட்ட ஆயாசங்களெல்லாம் நீங்கி மனம் களிப்பு ஏற்பட்டது; பத்தயத்தில் வெற்றி அடை பெருமிதமும் தோன்றியது.

இந்தக் கதப்பினியை ஓர் உண்மை பொதித்திருக்கிறது. பத்தயம் என்பது உலகத்துக்குப் புதிதன்று. அதுவும் குறிப்பாகப்

பாரத நாட்டுக்குப் புதிதே அன்று. வரலாறு காணாத காலத்திலிருந்தே பத்தயங்கள் உலகமெங்கும் நடைபெற்றிருக்கின்றன. அவை மனத்துக்கு ஒரு புதுவளர்ச்சியும், அதிசய வளர்ச்சியையும் அதுபவ முதிர்ச்சியையும் தரும்பு இருக்கின்றன.

இந்த இரத்திர யுகத்திலோ காரோட்டிப் பத்தயம் நடத்திக் களிப்பெடுத்துகிறார்கள். அதிலும் இப்பொழுது ஒரு புதுமையைப் புகுத்தி ஸ்டைம் - டிபன் பத்தயம் நடைபெறுகிறது. அந்தக் கார ஓட்டப் பத்தயத்தில் ஸ்டைம் ஓண்டைத்தான் பம்பாய் நகரம் இந்த யுகம்மார் மாதம் முதல் யாரத்தில் நடத்தப் புகுக்க ஸ்டைலிஸ்கைக் கண்டது!

ஆம், பம்பாயில் மக்கள் நடமாட்டம் நெருக்கமாகவுள்ள சாலைகளைக் கன வாகனமாகக் கடத்து கொண்டு, மக்களின் களிப்புக் குரலையும் செவிமடுத்துக் கொண்டு ஒரு கார் லீரென்னு புறந்து வந்தது! தென் பம்பாய்ப் பகுதியில் உள்ள பஸ்ஸார்டு கடல் முகையில் “டான்ஸப்” திரையுலகத்துக்கெதிரே வந்து கன கம்பீரமாக நின்றது!

அதன் மேனியில்தான் எத்தனை கையங்கள்! கீழ்க்கள்! பெர்ஸ் முகையிலே பல கிரேஸ் புனைகளை ஏற்ற பெரு லீரன் போய். அது மட்டுமா? அதன் தீன் திற மேனியே புளப் படாமல் கைப் பழுதி மண்டிக் கிடந்தது! ஓர் கார்ப் பழுதிவா? இரண்டு கார்ப் பழுதிவா? உண்மையைக் கேட்டால் டிரோப்பா, ஆவியா இரண்டு கண்டல் கைக்கும் சொத்தமான பழுதி அது. கிட்ட நெருக்கிப் பார்த்த பின்னரே ‘மேர்சிடஸ்

528 எம். சி.* என்றும் எழுதின இவ்வகை
நினைவு எண்ணுதல் புகழ்நடை அறங்கு
வந்தது பற்றி மனங்கூட்டுதல் !

அடுத்த வினாவுக்குக் கவனம் செலுத்த வேண்டும்! அந்த கைடின் கைப்பாங்கோ, அப்படி அமை: ஒன்றைக் காண்பதற்கு வேண்டிய கைப்பாங்கோ! அந்த கைப்பாங்கோ கைப்பாங்கோ!

இந்தவழியால் தொண்டாற்றும் எட்டுக் ஊர்கள் வண்டலாகிவரும் புறப்பட்டுவராமல், பரிசுதியில் சைவ உண்பி பந்தவந்தில் ஓடின பண்டைத் தமிழர் கொண்டுள்ள வேண்டும் என்ற ஆசைகள். குத்தியில் 20,000 படிக்கல், 50 டாக்ஸ், 5,00,000 ரூபாய்கள்! 'இந்தத் தொண்டாற்றும் இந்தப் பிரமணிக் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும்' என்று இந்தவழியாகத் திரைக்களம், அமை திரைத்துக் கொண்டு ஏதோ இரக்கும் வாதங்கள். ஆனால் உணர்வுகள் உணர்வுத் துடிப்பு, எந்த உயர்வையும் அடங்கியவர்கள் உட்கும் தீர உணர்வுகள் தரும் பரிசுக்கெடுதல் அமை என் முத்திரை என்பதைக் கொண்டுள்ள வேண்டும்.

இதன் பின்னர் எட்டிதலம், இதைப் பதிகத்திற்குத் தொழிற் துறத்துக் கீட்டுதல், பின்னர், கிளம்புர அருகிலும், உலகப் பழை அகிலமும் கொள்வதற் றாயினர்.

இந்தப் பத்திரத்தைத் தயாரிக்கும் போது கனடாவில் உள்ள புது வாய்ந்த ஒரு செய்தி தான் மேலே குறிப்பிட்டது. கனடா - சீனாவிலேயே இந்தக் காலத்தில் அதிகப் பத்திரங்கள் அகலி ஒன்றைப் பிடித்துக் கொண்டேன், அது மேலே சொன்னது போலக் கட்டளை வேண்டும். ஒரு தாமிரம் ஆகியும் அது சந்த கனடாவில் பத்திரம் தான். இந்தத் தாமிரம் தாமிரம் அகலி கட்டும். இவ்வாறு குறிப்பிட்டுக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இந்தத் தாமிரம் தான் கனடாவில் பத்திரம் தான்.

இதன் பத்திரத்தை முதலில் எழும்பூர் தாள் பச்சைத் தட்டில் கொண்டு போனும் வந்து கூற முடியாது. கனெனில், அது பல கோதனையிலும் வந்திருக்கிறார்கள். இந்த செய்தி பல சட்ட நீதிக்கள் வந்திருக்கிறார்கள். கனெனில் ஓட்டும் தீவனத்தினு ஒரு கோதனை வந்தது. ஓட்டப்படும் வரையில் வந்திருப்பார்களும் அது கோதனை வரவில்லை.

இந்தப் பத்தரிக் காரர்கள் அரும் வழியிலேயே பண தானிக்கை நிலைபாடுகள் நிறுவப்பட்டிருக்கின்றன. ஒரு மொகு காரும் குறிப்பிட்ட நேரத்துக்குள் அங்கு வந்து தன் வருமானம் பற்றி தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். ஒரு புலவரின் ஒரு நிமிஷம் தாமதப்படுத்திவிட்டால் ஓர் வண் குறைக்கப்படும். எனவே, கருணாகர எரித்தல் குறிப்பிட்டு பெற்றிருப்பவர்களைப் பரிசுக்கு உத்தேசிக்காதது நிர்மாணிக்கப்படுகிறார்கள்.

கோவிலின் இடப்பற்றை தாக்கீது கோவிலை
அடியாளர்கள் இடைவிடா பெரும் பாக்கியம்
தாக்கீது அடியாளர்கள் தெரிவிக்க. கோவிலை
விட்ட சாலைகள் ஒரு சமயம் வரும். இம்
தெரு சமயம் ஒரு ஓரடாய் பாக்கியம்
கோவிலை கோவிலுக்குள் அந்த வந்தது.
'அம்ம', 'அம்ம' போட்டு கோவிலை
கோவிலை சமயம் தெரிவிக்க.

[illegible]

திரேவிடம், ஆரியம், ஆதிதிரேவிடம்-இம் மூன்று வகைகளையும் உடனும் இவ்வகை இரண்டு பாகங்களில் வகுத்ததோடு வகைகளையும் உத்தரம் மேலும் பிரித்தும், இம்மூன்று வகைகளையும் கோத்த பாகங்களையும் இவ்வகை வகைப் பிரிவுகளும், இவ்வகைத் தோட்கள், பிராந்தம், இந்திய, புவோர்மேசியா, பர்மேசியா, ஷாண்டுகியி, ஆப்பாசியத்தாக், மேற்குப் பசிபிக் தாக், இந்தியா வியட்நாம் ஆதிதிரேவிடத்தை அடங்க, ஆசியத்தின் மேல் பாகத்தினை

ஆந்திரேயாவின் தகுதி குறைவிருந்தது என குறிப்பிட உண்மிக்கது குவாஜாத்தியின் இடைமேலி உண்மது. டிசம்பர் 16-ம் தேதி தொடக்கி, 17-ம் தேதி ஆந்திரேயாவின் விசை விசை இத்தம் பத்திரம் குத்துவதற்கு உண்மது.

இப்பொழுது ஆந்திரேஸ்காவின் கோவை காவல் வட்டம் கோவை நகரம் முழுவதும் காவல் படைகள் பதிலி தராமல் ஓடோ டாண்டாவாகப் போகும் புதிதும் கோவை நகர்ப்பகுதி படை டாண்டாவாகவும் இடையே ஏற்பட்டிருக்கிறது. இத்தகைய வட்டம் சென்றி காவல் நகரம் கோவை நகரம் போகும் பதிலி தராமல் ஓடோ டாண்டாவாகப் போகும் புதிதும் கோவை நகர்ப்பகுதி படை டாண்டாவாகவும் இடையே ஏற்பட்டிருக்கிறது.

பதினாறு நாளும் இருபத்தாறு மணி நேரம் கொண்டுள்ள, அபிதீபி ரூபவாலும் ஒன்று. ஏதேனும் ஒரு இருபத்தாறு மணி நேரம் தவிர்த்து மற்ற நேரங்கள் இரு மொட்டையிற் பங்கிடுவதற்கு கொண்டுள்ள, 1935-ஆம் வருஷத்து பெப்ரவரி மீயோர்ட்டில் மூட்டைகள் ஒன்றும் இந்தப் பத்திரத்தில் வைத்து கொண்டுள்ளதென்றும், இத்தகைய மூட்டைகள் ஒன்றும் என்ன என்பது?

இந்தப் பத்திக் காலகில்க் அமலிவருங், சென்றாலை அடையுங் புகழு ஏதெனவா பதிலாது காலகில்க் பத்தியத்திலி ழுது மிகவுங் பட்டுஞ்ஈன. காலி மிப்பதற்குஞ்சுக்குங், சென்ற காலகில்க்குங் அனங் இவ்வுகாற் கதே ஈரணம். இத்தியாலிக்இருது + ஈரு டக்டுகும், ஒரு சென்டராகும் ழுதுகா லுங் இப்பத்தியத்திலி கெதே சென்டராகும் இவ்வுகாற் புகழணங் செந்தராகும். இ

[illegible]

10

[illegible]

சென்னை-1-ல் கிழக்கு இந்தியா
உண்மையானது. மார்ட்டின் ஸ்டீவன்ஸ்
பிரதானத்துக்கு உட்பட்ட அமைதி.
சென்னை-1-ல் மார்ட்டின் ஸ்டீவன்ஸ்
பிரதானத்துக்கு உட்பட்ட அமைதி.

சென்னை-1-ல் கிழக்கு இந்தியா
உண்மையானது. மார்ட்டின் ஸ்டீவன்ஸ்
பிரதானத்துக்கு உட்பட்ட அமைதி.

சென்னை-1-ல் கிழக்கு இந்தியா
உண்மையானது. மார்ட்டின் ஸ்டீவன்ஸ்
பிரதானத்துக்கு உட்பட்ட அமைதி.

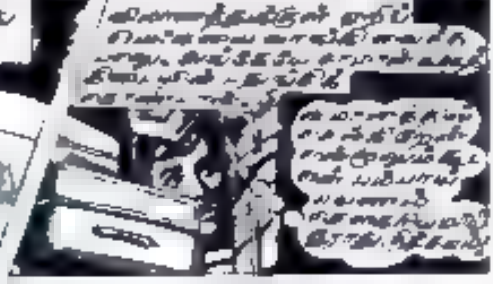
சென்னை-1-ல் கிழக்கு இந்தியா
உண்மையானது. மார்ட்டின் ஸ்டீவன்ஸ்
பிரதானத்துக்கு உட்பட்ட அமைதி.

சென்னை-1-ல் கிழக்கு இந்தியா
உண்மையானது. மார்ட்டின் ஸ்டீவன்ஸ்
பிரதானத்துக்கு உட்பட்ட அமைதி.

சென்னை-1-ல் கிழக்கு இந்தியா
உண்மையானது. மார்ட்டின் ஸ்டீவன்ஸ்
பிரதானத்துக்கு உட்பட்ட அமைதி.

தலைவலியா ?

போக்க ஒரே ஒரு

ஸாரிடான் போதும்

**அது அங்களை புத்துணர்ச்சியுடன்
திசுநீச் செய்யும்!**

அதுவே ஸாரிடானின் தனிச் சிறப்பு

பலிக்கு நீங்கள் சாப்பிட வேண்டியது ஸாரிடான் தான். வலியை விடைய போக்க ஸாரிடானுக்கு உடனான இரை வரிகள் இருக்கலாம். ஆனால் வலிபடக் கத்பலும் ரோகமும் போக்கி தெம்பும் உற்சாகமும் ஸாரிடான் உதரலாக பீரத்தியேக உதரப்படி தயார் செய்கப்படுவது ஸாரிடான் ஒன்று மட்டுமே. ஆகவேதான் ஒரே ஒரு ஸாரிடான் சாப்பிட்டதும் வலி நீங்கி உங்கள் மூல உறுகலுபடை வேலை செய்ய ஆரம்பிக்கிறது. வேலையில் உற்சாகம் ஏற்படுகிறது. சில மூல்கள் போய் சிலந்த மூலத் துடக் திவழி முடிகிறது. ஸாரிடான் அளிக்கவும் விவானம் நீங்கலாகது. எப்பிசுமும் ஸாரிடான் உங்கள் வலியை தயாராக அவந்திடுங்கள் !

ஸாரிடான் சாப்பிடுங்கள்

'ரோஷ'

பல்லி, உடல்வலி, அசௌகரியங்கள் நாட்களில் வலி இவற்றிற்கும் ஸாரிடான் அமேமல் பலன் தருகிறது. குழந்தைகளுக்கு உலிக்கு து லியிலை வலி மட்டுமே போதும்.

ரோஷ' தயாரிப்பு

ரோஷ' உருவாக்கப்பட்டது: வாலிடான் லிமிடெட்.

கிளஞ்சல கோபரம்

ஷங்கரநாயகர்

அத்தியாயம் பத்து
காதல் சிறுகிறது!

மாமா நான்கு மணிக்கு ஆயிரம் விட்டுக் கிளம்பிய பதினேந்து நிமிடங்களில் வீடு வந்து சேர்ந்த முத்து சின்ன அவசரம் அவசரமாய்க் குளித்து வேறு ஆடை புணையப் போன சமயம் சற்றுத் தயக்கம் நிதானித்தான். என்ன மாதிரி ஆடை உடுத்துக் கொள்வது என்ற ஒரு விசித்திரமான கேள்வி அவனுள் எழுந்ததே அதற்குக் காரணம்.

இவ்வளவு காலமாக ஆடை அணிதல் விஷயத்தில் அவன் ஓர் ஒழுங்கு நியதியைக் கடைப்பிடித்து வந்திருக்கிறான். அதாவது, ஆயிரக்குப் போகும் போது மட்டும் பெண்டும் கோட்டும் டைபும் அணிவான். சில சமயம் கோட்டு இல்லாமல் ஷர்ட்டோ அல்லது ஸ்லாக்கோ அணிந்து செல்வதும் உண்டு. வீட்டுக்கு வந்தபின் சாதாரண எட்டு முழ வேட்டி, முழுக்கைச் சட்டை, தோளில் துண்டு என்ற கோவத்தில்தான் அவனைக் காண முடியும். வீட்டு வேலை சம்பந்தமாகவோ, குடும்ப விஷயமாகவோ வெளியில் செல்வதானால் - அது எவ்வளவு பெரிய காரியமோ யிருந்தாலும் - இந்த எளிய உடைகளுடன்தான் செல்வான். நேற்று கண்கசையின் வீட்டுக்குப் போனதும் அவன் இதே ஆடை யில்தான்.

உடை உடுத்துவதில்கூட இப்படி ஒரு 'சார்ட்' வகுத்துக் கொள்ள வேண்டியது அவசியம்தானா என்று சிந்திக்காமல், இந்த வழக்கத்தை அவன் வெகு காலமாகவே கைக் கொண்டிருந்தான். அதை எந்தக் கார

ணத்தை முன்னிட்டும் மாற்றிக் கொண்டதில்லை; மாற்ற நினைத்தது மில்லை.

ஆனால் இன்று அதிலும் ஒரு திருப்பம்: 'வேட்டி, ஷர்ட் அணியலாமா? அல்லது பேண்ட்டும் ஸ்லாக்கும் தரித்துக் கொள்ளலாமா?'

இம்மாதிரி கேள்வியொன்று மனத்தில் எழுத்ததிலிருந்தே இதுவரையில் தான் கடைப்பிடித்து வந்த வழக்கத்தை மாற்றிக் கொள்ள வேண்டும் என்று தன் உள் மனம் இப்போது விரும்புகிறது என்பதை அவன் புரிந்து கொண்டான். அத்துடன் இவ்வளவு காலமாக இப்படிப்பட்டதொரு பைத்தியக்காரத்தனமான வழக்கத்தை ஏன் கைக்கொண்டு வந்தோம் என்ற வெட்கம் கலந்த வினாவும் அவனுள் முளைத்தது.

இவ்வாறு எண்ணமிட்டுக் கொண்டிருக்கும் போதே அவனுடைய கை தானாகவே ஒரு தல்ல ருவிட் பேண்டையும், ஷார்ட்களின் ஸ்லாக்கையும் எடுத்து உடம்பில் அணிவித்து விட்டது!

அவன் கண்ணாடி எதிரில் தலைவாரிக் கொள்ளப் போய் நின்றான். தன் முகத் தோற்றத்தையும் உடல் அமைப்பையும் ஒரு புகைப்பட நிபுணனின் கண்ணோட்டத்தோடு சற்று நேரம் கூர்ந்து நோக்கினான். வெகு

காணத்துக்குப் பிறகு தன்னைத் தானே தவறுமுழுப் பிரக்ஞையுடன் பார்த்துக் கொள்வது இதுவே முதல் தடவை. கல் லூரிலில் படித்த காவத்தில் தான் அவன் இத்தகைய பிரக் ணையொடு தன்னைப் பார்த்துக் கொண்டதாக ஞாபகம். அதனால்தானே என்னவோ நேற்று வரையில் அவனுடைய உருவத் தோற்றம் அவனுக்கு அந்தப் பழைய சாயலிலேயே யானத்தில் பதிவாகியிருந்தது. அக்ஷராலயின் இந்த இடைக் காலத்தில் தன்னை அவன் கண்ணாடியில் பார்த்துக் கொண்டதே இல்லையா? தின மூர் தான் தலை வாகும் டோகெல்லாம் பார்க்கிறான், ஆனால் அப்படிப் பார்க்கும் போது தன் முகத்தைத்தான் பார்த்தானே தவிர அதன் சாயலைப் பார்த்ததில்லை, அதா

வது, அவனுடைய 'பார்வை'யில் அது பட வில்லை. கண்ணையும் மூக் கையும் வாயையும் செவி யையும் கேரத்தையும் அ த ன் வகிட்டையும்

இந்த நிலையில் இன்று அந்தப் பழைய பிரக்ஞையுடன் கண்ணாடியில் தன்னைப் பார்த்ததுமே அவனுக்கு வியப்பு மட்டுமல்ல, விந்தையான தொகு திதிலும் தோன்றியது.

'யார் இது? இந்த மனிதன் யார்?' என்று தன்னையே கேட்டுக் கொள்வதுபோல் தன் முக பீம்பத்தை அப்படியும் இப்படியுமாகச் சாய்ந்து பார்த்தான். இதற்குமுன் தனக்கு அறிமுகமில் லாத ஓர் அன்மியனை முதன் முறையாகச் சந்திப்

மட்டுமே தனித்தனியாகப் பார்த்து வந்திருக்கிறான். எனவே, அவனுக்கு அந்தப் பழைய முகத்தான் மனத்தில் பதிவாகி யிருந்ததே தவிர இப்போதைய முகம் பரிச்சய மில்லாது போய்விட்டிருந்தது.

பது மாதிரி ஒரு வித விதயக் குழைவுடன்
தலை குனிந்து கொண்டு கீழ்தோக்காய்
பார்த்தான்.

'நானு இது? என்னுடையதுதானு
இந்த உருவம்?'

அவனுக்கு ஒரே மகிழ்ச்சி. பூசிப்பு!
இனம் பிராயத்தில் தான் பார்த்த
தனது முகத்தையே இவ்வளவு காலம்
'பார்த்து' வந்த அவன் இப்போது
திடீரென்று இந்தப் 'புதிய முகத்
தை'ப் பார்த்துப் பூரிப்படைவக் கார
ணம் என்ன? அந்தப் பழைய முகத்தி
லிருந்த அசட்டுக் கணை, அறியாமைச்
சாயல், மிரட்சித் தன்மை ஆகிய
எதுவுமே இதில் இல்லை. இந்தப் புதிய
முகத்தில்தான் என்ன கம்பீரம்! எவ்
வளவு மிடுக்கு! எத்தனை பெருத்

தன்மை! எத்தகைய குறுகுறுப்பு!
என்ன அஸ்திவம்! வயது முப்பத்
தாறு மூடித்து முப்பத்தேழு ஆரம்ப
மாகிவிட்டதல்லவா?

ஒரு மிதித்திரமான கேள்வி அவன்
மனத்தில் எழுந்தது.

'என்னுடைய தம்பி தங்கைகளும்,
உள்ளூர் உறுவினர்களும், நண்பர்
களும் மட்டுமின்றி என் அம்மாவும்
கூட என்னிடம் பயபக்தியோடு பணித்
தும் குழந்தையும் நடந்து கொள்
கிறார்களே, ஏன்? இவர்கள் மட்டுமா?
எனது ஆயிலில் எனக்குக் கீழே வேலை
பார்ப்பவர்களும், எனக்கு மேலே
உள்ள மாணவரும், அவருக்கும் மேல்
கம்பெனி டைரக்டர்கள்கூட என்
னிடம் மிக மிகப் பணிவுடன் நடந்து
கொள்வதோடு என் படிப்புக்கும்,
பதவிக்கும், அத்தனாக்கும் அளிக்க
வேண்டிய மதிப்பின் அளவைக் காட்டி
தும் அடுகப்படியான மதிப்பு அளித்துக்
கொள்வதாக நடந்து கொள்
கிறார்களே, ஏன்?'

இத்தக் கேள்விக்கு உடனே ஒரு
பதிலையும் கற்பித்துக் கொண்டான்.

'அதற்கெல்லாம் பல காரணங்கள்
இருக்குமாயினும் அவற்றில் எனது
இந்தக் கம்பீரத் தோற்றமே முதல்
காரணம் என்பதில் எனக்கு எள்ளத்
தனை சத்தேமமும் இல்லை!'

கண்ணாடியில் பிரதிபலித்த தன்
'கனவான் உருவத்'தைப் பார்த்துக்
கண் கிமிட்டி தகைத்தான் மூத்து
லென். இப்படி ஒரு தற்கவச்சியில்
மலக்கி தின்ற அவனுடைய மனத்
திலே இந்நான்வரை ஏற்பட்டிராத

பெருமை உணர்வு ஐய்
வென்ற ஏழிக் கனத்தது.
அதனால் அவன் மீண்டும்
வாய் விட்டு தகைத்துக்
கொண்டே ஒரு அழகு நடை
போட்டுக்கூட்டர் சாலையை
எழிக்கப் போனவன் சட்
டென்று திஸ்ருன்.

'அது சரி; தான் இப்
போது எங்கே போகக்
கிளம்புகிறேன்? கருணா
வைப் பார்க்க அவனுடைய
பள்ளிக்குப் போடுறேனா?'

அவன் முகத்தைச் சுவீத்
தபடி கற்றுமுற்றும் பார்த்
தான். யாரோ கேலி செய்
கிறப்பது போன்ற ஒரு
பிரமை தட்டியதால்தான்
அப்படிச் சந்திலும் பார்த்

துக் கொண்டான். தன்னைப் பற்றிய பெருமை வளர்வு தனம்பிக் கொள் டிருந்த அவனுடைய மனத்தில் இப் போது விநோதமான எண்ணம் ஒன்று தலைதூக்கியது.

‘அவன் என்ன அல்லவது பெரிய கொம்பி! இரண்டுமுறை என்னை தேடுக்கு நேர் பார்த்தும் பாராது போல் போய் விட்டவன்! மூன்றுவது முறையும் தானே ஓடி ஏன் பார்க்க வேண்டும்? அப்படி எதற்காக நான் அவனிடம் தாழ்ந்து போக வேண்டும்?’

வேகமாய்த் தலைவசைத்துக்கொண்டே திரும்பி வந்து தாற்காலியில் விளநப் பாசு உட்கார்ந்து கொண்டான் முத்துசிவன்.

‘மற்றவர்களைக்கொண்டும் என்னை ஒரு கணவராக மதித்துப் பணிவுடனும் பக்தியுடனும் நடந்து கொள்ளும் போது இவன் மட்டும் ஏன் இப்படி மதிக்காமல் நடந்து கொண்டிருன்? இதை என்னும் அநுமதிக்க முடி யாது; அநுமதிக்கவும் கூடாது.’

அலட்சியமாகச் சிரித்தபடி எதிரே வீருந்த மேலாமேல் இரண்டு கால்களை யும் தூக்கிப் போட்டு நாத்காலியில் நன்றாகச் சாய்ந்துகொண்டான் அவன்.

‘கார் இருக்கிறது. பங்களை இருக் கிறது. பணம் காசு இருக்கிறது என்ற தலைக்கணம் அவனுக்கு! அதனால்தான் அப்படி உதாசினமாக நடந்து கொள் கிருள் போலும்! இப்போதே இப்படி என்னும் இன்னும் நான் அவனைக் கல் வானம் பண்ணிக் கொண்டேன் என்னை எப்படி நடத்துவான்?’

சட்டென்று அவன் மனம் பழைய சம்பவங்களை நினைவற்ற எண்ணிப் பார்க்கத் தொடங்கியது.

அவனும் அவளும் கத்தூரிலில் படித்துக் கொண்டிருந்த போது - ஒருவரை பொருவர் காதுகித்த தொடங்கிய அந்த நாளிலும்கூட - அவன் இப்படித்தான் காரண காரிய மில்லாமல், அல்லது ஏதேனும் அற்ப காரணங்களை முன்னிட்டு - அடிக்கடி கோபித்துக் கொண்டு இரண்டு மூன்று நினைவுகளுக்குப் பிறகும் இருந்துவிடு வான். அப்போதெல்லாம் இவன் அவளை விடாமல் துரத்திப் பிடித்துக் கெஞ்சியும் கொஞ்சியும் மன்றாடி மன் னிப்புக் கேட்டு அவனுடைய கோபத் தைப் போக்க முயல்வான். சில சமயம் கண் கவலி அழுதும் விடுவான். ஆனால் அதற்காக அவளை இவன் ஒரு முறைகூட அழ வைத்ததில்லை; அவ னிடம் கோபித்துக் கொண்டு போ

மக் இருத்ததில்லை. எட்டிக்குப் போட்டி யாக நடந்து கொண்டதும்மில்லை. அவன் அப்படித் திட்டபட வைக் கிறான் என்று வருத்தப்பட்டதும் கிடையாது. ஏனென்றால் அதெல்லாம் அவனுக்கு அப்போது ஒரு புதுமை யான இன்பமாகவும், மகிழ்ச்சி தரும் அதுபலமாகவும் இருந்தன. ஆனால் இப்போது?

‘சே, என்ன கைத்தெய்வக்காரத்தனம்! இதற்குப் பெயர் காதுவாம்; அந்தக் காதலுக்கு விட்டபின் கைவாம்! கைவக் இல்லாமல் காதல் பாரி வேர் பிடித்து வளராதாம்! பேத்தல்!’

தன்னுடைய பழைய நடவடிக்கைகளை எண்ணித் தானே வெட்கப்பட்டுக் கொண்டிருவன் போல் முகத்தைச் சளித்துச் ‘சூ’ கொட்டிக் கொண்டான் முத்துசிவன்.

‘ஓர் ஆண் ஒரு பெண்ணுக்குத் தன் னைக் காட்டிலும் மேலான அந்தஸ்தை அளிப்பதற்காகவே அவனைக் காதலிக் கிருன்; ஒரு பெண் ஓர் ஆணைக் காத லிப்பதோ அவனைத் தனக்குக் கீழே அடக்கி ஒடுக்கி அடிமைப்படுத்த வேண்டும் என்பதற்காக! ஆமாம்; காதல் என்பது ஆணுக்கு இரட்டைச் சிம்மாசனம். பெண்ணுக்கோ அது ஒற்றைச் செங்கோல்! இந்த மோச டிக்கும் இனிச்சுவாய்த்தனத்துக்கும் என்னை ஏன் நான் ஆளாக்கிக் கொள்ள வேண்டும்?’

இவ்வாறெல்லாம் வக்கிரமான கேள்விகளையே மீண்டு கிட்டுக் கொண்டிருந்தது அவன் மனம்.

அது அவனுடைய தவறு அல்ல என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். ஏனென்றால், அறிவு ருருத்தோடையாகவும், அதுபவம் அரை வெக்காடாகவும், கற்பனை வற்றிக் கெணிவாகவும், உணர்ச்சிகள் அகிடலாகவும் இருக் கும் வகையில்தான் காதல் ஒருவ னுக்கு ஆராதனைக்குரியதான இருக்க முடியும்.

முத்துசிவனுக்கோ இப்போது வயசு முப்பத்தேழைத் தொட்டுக் கொண் டிருக்கிறது. இந்த வயசில் ஒரு கராசரி மனிதன் வாழ்க்கை என்னும் கொதிகலனில் எத்த அளவுக்கு முழி எழுந்திருக்க முடியுமோ, அதைவிடப் பன்மடங்கு அதிகமாக முக்குளித்து எழுந்து கிட்டிருப்பவன். உலகமறிவான இனம் பருவத்திலேயே ஒரு பெரிய குடும்பத்தின் முழுச் சுமைகளையும் ஏற்க வேண்டிய கட்டாயத்துக்கு உள் ளாவான். அதற்கு முன்னும்கூடத்

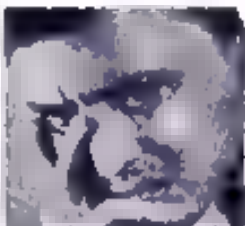
***இப்பொழுது என்னுடைய தேம்பையும்
சிறுகிறுப்பையும்
பார்த்து எல்லாரும்
ஆச்சரியப்படுகிறார்கள்!***

ஆனால், சில நாட்கள்
முன்பு நான் என்
பொழுதும் தன்னை
நெருப்பை உடைய
பிழைக்கிறேன். அந்த
நேரம் என் மூலம்
நான் பார்த்தேன்.

பாண்டி சொன்னார்: 'உன்
சிறுகிறுப்பை உடைய
பொழுது உடைய
நேரம் நான். பாண்டி
சொன்னார்.'

ஹார்லிக்ஸ் சாப்பிட்டு
பெரிசியை சீன்
செய்துள்ளேன். நான்
செய்துள்ளேன். நான்
செய்துள்ளேன். நான்
செய்துள்ளேன்.

**ஹார்லிக்ஸ்
அருந்திய பின் நான்
தெம்புடன் திகழ்கிறேன்!**

பொழுது நேரம் நான்
செய்துள்ளேன். நான்
செய்துள்ளேன். நான்
செய்துள்ளேன். நான்
செய்துள்ளேன். நான்
செய்துள்ளேன். நான்
செய்துள்ளேன்.

ஹார்லிக்ஸ் **ஆக சத்தியை அளிக்கிறது!**

தென்றல் அதிகம் தீண்ட முடியாமல் திவையே பெருமளவு மிதித்துச் சூடு சண்டவன். கல்யாணமாகாத பிரம்மச் சாரியாக மட்டும் தான் அவன் இருந்து வந்திருக்கிறானே தவிர. கல்யாணம் பண்ணிக் கொண்டு பெண்டாட்டி பிள்ளைகுட்டிகளோடு அலைந்து மல்லுக் கொடுக்கும் ஒரு பெருங் குடும்பினை விட அதிக அளவு அல்லற்பட்டு அலை மோதி விட்டிருப்பவன். அவனுடைய தம்பி. நங்கைகள் நாவிலும் அவனைப் பொறுத்தவரையில் அவனது பிள்ளைகள் போன்றவர்களே. அப்படிப் பாவித்துத் தான் அவர்களை அவன் அரவணக்கி, வளர்த்து, படிக்க வைத்து. ஆளாக்கி ஒவ்வொருவரையும் அவனை குடியும் குடித்தனமும்மாக்கி வைத்திருக்கிறான். இவ்வளவையும் ஓர் உத்தம சீகாதரன் என்று நினைப்பிருந்தே கூற்றி முடிந்தான் என்றாலும் இவையெல்லாம் சேர்த்து ஓர் உன்னதத் தந்தைக்குரிய மிகு பாவுக்கதை அவனுள் உறைவுச் செய்து விட்டிருக்கின்றன.

இது வீட்டுக்குள் காணும் அவனுடைய குணப் பரிணாம சித்திரம்; வெளியுலகில் அவன் வடிக்கும் மூடாணம் என்ன?

அந்தப் பிரபலமான கால்தடைத் திவன் உற்பத்திக் கம்பெனியின் விநியோகக் காரியாலயத்தில் பதின்ந்து ஆண்டுகளுக்குமுன் ஒரு சாதாரண குமாஸ்தாவாகச் சேர்ந்தவன் ஐந்தாறு வருடங்களுக்குள் கலைமாமுக் குமாஸ்தாவாகி இப்போது உதவி மாணேஜராகவும் உயர்ந்திருக்கிறான். இன்னும் ஒரு வருஷ காலத்துக்குள் மாணேஜர் பதவியை எட்டிப் பிடித்துவிடுவான் என்று அங்குள்ள அலைவருமே எதிர்பார்த்திருக்கிறார்கள். ஒரே ஸ்தாபனத்தில் இருந்து கொண்டு ஒருவன் இவ்வளவு சீக்கிரம் இத்தனை உயரம் ஏறிப் போயிருக்கிறான் என்றால் அதற்கு அவன் எவ்வளவு உழைத்திருக்க வேண்டும். எப்படியென்னாம் அயராது பாடுபட்டிருக்க வேண்டும்!

குணமயாக உழைத்தான் என்பதில் கடுகளவும் சந்தேகமில்லை. ஆனால் கடும் உழைப்பு ஒன்றினால் மட்டுமே இவ்வளவுக்கு உயர்ந்து விட்டானா?

எறும்பும்தான் கடுமையாக உழைக்கிறது. தேனீயும்தான் ஒடியாபயிப்பாடு படுகிறது. ஆனால் எறும்புக்கு இரக்கமும் மூளைத்தாலும் அது பண்ணில் புற்றெடுத்து அதையே சுற்றிச் சுற்றி வருகிறது; தேனீயோ உச்சங் கிளையில் தேன் கூடு கட்டி உல்லாச இன்ப

வாழ்வு வாழ்கிறதே. இது எப்படி? எறும்புக்குத் தெரியாத சாகஸம் தேனீக்கு நன்றாகத் தெரிந்திருக்கிறது; அதனால்தான்!

இவ்வாறே முத்துசிவனுக்கு உழைக்கும் திறனோடு சாகஸத் திறனும் சேர்ந்திருந்தது. நன் உழைப்பின் சம அளவு சாகஸத்தையும் சேர்த்துக் காட்டினான்; மூன்றேறிரும். மூன்றேறிக் கொண்டு இருக்கிறான். அது என்ன சாகஸம்?

குனிந்து செல்ல வேண்டிய இடத்தில் குனிந்து செல்லுன்; நிமிர்ந்து திகை வேண்டிய இடத்தில் நிமிர்ந்து தின்றுன். செஞ்ச வேண்டியவர்களிடம் செஞ்சினான். மிகு வேண்டியவர்க ளிடம் மிகுதினான். நரி வேஷம் போட்டான். புலி வேடமும் தாங்கினான். கொக்காகவும் இருந்தான். பருந்தாகவும் பாய்ந்தான்.

சொல்வதற்குச் சுலபம்; கேட்பதற்கு எளிது. சொல்லாமலும் கேட்காமலும் கூட ஒவ்வொருவருக்கும் இது தெரிந்ததுதான். ஆனால் எல்லாருக்கும் இதன் சாகஸம் எகவருமா? முத்துசிவனுக்கு எப்படியோ வந்து விட்டது!

"இன்னு சாரி, பத்து நிமிஷம் வேட்டு? பன் கிடைக்கலியா? மாணேஜர் உள்னேயிரர்! போய் ரீஸ்தர்மே வைவெழுத்துப் போட்டுட்டுக் கமாலா போய்ச் சீடவே கம்முன்னு உக்காத்துக்க!" என்று கொணன் சிபிப்புடன் கண் நிமிட்டிக் கேள் செய்த அதே ஆயில் எப்பன், இப்போது அரை மணி நேரம் தாமத

மாக ஸ்கூட்டரில் வந்து இறங்கும் முத்துசிலினைக் கண்டதுமே, "குட் மார்னிங் சார்!" என்று சங்கீத அடித்துவிட்டு ஸ்கூட்டரைப் பிடித்துத் தள்ளிக் கொண்டு போய் ஆபீஸ் வராந்தாவில் நிறுத்தித் துடைக்க ஆரம்பித்து விடுகிறான்.

"மீஸ்டர் சிலன்! ஏன் சும்மா உட்கார்த்திருக்கீங்க? இந்த ஸெட்டிங்ஸே போஸ்டாலியிருக்கிறதை நீங்க ஒரு முறை சேக் பண்ணிப் பாருங்க, எண்கு வேலை ஒண்ணும் ஓடலை. இதுசிலுக்குப் புனை போட்டால்தான் ஒடும் போலே இருக்கு. போய்ப் போட்டுட்டு வரேன்" என்று அடைசியமாகச் சொல்லிவிட்டுக் காண்டிஸ்டிங்குப் போன அதே கிளாசிக் கண்ணப்பன் இப் போது, "ஏ, எம், ரும்பே கீபோன் ஓடறது! இப்ப காண்டிஸ்டிங்குப் போக வேணும். தெரிஞ்சா சத்தம் போடுவார்" என்று தம் பக்கத்து மேசை பாலுவின் காதுில் கிகிகெக்கிறார்.

இப்படி உள்ளேயும் வெளியேயும் வளர்ந்து உயர்ந்துவிட்ட முத்துசில லிடம் அவனுடைய காதலி ஒருவரோடும் - அவள் என்னதான் காதலியாக இருந்தாலும் - பழைய மாநிலியே தட்டி கொள்வதை அவனுல் இனி எப்படிப் பொறுக்க முடியும்?

காதலனுக்கும் காதலிக்கும் வயசாகும் போது அவர்களின் காதலுக்கும் சேர்த்து வயசாக வேண்டாமா? காதல் மட்டும் சங்க காலத்திலேயே நின்று விட்டால் எப்படி?

நீலக் கடலின் கரைபோரத்தே வீசிக் கழற்றடிக்கும் வெண்ணிலைகளைப் பார்த்துக் களித்துக் கூத்தாடுகிறான் இளைஞன்; அதே இளைஞன் ஒரு பத்துப் பதின்ந்து வகுடங்களுக்குப்

பின், அதே கடலின் நெருத் தொலைவில் நீல வானம் தங்குவிந்து நீர் கடல் விளிம்பை முத்தமிடுவதையும், அதன் காரணியே கட்டு மரம் ஒன்று பாய் விரித்து அமைதியாக மிதந்து செல்வதையும் பார்க்கவே ஆசைப்படுகிறான். அந்தக் காட்சியே அவனுக்கு இப்போது ஆனந்தம் அளிப்பதாக இருக்கிறது.

மனத்துக்கும் குணத்துக்கும் அவ்வப் போது வர்ணம் பூசுவதில் வயதின் பலகு அதிகம் அல்லவா? -

"நான் ஏன் அவனைப் போய்ப் பார்க்க வேண்டும்? விருப்பம் இருந்தால் அவன் வந்து என்னைப் பார்க்கக் கட்டுமோ!"

இப்படி ஒரு விம்பான முடிவுடன் எழுந்து ஆடைகளைக் களைவதற்காக அலமாரியை நோக்கிச் சென்ற முத்து சிலன், அங்கே 'நார்க்கரில்' தொங்கிய தனது கோட்டின் மேல் பாக்கெட்டில் மஞ்சள் நிறமான ஒரு துண்டுக் காகிதம் நீட்டிக்கொண்டிருந்ததைக் கண்டு அதை வெடுக்கென எடுத்துப் பார்த்தான். அது ரட்சகனின் 'புகல் கொண்டு' நாடகத்துக்கான பத்து ரூபாய் டிக்கட்!

அந்த டிக்கட்டைப் பார்த்ததும் அவனுக்குச் சிரிப்பு வந்துவிட்டது. மெல்லச் சிரித்துக் கொண்டே அதை அப்படியும் இப்படியுமாகத் திருப்பிப் பார்த்தான். இன்று மாலை ஆறு மணிக்கு அந்த நாடகம் நடைபெற விருப்பதாக அதில் அச்சிடப்பட்டிருந்தது.

"வெளியே செல்வதற்கெனப் புறப் பட்டாதி விட்டது; இந்த நாடகத்துக்குத் தான் போனாய் என்ன?"

தகாத காரியமொன்றைச் செய்யத் துணிவிறவன் போல் பின்னால் திரும்பிப் பார்த்துக் கொண்டான் முத்து சிலன். நேரு தன் மனக் குறவியை எண்ணித் தானே வெறுப்படைகிறவன் போல் அடைசியமாகச் சிரித்த படி, "போக வேண்டியதுதான். போகா விட்டால் பத்து ரூபாய் வீணாகிவிடுமே! ஆனால் இன்னும் நேரமிருக்கிறது. இப்போது மணி நாலரை தானே?" என்று தனக்குள் மெல்ல முணுமுணுத்துக் கொண்டே வந்து நாற்காலியில் உட்கார்த்து விட்டான்.

கைவினாறுத் டிக்கட்டை மீண்டும் பார்த்த போது அவனுக்கு மறுபடியும் சிரிப்பு வெடித்துக் கொண்டு வந்தது. ரட்சகனை நினைத்தே அல்வாறு சிரித்தான். (தொ.கூ.)

ஆல்விடோன்

ஒரு கப் வாங்கி அருந்தி
ஒரு உன்னதப் பரிசைப்
பெறுங்கள்.

கைட்டமின் நிகழ்ந்த ஆல்விடோன் ஒவ்வொரு
கப் வாங்கி அருந்தும்பொழுதும், ஒரு அதிர்ஷ்டப்
பரிசைச் சீட்டை வாங்கி அதைப் பத்திரமாக
கைத்திருங்கள். அந்தச் சீட்டிற்குப் பிரத்தியேக
விசை எதுவும் விடப்படாது. உங்களுக்குள் கீழ்க்
கண்ட பரிசுகளில் ஒன்று விடைக்கக்கூடும்.

முதல் பரிசு:	மோபெட் மோட்டார்
கைக்கிள்
திரண்டாம் பரிசு:	பிலிப்ஸ் ரேடியோ
திரண்டு மூன்றாம்
பரிசுகள்:	பிரெஷ் பிரஷர் சூக்கர்

சென்னை நகரிலுள்ள சிம தேர்ந்தெடுக்கப்
பட்ட நேராட்டங்களில் இத்திட்டம் அமுலில்
இருக்கும். முடிவு தேதி 31-1-1963.

ஆல்விடோன் அருந்தி உற்சாகம் பெறுங்கள்

ஆல்விடோன் லாபரடரீஸ்,
மதராஸ்-43.

"எமது சிற்பதிகளின் திரப்பே முடிவானது."

நல்ல
ஒளிமிருந்தால்
பெறலாம்
சிறந்த பாஸ்வை

சிறந்த ஒளிக்கள் - சிறந்த தீர்மானம் திருத்தபாஸ்வை
துயரமிக்கபடுகின்றன. உங்கள் விளக்குகளுக்கான FILAMENT

செலவு குறைவு, சிறந்த ஒளி,
பெரிசைப் பளுவு விளக்கங்கள்
[] குறைந்த மின்னோட்டம் குறைந்த
மின்செலவு குறைந்த
[] சிறந்த உயர்வுகளைத் தருகின்றன.

சிறந்த ஒளி, உயர்வுகள் -
[] உயர்வுகளைத் தருகின்றன
[] சிறந்த ஒளி பளுவைத் தருகின்றன
[] உயர்வுகள் குறைந்த மின்செலவு
கொடுக்கின்றன.

புதுருத் - பளுவோடுபெரிசைப் பளுவோடு உயர்வுகளைத் தருகின்றன
செலவுகளைத் தருகின்றன, சிறந்த ஒளி பளுவைத் தருகின்றன.

புதுருத் எலக்ட்ரிக்ஸ் லிமிடெட்

43-47, வீரகிழவர் ரோடு, பம்பாய்-1

இந்தியா முழுதிலும் திரைப்படம் Bares' SE 34 B-TAH

புகையிலை புராணம்

ஞ. சிழகிரிசாமி

ஒருவர் பெருமாளுக்கு மதுக்கடை திறைநாள்படி மூடக்கும் கொள்கை தமிழ் நாட்டில் இருக்கிறது.

“பெருமான் பெரு புத்த மூலமாம் கொடை மூலம்” என்று மதுவாசகர் மணி

மதுவாசகர் பெரு மூலமாம் புத்தமாம் அருத்தாராம் மதுவாசகர்

தமரான சம்பவங்கள்

புகை பிடிப்பது சம்பந்தப்பட்ட சில தமரான சம்பவங்களும் உள்ளன.

தொண்டி தாழி அழிவாசி கீழ்பெண்டிராய் எம்பவனின் பெயர் இன்னும் பறந்துகொண்டிருக்கிறது. துதிடமரின் சகலரான அவர் களடிக் காலத்தில் மகது செல்லப்பட்டவர். அவரைச் சாட்டிக் கொடுத்தது ஒரு கிரெட்டுதான். இரண்டாவது உலக மகா யுத்தத்தில் ஜெர்மனி பணித்தபின் அவர் தலை மயறமாக வசித்து வந்தார். ஒரு தான் நெரு வயிராகப் போய்க் கொண்டிருந்த ஒரு ஜெர்மனியனிடம் அவர் கிரெட்டு செட். 1 ரூ. அப்போது அவருக்குக் கொண்டு விட்டார்.

அந்தச் சமயத்தில் பெர்னீஸ் தகவல் கிரெட்டுகள் தானையாகவும் பரப்பித்

தப்பட்டு வந்தது. தான் ஒன்றுக்கு 500 பவுன் மதிப் புள்ள கிரெட்டுக லைக் கொடுத்த வட்சன் பவுன் மதிப்புள்ள சரக்கு களைக் கண்ட பரிக் கெட்டில் வரவில் லுர்வனாம்!

எவர் வாயிடர் ராமே இவ்வியத் துக்குப் புகைகளை வயக் கொண்டு வந்து ஒரு தான் புகை பிடித்துக் கொண்டிருந்தார். தாரத்தின் தின்ற ஒரு வேலிக்கா

ரன், ராமேயைப் புகை சூழ்த்திடுப்பதைப் பார்த்தான். புகை பிடிக்கும் வரக்கூட அப் போது இவ்வியத்தில் விடாமாது. அதனால் ராமேயின் உடலில் தீப்பற்றிக் கொண்டு விட்டதாகவும், அதற்குத் தான் புகை சூழ்த்த திருப்பதாகவும் வேலிக்காரன் தினைத்து விட்டான். உடனே ஒரு வானி தன்னை ஒரு துதுக் கொண்டு ஓடி வந்து அவர் தலையிற் கொட்டினாராம்!

இதை வர் வாயிடர் ராமேக்குப் பின்பு ஒரு சமயம் தாக்குத் தண்டனை விதிக்கப்பட்டது. தாக்குமேடைக்குப் போகுமுன் அவர் புகையிலைக் குழாயை எடுத்து ஒரு மூன்று புகை பிடித்துக் கொண்டார்!

இத்தியாவின் புகைக் குடி

இத்தியாவுக்குப் புகைநிலையைக்கொண்டு வந்தவர்கள் போர்ச்சுகேசியர்கள் என்று ஏற்கெனவே பார்த்தோம். அவர்கள் தென் வித்தியாவில்தான் முதன் முதலில் வந்து இறங்கினார்கள். ஆகவே தென்வித்தியாவிலிருந்துதான் புகைநிலை வட இத்தியாவுக்குப் போயிருந்தது. இத்தியாவின் முதன் முதலில் புகை பிடிக்க முக்கியம்தான் ஐரோப்பாவின் சக்கரவர்த்திதான் என்று கருப்படுகிறது. தட்சிண கந்தரங்கத்தான் அவருக்கு முதலில் புகைநிலையைக் கொண்டு போய்க் கொடுத்தார்களாம்.

காத்திலியின் கருத்து

“புகை பிடித்தல் மனித அறிவை மறுக்கச் செய்கிறது; அந்தப் பழக்கம் மிகவும் கொடியது. புகைக் குடிவாங்குதலைய உவாசமே அருவருப்பைத் தருகிறது. இத்தகைய பழக்கத்துக்கு நாம் அடிமைவாசியிடக் கூடாது. கருட்டு, கிரெட் முதலியன நம் நாட்டுச் சரக்கா விருத்தாலும் சரி, பிற நாட்டுச் சரக்கா விருத்தாலும் சரி, அவை திராசிக்கப்பட வேண்டியவையே” என்று மகாத்மா காத்திலியிருக்கிறார்.

காத்திலி இவ்வாறு கூறியிருந்தும் அந்தக் காலத்தில் சில பிடிச் சம்பெனிகள், “மனித குன் சிறந்தவர் மகாத்மா; ஆடைகளில் சிறந்தது கநர் ஆடை; பிடிசனில் சிறந்தது வங்கச் சம்பெனி பிடி” என்று விளம்பரம் செய்ததும், வேறு சில கம்பெனிகள், “தேவீய மணம் மரமும் பிடி” என்று விளம்பரம் செய்ததும் பேரீய விநோதங் களை ஆகும்.

தம் நாட்டில் புகை பிடிக்கும் பழக்கம் உடனா இடங்களிலும் பரவியிருப்பதுடன், அந்த ஒட்டிய சில பழக்க வழக்கங்களும் சம்பிரதாயங்களும் உட இருந்து வருகின்றன.

“ஆதலானால் ஒருவர் இவ்வாறும் செய் திற ஊழியமும், கேடயம் இவ்வாறு இவ்வாறு

ளும், புலகவினை இங்குதான் வெற்றியையும் பாழ்" என்பது பாசில்தாவின் வடமேற்கு எயிலியப்புவாசிகளிடையே வளங்கும் ஒரு பழமொழி, "வனக தொனக இங்குதான் பேச்சும், புலகவினை இங்குதான் பாக்கும் வழ வறு சொழ சொழ" என்பது தமிழ் நாட்டுப் பழமொழி.

முருகனுக்குக் கருட்டு தீயேதனம்

தீயிழ் நாட்டின் புலகவினைக் கருட்டை விளாவி மலைக் கோயிலின் முருகனுக்குத் தீயேதனமாகப் படைப்பதண்டு. பழனி முருகனுக்கும் கருட்டு தீயேதனம் உண்டு என்று சொல்லப்படுகிறது. தெய்வங்கடி நாட்டின் கருப்பசாமி கோயில் நிகழ்வாகிய

கோயிலில் உள்ள தலகத் தம்பிராளுக்கும், கடைய மூட்டனுக்கும் கருட்டையும் எராவத் தையும் வலத்துக் கும்பிக்கு வறக்கப் இருத்தது.

சுமார் இருதாறு ஆண்டுகளுக்குமுன் இராமநாதம் கவிதாசன் இவற்றை "செய் சயிவப் பன்னு" என்ற நூலில் அரும் பண்டிதைகாரனார் தமது "கைக்குப்போ புலகக்கருட்டும், சக்கிமுக்கியும், பழங்கம், ஸ்லும்" கொண்டு வந்தாராம். அந்தக் காலத்தில் கவி மூக்கி கற்பனையில் பழங்கம் வலத்துத் தட்டி நெடுப்பை உண்டாக்கிய கருட்டுப் பற்ற வலத்தாங்கள் என்று இதன் மூலம் தெரிகிறது. இப்பெயர் 1805ம் ஆண்டில்தான் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது.

பேரெட்டுக் கைபுகுகி

தெருவழியே போறவோ!

பேரெட்டை விட்டுவிட்டு - ஓது

செறிசென்றும் ஓடினோ?

இது ஒரு நாட்டுப் பாடல். காதலன் போக்கி காதலி இங்குள்ள மூன்றாடுகேடு னாம். செரெட் பிடிப்பதை தவறாகித்தின் று அண்டவாளம் என்று சில இளைஞர்கள் நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதற்கு இந்தப் பாடலின் குறிப்பிடப்படும் இடமே ளும் ஒரு சான்று. இங்கிலாந்தும் தன் காதலி வந்து நிற்கும் தெருக்க, பன்னாடு மென்றே செரெட்டும் கையுமாக அவன் நடந்து போவானோ? புலக பிடிக்கும் தாலிக் இளைஞன் தான் இந்தக் காலத்துப்

பெண் காதலியாக் என்பது அலுலுடைய தம்பிக்கை!

புரத்தாணை கீத்தனத்திம்

பிரபல கவிதா எழுத்தியகர்த்தாவரான புரத்தாணை (கி. பி. 1864-ல் காலமானார்) தேய்வ பத்திரமையும் புலக விடிப்பதைதான் சம்பந்தப்படுத்தி உருவகமாக ஒரு கீத்தனம் இயற்றியிருக்கிறார். புள்ளுக் காரகி ராகத்தில் ஆதி தாளத்தில் அமைந்த "நடி குடியிலு" என்ற அந்தக் கண்ணட கீத்தனத்திம்,

"இத்தப் புலகையைக் குடித்துப் பார், உன் விடத்தில் உன் பாலங்களைப் போக்கு. மனம் என்ற ஸபக அழித்து, தினத் தொறும் செத்த பாலம் என்ற வாகிர் இலை கிளக் கத்திரித்து, உடல் என்று மன தட்டிக் போட்டு, அக்கதத் திபாவம் என்ற நிலை மூட்டி, இத்தச் சாரம் என்று அடிப் பாக்கிரத்திரித்து கெடுப்புக் தட்டுக்குச் செல்லும் குருபகி என்றும் குறாய் வழியாக ஸ் தாராவணம் என்று தண்ணீரை தப்புகா திரய்....." என்பதெனும்.

இங்ஙனமெல்லாம் செய்து தேய்வபகி என்ற புலகையைக் குடித்துப் பாலங்களைப் போக்கச் செய்கிறார் புரத்தாணை. தமது காலத்தில் இத்திவாங்கு வற்ற ஒரு புதுப் புறக்கத்தைப் பார்த்து, அடித்தத் தமது கீத்தனமையினம் இடப் பெறச் செய்து விட்டார் அவர். அத்தந்தக் காலத்தில் தொழையும் புதுமொகி - அமை நம்மனை வானுயர் கெட்டவைவாயறும் - இவக் கிவக்கிவ கையாள வேண்டியதன் அலகி வக்கை இதன் மூலமாக அந்நித்து கொள்ளலாம்.

குத்துப் போடியில் வானை

இன்று என்வோரும் கைக்குட்டையை உப போகிக்கிரேம், காதலர்கள் ஒருவருக்கொரு வர் கைக்குட்டைகளைப் பரிசளித்துக் கொண்ட தாகச் சில கதைகளில் படித்திருக்கிறோம். இவற்றைப் படித்து விட்டு அதன் பல குகியை கைக்குட்டைகளைச் செய் காதலர்கள்

பரிவாதிச் கொண்டிருக் கவும் கூடும்! இப்படிப் பட்ட கைக்குட்டை றந்தக் குதலித் தொன் தியத் குத்துப்போடி போடு பவர்களுக்குத் தானே ஒழியக் காதலர் னுக்கு அம்ச! ஸ்க்கிஸ் போடி போடும் வழக்கம், தொன்விவரணியைக்கக் குட்டைகளை தொன்ரு யல் போலிருக்கக் கூடும்!

அமெரிக்கா வித் தெற்கு எயிலியிம் இருக் கும் மெக்கிபொ நாட் புத்தாய் முதன்முதலிம் ஆராய் போடும் வழக்கம் ஆரம்பமாயிற்று. புலக வினைப் போடியில் இத்தோ

மருத்துவக் கத்து இருப்பதாக அவர்கள் நம்பி
 னார்கள். புகைவிடையை மட்டுமீன்றி வேற
 ிய செடிகளின் இலைகளையும் மூக்குத் தூள்
 செய்ய அவர்கள் பயன்படுத்தினார்கள்.
 ஐரோப்பிய உலகிய மூக்குப் பொடி
 நுகர்ந்த பிறிதில் அது மலத்த கண்டனம்
 களையும் ஏற்படுத்தினாலும் சமாளிக்க
 வேண்டியிருந்தது. பொடி போடுகிறவர்கள்
 மத்திலிருந்து வெளியேற்றப்படுவார்கள்
 என்று எச்சரித்து 1824ல் போப்பாண்டவர்
 ள் சுத்தரவு பிறப்பித்தார்.

மூக்கையே அறத்தர்கள்

இதன் சங்கரவர்த்தியோ கருணமரண
 தண்டனைகள் விதித்தார். எப்படி? பொடி
 போடுகிறவர்களை மூக்கை அறத்து, அப்
 புறம் அவர்களைச் சவுக்கால் அடித்து, அது
 கும் போதாதென்று அவர்களை எசுபிரியா
 வுக்கு நாடு கடத்தியிடவும் சுத்தரவு போட்
 டார். இப்படி பெங்களூர் செய்துங்கூட
 வெகுசேகரித்தியேனா ஐரோப்பாவில் பெரிய
 பெரிய அந்தஸ்தில் இருந்தவர்களேயன்றாம்
 பொடி போடக் தொடங்கி விட்டார்கள்.
 மதினேழாம் நூற்றாண்டில் இங்கிலாந்தில்
 ஈரிவசகராமாக நிலையிருந்த இந்தப் பழக்கம்
 பதினேட்டாம் நூற்றாண்டில் உலகெங்குமே
 பரவிவிட்டது. நெர்லாண்டின் அரசன் மகா
 பிரடரிக், பிரெஞ்சு ராணி மெரி அந்தஸ்தி
 ளை, நெப்போலியன், கலெக்ஞர்,
 இங்கிலா லாஸிகளுமான் அமெரிக்காவைட்டர்
 போர், அபுலன், டாஸன், லூசுலன் ஆகி
 யோரும் பொடி போடும் பழக்கத்தைக்
 கைக்கொண்டனர். பொடி டப்பிகள் எத்
 தையோவந்தமான சித்திர வேலைப்பாடு
 களுடன் செய்யப்பட்டன, தந்தம், சிப்,
 தயிலம், வெள்ளி முதலியவற்றையும் பொடி
 டப்பிகள் செய்தார்கள். அந்தப் பழை
 டப்பிகள் இப்போது பொருட்டாகட்டிச்
 சாலைகளில் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன.
 பொடிமான் எத்தனிடமாக எடுத்து எத்தனிட
 மாகப் போட வேண்டும் என்பதற்குச்
 சான்றிரேகத்தமான விதிகங்கூட அந்தக்
 காலத்தில் நடைமுறையில் இருந்து வந்திருக்
 கின்றன. அப்போது பொடி போடுகிறவர்கள்
 தங்கனோடு பொடி டப்பியை மட்டுமீன்றி
 னது சிறு கரண்டியையும் அதனோடு எடுத்துச்
 செல்வது வழக்கமாம்! டப்பியிலிருந்து
 பொடியை எடுப்பதற்குத்தான் அந்தக்
 கரண்டி.

பதினேட்டாம் நூற்றாண்டில் நவாப்புக
 மானதாக இருந்த இந்தப் பழக்கம், பத்
 தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் தன் அந்தஸ்தை
 இழந்துவிட்டது. இருபதாம் நூற்றாண்டிலேயே
 "இலீஸ்" என்று சொல்லும் அளவுக்கு
 ஈரோப்பாவில் பொடிப் பழக்கம் மறைந்து
 விட்டது.

பொடி டப்பினால் பற்றி ஷாப்பா லர்
 ஆங்கிலம் புலவர் எழுதிய வெகுக்கையான
 பாட்டு ஒன்று உண்டு :

"ஒரு கிராமப் பள்ளிக்கூடம். ஆசிரியர்
 ஒரு நூள் மாணவர்களைப் பார்த்துத்
 கூறியார்: 'பள்ளிக்கூடத்துக்கு இன்ஸப்
 பெக்டர் கரடு போகிறார். பூமிகாளப் பட்ட

தில் கேசரி
 கோட்டால் அநே
 கமாக உலகத்
 தில் வரலும்
 என்ன என்று
 நான் கேசரி
 கோட்டார்.
 அதற்குப் பதில்
 சொல்ல உங்க
 ளுக்கு நூலோ
 இல்லை என்றால்
 என்னைப் பாரும்
 கை, நான் என்
 பொடி டப்பி
 யைக் காட்டுகி
 னேன், அதைக்
 கொண்டு உல
 கம் உருண்டை
 என்பதை எளி
 தில் தெரிந்து
 கொள்ள
 வாம்."

இதன்
 ஸ்பீட்டுக்
 கிழமைகளில்
 சித்திரப்படையையும்
 மறைநாட் களில்
 சதுரங்கையும்
 விளக்கிறது!

"புத்தொலியான அந்த ஆசிரியரிடம்
 இரண்டுவிதமான பொடி டப்பிகள் இருந்
 தன. ஒன்று உருண்டை டப்பி; மற்ற
 நொன்று சதுரமானது. உருண்டை டப்
 பியை லூயிற்றுக்கிழமைகளிலும், சதுர
 டப்பியை மற்ற நாட்களிலும் அவர்
 எடுத்துச் செல்வது வழக்கம்.

"இன்ஸ்பெக்டர் வந்தார். ஒரு
 மையகைப் பார்த்து, 'உலகத்தின் வடிவம்
 என்ன?' என்று கேட்டார். அப்பயல்
 கொஞ்சமுறை தயங்காமல், 'உலகம்
 லூயிற்றுக்கிழமைகளில் சதுரமாகவும்,
 மற்ற நாட்களில் உருண்டையாகவும்
 இருக்கிறது' என்று சொன்னார்!"

"சைபர் நிலைமை"

விமானங்கள் வந்து இருக்கத் துவங்கியதில்
 ஒரு எதனை என்பதற்கு என்னவோ கிடை. இந்த
 கை எதனாகையே இல்லி, விமானம் கல்கத்தா
 விமான நிலையங்களில் நிறுத்த ஒரு பிரேமடி
 கதாபாஸர் ஈன் கந்திருக்கிறது. கருணமான்
 ஸுபிரி அலாது மரபுமீறியது விமானத்து
 வாகை விமானத்தை இருந்துவது என்று
 நன்றியே தெரிவது. இந்த 'சைபர் நிலைமை'
 என்னிருக்கிறது. இந்தநகை ஈன் நிலைமை
 கீ விமானத்து எந்தவிதமான சிறுமூய்ந்து
 விமானத்தை இந்த உலகமான் ஈன் பந்தர்
 மகத் தயாராகிய தான்கரு நுகரையில்
 இருக்கின்றே. நான் பங்கத்தனை. ஆனால்
 இன்று இரண்டு அங்கமாக அரலில் இல்லை.
 ஈன் நூலிட்ட அளவுக்குத்தான் இரண்டு
 நகை இன்று உலகின் சேதான விமான
 நிலையங்கள் பண்படுத்தப்படுகின்றன. முத
 தன் அங்கம் பங்க உலகத்தில் கிணர்
 பார் வெள்ளை பங்க இரண்டுநகை விமான
 கைக இருக்கப் போதுமான் இந்த உலக
 மான் வந்து கோல்கிறது. 'கிணர் விமானம்
 பங்க உலக அளவுக்கு விமானம் காழ்த்த
 பங்க அளவிற்குமான் விமான விமானம்
 கைத் தங்க தட்டைக்கும் கொறுமையத்
 தான் எத்துக் கொள்கிறார்.

பவழலாய்ப் புள்ளனாகக்கே... பல்லாயிரம் தலையணிகள் உதிரும்,
உலகமெல்லாம் ஒளி சிதறும்; என் குழந்தையின்
வளர்ச்சிக்கே கேடடி, வாழ்த்துக்கள் பொழியும். என்
பாக்கியம், தான் தேர்த்தெடுத்தது லீவர்ஸ் குழந்தை
உணவு. பரத நாட்டிலுள்ள குழந்தைகளை
ஊட்டிவளர்ப்பதற்கென்றே உருவாக்கப்பட்டது.
இயற்கையாகவே அது அவனுக்குப்
பூரணமாகப் பொருந்தும் உணவு.

வழக்கமான எல்லா ஊட்டமிக் களையும் தவிர,
வைட்டமின் B12 சத்தினையும்

என் குழந்தைக்குக்
கிடைக்கச் செய்கிறது
லீவர்ஸ் குழந்தை
உணவு. அதோடு
பொலிக் அமிலமும்
கூட. இரண்டுமே இந்த

நிருத்திக்கு மிகச் சிறந்தது என்பதற்கு
என் டாக்டர், பரத சத்துக்களும் அதில் வளப்பமாக
உள்ளன. என் குழந்தை திடமாக வளருவதில் வியப்பென்ன. எல்லாவற்றிற்கும்
மேலாக, உகந்த ஊட்டப் பொருள்கள் வானிலையும் உகிதமான விகித
அளவுகளிலே அடங்கப்பெற்றது — எனவே, முழுமையான
'சரிவிகித' சத்துள்ள குழந்தையுணவு.

ஆம். லீவர்ஸ் குழந்தை உணவு உண்மையிலேயே முழுநிலை நவரான
உணவு. குழந்தைக்கு மெற்கொண்டு தான் எதைவுமே தரத் தேவையில்லை
... அன்றாடம் தவிர. உங்கள் குழந்தைக்கும் இதுவே பரிபூரணமான
பாதுகாப்பாக அளமையும் என்பது திண்ணம்!

மாந்தநாட்டிலுள்ள
குழந்தைகளை
ஊட்டிவளர்ப்பதற்கென்றே
உருவாக்கப்பட்டது

லீவர்ஸ்
குழந்தை உணவு

(சரிபூரணமான பாதுகாப்பு)

இத்துஸ்தான் லீவர் தயாரிப்பு

ராம்தீர்த் பிரஹ்மி ஆயில்

(மய்யைக் கொ. 1)

(சீதிர்ப்புரம்)

இலவசம் பரிக

1969ம் ஆண்டின் கவர்ச்சியான காலண்டர்

ராம்தீர்த் பிரஹ்மி புத்தம் வளர்க்கும் எதவத்தின் ஒரு பெரிய பாட்டியோ, ஆய்வது இரண்டு நிறிய பாட்டியுகளோ வாய்க்கும், அந்நாள் 1969ம் ஆண்டின் காலண்டர் பரிசாகக் கிடைக்கும். உய்களுக்குத் தேவையானவைகளைப் பக்கத்திலுள்ள கடைகளில் வாங்கிப் பரிசாகப் பெற்றுக் கொள்ளுங்கள்.

SHRI RAMTIRTH YOGASHRAM

DADAR - BOMBAY-14

"YOGIC CLASSES"

மது சென்னை ஆபீஸில் யோகாசன வகுப்புகள் நடத்தப்படுகின்றன
மதராஸ் பிராஞ்சு : 25, காலியப்ப நாயக்கன் தெரு, மதராஸ் - 3
போன் : 34258

பதிப்பு
புகாபாலாசுரர்வவதி

ஜீவாம்நகம்

கனகபுரத்திலும், பால்கித்தும்

அருணா

கனகபுரம் அருகில், கி.தொ. 3

பாலம்ராஸ்

கனகபுரத்திலும், பால்கித்தும்

ரத்தசோதகா

கனகபுரத்திலும், பால்கித்தும்

சீயவனம்ராசனம்

கனகபுரத்திலும், பால்கித்தும்

ஆயுர்வேதாஸ்ரமம்

கனகபுரத்திலும், பால்கித்தும்

100-100-100-100, சென்னை

மூல நோயை

முற்றவிடாமல்

நம்பிக்கையான

ஹெடனாஸா

உபயோகித்து

நிவாரணம்

அடையுங்கள்

— ரண

சிகிச்சையைபுற

தடுங்கள்

ஒற்றைப் பனை தாடவனீ

அந்த சமீர் எங்களுக்குப் புதிதாய் அய்யம்
என்றுதலைய சிவனாய்மா நூறுகள் அய்யம்
வழித்து வந்ததாய் இதற்கு முன்னாலாய் சிவ
முனைய அய்யத்துக்கு நான் சொன்னிருக்கிறேன்.
ஆறாய் அப்போதெல்லாம் அவனை நான்
பார்த்திருப்பேன்!

அய்யம் எங்கிரு அண்ணமையில் மன்ன பாரட்டின
என் மேல் ஏறி நின்றுகொண்டு ஒரு கணம்
என்னை உற்றுப் பார்த்தாய். "ஐயாவுக்கு
எத்த வயது?" என்று கேட்டுக்கொண்டே
என் அய்யம் வந்தான்!

"எனக்கு மாயவரமீ! கனக்கு இந்த
வயதுதான்..."

"ஐயமாய்..."

"தான்... செவ்வையே!"
அய்யம் என்னை ஏறு இறங்கப் பார்த்தான்.
"நான்... நான்... செவ்வையு அய்யம் ஒன்
னும் பெரிய செவ்வ இல்லையே! திருத்தாய்
என் கனக்கு ஒரு செவ்வ கனக்கு..."

இப்படிக்க கதிரியலன், ஒற்றைப் பனை பரத
தடிவின் உட்கார்த்துகொண்டு தன் கனதை
வைக்க கருத்த தொடங்கினான்!

"எங்களுக்குப் பதினாறுவது வயதிலேயே
எங்க அய்யா இறந்துகூட்டாது. அப்போ நான்
ஏதோ படிக்கக்கூட்டிருந்தேன். நாலாவதுதான்
அறிஞராய்தோதான்! பன்னிக்கூ தற்போ என்
தப் பின்னிக்கொல்லான். என்னை 'மக்குப்
பயம், மக்குப் பயம்' என்று பரிசாசன் பண்ணு
வாய்க! நான்தான் மக்கள்கோ, எப்படி
அய்யங்களை எதிர்த்துப் போத முடியும்! குவிர்து
கூக்கிட்டே போய் எங்கம்மாவிட்ட சொத்து
மேல், எங்கம்மாவுக்கு என் மேலேதான்
கொடு! அய்யம் என்னை அணைக்கக்கிட்டு,
"தீ தல்லாப் படிச்சா, உன்னை எவன் மக்குவது
சொல்லுவான்?" என்பாய்க! நான் உடனே
போய் மண்ணெண்ணெயை சிம்மணியைக்
கொழுத்தி வைக்கக்கிட்டுப் புத்தகத்தைப்
பிரிப்பேன். ஆ, அந்தப் பொய்யாத தூக்கம்
காத்துக்கூட்டிருந்தது மாதிரி அத்துமீக!
உடம்பெய்யாய் அத்தியா யிருக்கும், கண்ணைச்

சுழத்தும். தான் அப்படியே தாங்கி விடுவேன்!
பின்னாலே சாப்பாட்டுக்குக்கூட அம்மாதான்
எழுப்பிச் சாத்தம் கண்டுவரான்!

"எங்க அக்காளை உள்ளூரிலேயேதான் கய
வானம் பண்ணிக் கொடுத்திருந்தாய்க! அதுக்
கும் என்மேல்தான் சொப்பப் பிரியம்.
நான் அடிக்கடி அதுக்கிட்டே போய்ப் கொடுக்
கிட்டிருப்பேன். அக்கா எனக்குப் பிரியமா
கொடுவல்லாம் போகும், எங்க அக்கா மகன்
கண்ணம்மாவுக்கும் என்மேல் பிரியம்தான்.
அய்யம் நான் படிச்சிக்கூட்டிருந்த பன்னிக்
கூட்டிலேதான் படிக்கக்கூட்டிருந்தான்.
நான் அக்காள் கிட்டிருக்கப் போகிட்டாய்
போதும், கண்ணம்மா ஒடி வந்து என்
கையைப் படிக்கக்குவான். என்னை 'எனக்கு
மாயம், மக்கு மாயம்' என்று கூப்பிட்டுக்
கிட்டே கதறிச் சுதறி சுதறு அருவான், பாடு
வான். எனக்கு அய்யம் கூட கண்ணாடு
வழியே கூடவா கிடுக்கும்."

"எனக்குத்தான் படிப்பு வரலியா. எங்க
அண்ணம் என்னைப் படிக்கப் போக வேண்
டாமன்று கொல்லியே! பாடு! எங்களுக்கு ஒரு
தெய்வத் தொப்பு இருந்தது. இப்பயம் அது
இருக்கு. நான் அக்கா பாயிப் படுத்துக்
கிட்டே தலிக்கு மேலே தெரியு தென்னை
வரக்கூடவேல்லாம் பார்த்துக்கூட்டிருப்பேன்.
சில தொக்கிலே தூங்குவும் போய் இருக்
கும். ஆறம் தூக்கம் வராதது."

"அண்ணாக்கும் அப்படித்தான். அக்கா
நூபாய்க் கரணை, எழுத்திருக்க நேரே அதன்
கிட்டிருக்கப் போனேன். அது இறந்துதான்
இருந்தது. ஆறம் அக்காளைக் கண்ணமே.
நான் கிட்டிருக்கப் போனேன். கொல்லப்
பக்கம் கொந்துடியிலே கண்ணம்மா ஏதோ
செஞ்சுக்கிட்டிருந்தான். நான் கண்ணம்மா,
கண்ணம்மா' என்று கூப்பிட்டுக்கிட்டே அய்ய
கிட்டப் போனேன். நிமித்து என்னைப்
பார்த்த கண்ணம்மா! "வா, மக்கு
மாயம்' என்று இந்தத் தரம் கூப்பிடவே!
அதனமே எனக்கு சொப்ப சத்தொலைய
யிருந்தது. கண்ணம்மா இப்போ சொப்பக்
கைப்பாடு க்கிற மாதிரியும் எங்களுக்குப் பட்
ட்டது. நான் அய்யமே பார்த்துக்கிட்டே அய்
கேயே நின்பேன். "என்னை தம்பி, கண்
ணம்மா என்ன கொல்லுன்' என்று கேட்டுக்
கிட்டே என்னை போயிருந்த அக்கா அப்போ
வந்துட்டாங்க!"

"என்னை என்னாய் அழைக்கக்கிட்டுப்
போய், என்ன என்னமோ பலகரம் கொடுத்த
தாய்க! "இனி நீ கண்ணம்மா கிட்டே நன்ன
மாதிரி பழக முடியாத தம்பி. கண்
ணம்மா வயசுக்கு வந்து ஆறு மாதமாய்
போவது' என்றுக சொல்லுக்கிடுகே."

"நான் என் அக்காவிட்டே ஒன்னும்
கொல்லாம மெய்யத் திரும்பிக் கொந்துடி
யிலே இருந்த கண்ணம்மாவைப் பார்த்தேன்.
அந்த நேரத்திலே அய்யம் என்னை வதெ
கையாகத் திரும்பிப் பார்த்தான். இருவர்
பார்வையும் கலந்தபோது எப்படி இருந்து
துள்ளது இப்போ எனக்குக் சொல்ல வரலியே."

66 இன்னொரு நான் சாயங்காலம் மூன்று
அய்யம் நானு மணி இருக்கும், என்னைக்
கண்ணம்மாவின் நினைப்பு வந்தது. நான்

ரெண்டு மைல் தூரத்திலிருந்து ஒரு தோட்டத் துக்குப் போயோன். அங்கே நின்று மல்லிகை கித்திருந்தது. அத்தத் தோட்டக்காரர் எனக் குக் தெரிந்தவர். நின்று மல்லிகைப் பூப் பறிக்க ஓர் இரவுபோய் வரக்கக் கட்டிக்கிட்டு ஆப் கிருத்து எங்க அக்கா வீட்டுக்கு வந்தீர்கள். கண்ணம்மாவுக்கு மல்லிகைப் பூக்கள் போப் பப் பிடிக்கும்! அவள், ஆனாலா அத்தப் பூக் களை வாரங்கிச் சரமரக்கத் தொடுத்தார் நன் தலையிலே வச்சுக்கிறதைப் பார்த்தாலும்கூ ணைக்கு ஆனா! அந்த ஆனாயோடு வீட்டுக் குள்ளே நுழைந்துசேன், கண்ணம்மா 'னா, மாமா' என்று சொல்லிக்கிட்டு என் பதிலிப் வந்தான். நான் அவளைப் பார்த்தேன்! அவள் வெட்டிப் போய்த் தன் முகத்தைத் தாழ்த்திக் கொண்டாள்.

என் கையில் இருந்த பூப் பொட்ட லத்தை அவள்விட்டே கொடுத்தேன். 'இது மல்லிகைப் பூளா, மாமா? இப்பத்தான் நெற் றிலே வந்தீர்கள். நின்று வாரங்கி வச்சுக் கிட்டேன்! இது இருக்கா'டும். அப்போதத் தொடுத்த எச்சுக்கிறேன்' என்று சொல்லி மாடத்திலே வச்சுட்டாள்.

அவள் சுற்றலிலே என் என பட்ட மல் லிகைதான் மணக்கும்படி எப்படியெய்வாரம் கனவு கண்டுகிட்டுப் போயேன்! ...மாடத்திலே இருந்த மல்லிகைப் பூப் பொட்டலத்தை மறுபடியும் பார்த்தேன். எங்கு அங்கே இருக்கப் பிடிக்கவே; திரும்பி வந்து விட்டேன்!"

அவன் சற்று நேரம் வரை வீரகதி கலந்த முக பாவம்போடு இருத் தான். பிறகு சோத் தொடங்கினான்.

"இமர்ந்து ஒரு நாள் என் தம்பி பட்டாளத்துக்குப் போயிட்டதான் விட்டியே பேசிக்கிட்டாங்க. அவன் எங்க அம்மா, அண்ணன், அண்ணி; அக்கா எல்லாங்கிட்டேயும் சொய் லிக்கிட்டு எல்லவர் சம்மதத்தோ டேயோதான் போனான். ஆனால் எல்லிட்டே மட்டும் சொல்லிக்கல்லே! காரணம், அவன் என்னை மறிக்வே. விட்டியே எங்க அண்ணி இஷ்டம் தான் எல்லாம். எங்க அம்மாவுக்கும்

வயசாயிட்டுது? விட்டு வேலைகள் கூடச் செய்ய முடியாதா? இல்லை, அவங்களுக்கும் மதிப் புக் குறைஞ்சதானே போயிருக்கும்!

அப்பறம் நான் அதிக நேரம் தோப்பிலே தான் சட்டிகார்த்துகிட்டிருந்தேன். விட்டியே சிடுத்து மாறும் சாப்பாட்டுக்குக் கூப்பிட வரமாட்டாங்க. பசி பொறுக்க முடிய ப்ளவ்ளறு விட்டுப் பக்கம் போயிவன், அண்ணி சாப்பாடு போடும்போ சாப்பிட்டுட்டு சுத் துடுவேன். எங்க அம்மா மட்டும் அடிக்கடி தென்மயத் தோய்க்கு வந்து, எய்திரப் பார்த்து அடித்துட்டுப் போரும்.

அண்ணளுக்கு ஒரு நாள் நான் தென்மயத் தோயிலே உட்கார்த்திருந்தேன். என்னை அக்காள் விட்டிக்குப் போகணும் போலவும்

கண்ணம்மாளைப் பார்த்தாலும் போலவும் இருந்தது. நான் அங்கே போனேன். அது இருட்டு நேரம்! ஆனால் நிலவு வெளிக்கம் நல்லா இருத் தது. விட்டு வானிலே எங்க அக்கா குத்தி விருந்தாங்க. எல்லவர் பார்த்ததும் 'வா, தம்பி! உனக்கொரு நல்ல சேதி'றாங்க. அப்போ தெருப் பக்கம் வந்த கண்ணம்மா என்னைப் பார்த்துட்டு, 'வாரு, மாமாவா? மாமாவுக்கு இல்லிக்கு இக்கோன்

சாப்பாடு' என்று சொல்லித் திணிச்சாள். அவள் பேச்சைக் கேட்கவும், அவள் கிரீட்பப் பார்த்தவரும்தான் நான் அங்கே போனேன்!

அக்காளைப் பார்த்து, 'என்னமோ சேதித்து சொன்னியே, என்ன அக்கா அது' என்று கேட்டேன் நான்! 'நான் கண்ணம்மாளுக்கு நல்ல இடமாக் கிடைக்கும்படி நினைச்சிருந்தது வீண் போகவே! இன்றைக்குக் காலைவீயே நம்ம கண்ணம்மாளைப் பெண் கேட்டு வந்திருந்தாங்க! ஸ்பைன் படிச்சிருக்கான்; கண்ணுக்கு நல்லா இருக்கான்! வசதி ஏன் அவங்களுக்கு இருக்கு. கொடுக்கவாழ்ந்து தீண்ச்சிருக்கோய்!' எங்க அக்கா இதைச் சொல்லிக்கிட்டிருக்கிறப்பெல எனக்கு உடம்பு நடுங்க ஆரம்பிக்கிட்டு! உடம்பியே ரத்தமே இல்லாதது மாதிரி ஒரே பயம்! இன்னும் எப்படி வெகல் லாமோ இருந்ததுங்க!'

அவன் குரல் தரதரழக்கப் பேசி ளுன்! மேலே கொஞ்ச நேரம்

அளமறியாது இருந்தான். அதன்மீள், "உம், நான் அதுக்கு முன்னாலேயே ஒரு நாளை எதிர்பார்த்துக்கிட்டிருந்தேன்! அந்த நாள் இந்த நாள்தான்னு எனக்கு அப்போ பட்டுது! ஆறும் கதைதான் திணை மாறிப் போயிட்டுது! நான் அப்படி தீண்ச்சிருக்கக் கூடாதுவனு சொற்ப நாளைக்கு அப்புறம்தான் எனக்குத் தெரிஞ்சது!" என்று சொல்லியிட்டு அவன் ஓர் வக்கப் பெரு மச்சோடு தனது பேச்சை நினைத்தான்!

"நீ எப்படியாட்ட ஒரு நாளை எதிர்பார்த்திருந்தாய்?" என்று கேட்டேன்.

"தம்பி! நீ கண்ணம்மாளைக் கல்லாணம் பண்ணிக்க'ன்று அக்கா எங்கிட்டே சொல்லு வானவன்னு எதிர்பார்த்துக்கிட்டிருந்தேன். அது

நளி அழகையும் நறுமனத்தையும்
கொடுக்கும் கேரளா சந்தன சோப்-
சத்தத்தின் அடிப்படை நறுமனம்—
அழகினுடைய ரகசியமும் இந்த நறுமனமே ஆகும்
இந்த நறுமனம் எப்படி வந்தது?

அது ஒரு ரகசியம். இருந்தாலும் நாங்கள் சொல்-
கிறோம்—அது பல வருட ஆராய்ச்சியையும்
அனுபவத்தையும் கொண்டு சாதாரணத்தை மீறும்
வெடிக்வேர் கைவந்திருக்கிற நனப்படை முறையில்
அயாரிக்கப்பட்டது.

புத்துணர்ச்சிக்கு—
வசீகர சூழ்நிலைக்கு—

கேரளா சந்தன சோப்

கேரளா சோப்ஸ் & ஆயில்ஸ்
லிமிடெட்டின் ஒரு தயாரிப்பு

கேரளா சோப்ஸ் & ஆயில்ஸ் லிட்.
சோப் இன்ஸ்டிடியூட் மினிஷன்,
கோடிகோடு-11
(கேரள அரசின் ஒரு நிறுவனம்)

எனக்கு அக்கார்தரோ! உது மனி
எனக்கு முறைப் பொந்தாரே! எனக்குக்
கண்ணம்மா வேலை எவ்வளவு பிழைப் பன்
றெனும் அக்காரைக்குத் தெரியுமே! அனல்
அக்கார நினைப்பு எப்படியாவதே இருத்
தி தாய்! அப்பறம் அங்கே எனக்குக் கால்
பட்ட தொன்றுமா?

"கண்ணம்மாளுக்குக் கல்யாணசெய்யாமல்
தலவா முடிந்ததென்று என்கிற பெயர்க்கிட
டாய்க்! அந்தப் பெயரைக் கேட்டு என்
ரத்தம் சொதிகது!

அத்தம்புறம் யாராவது கண்ணம்மா
பெரைச் சொன்னதும் வெறுக்கலானேன்.

அன்றைக்கு ஒரு நாள் ராத்திரி பன்
னிரண்டு மணி இருக்கும்! எப்பொழுதும்
பொய் நான் தென்னத்தொப்பியை உட்காரத்
திருத்தேன்! அப்பொ ஒரு பெரியவர் அந்த
வழியா வந்தாரு!

எங்கிட்டே வந்ததும் என்னை உற்றுப்
பார்த்துட்டு, "நீ யாருப்பா, என் இந்த
தெரத்திலே இங்கே உட்காரத்திருக்கிறேன்" என்று
கேட்டான், "தம்பி! உனக்கு என்ன கண்ண
இருந்ததாயும் அதை எங்கிட்டே சொன்ன
வாள்! என் கூட வாய்பா" என்று என்னை
அழைக்ககிட்டும் போனாரு!

"அன்றைக்கு ராத்திரி அந்தப் பெரியவர்
கூடவே நானும் அவர் வீட்டுத் திண்ணையிலே
படுத்துக் கிடத்தேன்! அப்பொ அவரு என்
கண்ணமக் கேட்டாரு! நானும் அதுவரை
யிலே நடத்தாததெய்வமாய் ஒன்றுவிடாமல்
சொன்னேன்! என் முடித்ததைப் பார்த்துக்
கிட்டே அக்கண்ணா கேட்டாயென, ஒரு
மெனல், 'நீ ஏன் கண்ணம்மாளைப் பற்றி
உன் அக்காளிடமே உரிமையொடு கேட்
டிருக்கக் கூடாது' என்று அநே மெனிலை
அவருக்குக் கேட்டாருக்க!

"எனக்கு ஒன்னும் பதில் சொடுக்கத்
தெரியல்லே! அப்பொ அவரை பதில் சொன்
னாரு, 'நீ எப்படியுப்பா உன் அக்காளை உரி
மையொடு கேட்டிருக்க உடியும்! நீ ஒரு
மனுஷன், இர் ஆன் பிண்டம் இருக்க
வேண்டிய தெரிவத்தோர் நான் திருத்த
திருதியே! சரியான தொகுதியே, சரியான
இடத்திலே போ உனக்கு கால்கை
எங்கிலிருந்து கிடைக்கும்! இது நடப்பில்
பெய்பா, இதைப் பற்றி இங்கேய்தான்
உனக்குத் தெரியுமே! இப்ப தெரிந்து
கப்பி! நீ நானிடமிருந்து புது மனுஷன்
இப்ப நீ படுத்துத் தூக்கம் எது!

நான் மறு நாள் காலைவே சித்திராபுரம்
எழுந்துவிட்டேன்!

"இதோ பாருப்பா, இந்தப் பெயர்ப்புத்
தெய்வமேன்! வேலைக்குக் கால்கா இருக்கு!
இந்தப் பணத்தையும் உதவியா வைக்கக்!
இனிமேல் நீ எந்தாபிடி திணக்கக் கூடாரு!
இங்கே இருந்து உனக்கு எத்தப் பக்கம்
போகிறது என்று தொன்றுதோ, அத்தப் பக்கமா
பொய்க்கிட்டே இரு! கால்கை வந்தோ கிட்டத்
தெய்வ உட்கார்த்துகிட்டே உன் கண்ணுக்கு
முன்னுமே தடமாடுகிற ஸ்கைக்கையென்னாய்
நல்லா பாரு! அவர்களைப் பார்த்து,
'எனக்கு ஏதாவது வேலை கொடுக்க' என்று
கேட்டு ரொம்பப் பெரு வேலைவாந்து செய்து

பாதுவதுதான் சொந்தமாகக்! ஆனால்,
உன் கண்ணுக்குத் தென்படுகிறவர்களை
புதுக்காரன உனக்கு வேலை கொடுக்கப்
பொய்தும் எவ்வளவு மருத்துவாரே! இன்
னென்றனையும் நீ தெரிந்துக்கொளும். உனக்கு
வேலை கொடுக்கிற மனுஷன் எப்பொழுது
கொடுப்பான்! தயாகக் கூறி கேட்காதே,
ஆமாம்! இன்னும் ஒரு வருஷத்துக்கு நீ
இந்தப் பக்கம் வரக்கூடாது! இதிலே உன்
யப்பாவிருக்கலாம்! அதுக்கப்பறம் நீ இங்கே
வந்தால், இப்பொ உனக்குப் பணவாயித்
தெரிந்த ஸ்கைக்கையாம் சொத்தவாயித்
தெரிவானே!

அவரு போக எனக்கு அதிகமமா வீடுத்
துது! பெரியவரு சொன்னபடியே ருத்தானத்
தின் ஒரு மக்கைக்காரர் எனக்கு வேலை
சொடுத்தாரு!

"அவர் எங்கிட்டே வீதியமாலும் இருத்
தாரு! கடைக்குப் பாததரப்பட்டவர்கள் வறு
வாக்க, பொலாக்க! அயல்ககிட்டே போல்
வாய் போதாது, பழமறுது எனக்கு அளையா
யிருக்கும்! இவர் 'கடுகு' என்று இருப்பான்!
அவர்ககிட்டேயும் தெரிந்தவாய் போத
புதுக்கம் எனக்கு வந்துட்டு! இத்தனைக்
கும் மெனம் துடைக்கிற வேலை, தன்னை
கொண்டு வருகிற வேலைகெடுத்தாய் நான்
செலுக்ககிட்டிருந்தேன்! நான் அத்தக் கடை
யிலே வேலை தெரிவிக்கிட்டே டுத்துப்பி
ராத்திரி நொக்கலே! கடைக்குப் பக்கத்
திலே இருக்க அம்மன் கையிலே கால்கை
படுத்துப்போ! ராத்திரியிலே அங்கே படுத்து
திருத்தியோ! உட்கும் கண்ணம்மாவின்
தினப்பு அடிக்கடி எனக்கு வரும்! ஒரு
நாள் ராத்திரி கண்ணம்மாவின் நினைப்பு
தீவிரமா வந்தது! திவ்ந்து கண்ணம்மா
வந்தது வலியொடு துடிக்காள்! வலி தாங்க
லுடியாமே துடிக்ககிட்டே 'மாமா,
மாமா' என்று கதறினாள்! நான் முறிக்ககிட்டே
உட்கார்த்தேன், என் உடம்பெய்வாய்
கொத்தக் கொட்டியிருத்தது, கணவர்தான்
கண்டிருக்கேன்! இருந்ததாயும் எனக்குப்
பயம், எதிராளமாலே கண்ணம்மா
ளுக்கு ஏதாவது உடம்புக்கு வந்துவிட்டால்
அவன் என்னைத்தான் கய்ப்பினான்! நான்
நான் பிரியமா எல்லாம் சொன்னேன்!
இப்பொ கணவு கடைத்திருக்க என் கண்க
என்னவொ பொல இருத்தது! 'நம்ம
கண்ணம்மாளைப் பொய்ப் பானி, துரோகித்து
திணச்சோமே, என்ன கேட்ட மனசொடா தமக்
குன்றுதொனீத்து, அழகையம் அத்திரறமா
வந்தது! அம்மா, என் கண்ணம்மாளைக்
வாய்க்கது! அன் கடித்ததெய்வமாய்
இப்போ தக்கிடு, தாயே' என்று வேண்டிக்
கிட்டேன்! அப்பறம் கொஞ்சம் மயங்கலா
என்கு ஒரு ஏத விளக்கைத் தூக்கி
கிட்டே ஒரு மறுபடியும் அம்மனைப் பார்த்
தேன்! என் கண்ணம்மாவிருத்து கண்ணி
கடைக்கலு கொட்டிக்கக்க!"

இத்தக் கடைசி வாக்கியத்தை அவன்
தாத் தழுதுருக்கக் கூறிவிட்டுத் தன் பேச்
சைக் கொண்டு தேய் திறுத்திக் கொண்
டான். "ஆமாம், நான் கண்ணம்மாளைப்
பற்றி வஞ்சகமா திணச்சது நினைக்கலா,
அன்றது அம்மன்கிட்டே வேண்டிக் கிட

அன்புள்ள குண்டு!

மார்ட்டனின் மிட்டாய்களைத் தின்
பதே வாழ்க்கையில் சிறந்த ஒன்றாகக்
கருதுகிறேன் என்று நீ கூறியதை
மீட்டாள்தனம் என்று நினைத்தேன்.

ஆனால், இப்பொழுது மார்ட்டனின்
லாக்டோ பஸ்பன்ஸ், கீரீம் டாட்டிகள்,
ராஸ்ப் பெரி பிங்கர்ஸ் ஆகியவற்றைத் தின்று
பார்த்தபிறகு நீ கூறியது ஒற்றிலும் சரி
வென்று நினைக்கிறேன். அனாவெய்ஸ்லாம்
விவரிக்க முடியாதபடி அங்கு நன்றா
யிருக்கின்றன!

மார்ட்டன் தினம் ஒன்று நாம்
துவக்கி, நமது கைச் செலவுப்பணத்திலிருந்து
ஒருவர் மாற்றி ஒருவராக மார்ட்டனின்
மிட்டாய்கள் வாங்கித்தின்போம். உன்னு
டைய அபிப்பிராயம் என்ன?

உனது
தண்டு.

MORTON

ஸி & இ. மார்ட்டன் (இந்தியா) லிட்.
உயர்த்தக் மிட்டாய்களையும் பாகெட்டுகளையும் தயாரிப்பவர்கள்

கோமகள்

அடுத்த கணம் வயிற்றின் அகரத்தனமான பசி வெற்றில் அருவருப்பு மலர்ந்து விட்டது. கால்கள் சத்து முனைக் கண்டையிற் தொக்கி நடத்தலா. இந்த ஆதாரமாக வது விடைத்தே, அமைப் பற்றிக் கொள்ளத்தான் வேண்டும் என்று குறி போட்டது அவன் மனம்.

எத்தனையோ முறை போகும் போதும், வருகும் போதும் டிப்பிளியின் அத்தகச் சத்து முனைக் கண்டையிற் பார்த்து ராஜா அருவருப்பால் முகம் களித்திருக்கிறான். மகிழ்ச்சி அறக்களை ந்த கள்ள ஸூழிப்பிராவிதிகள் கருஞ் சிலப்பிலும், மஞ்சள் மிறத்திலும் பாரா

அதுபலக் கண்கள் ஒரு வாட்டம். அமை மாடுத்த மட்டுமே பாதவி. எந்தவிதோற்று அது மாதங்கள் வரை விடுமுறை கேட்கக் கூடாது என்பது விதி. எனவே அது மாதங்கள் முடிந்த உடனே ராஜா விடுமுறை கோரிய பெற்று விட்டான்.

அன்று காலைவிழுந்தே ராஜா துயிலித் தெருக்களைச் சுற்றிச் சுற்றிப் பொருள்களை வாங்கிச் செய்ததையாற்றினான். 'குடை வெட்டுப் பெட்டி கோட்', ஸார் வேலிகள், எப்பிராய்டி கேலிகள், ஸ்காப்பர், செவ்வகை முத்து மார்பி என்று விதம் விதமான பொருள்கள். மனத்துள் பிரியனாவின் மகன் முகம் நாவலி நின்று. இதுவரை அவன் அளவுக்கு வரவில்லை தந்த பரிசுக் கள் எல்லாம் உயர்ந்த புத்தகங்கள். புத்தகம் களில் பிழைகள் அவனுக்கு எதுவிலை எடுப்பாடு அமை அவன் சமைய் ஈகும்போ தெல்லாம் மனத்துட் கொண்டு அருமை வான புத்தகங்களாக வாங்கிப் பரிசளித் திருக்கிறான். இப்போதுதான் முதல் துணை வாக அவன், பெண்ணியின் நயிசத்துக்கும், கவர்ச்சிக்கும் ஏற்று பரிசுக்களாக வாங்கி இருக்கிறான். வெதக் கண்டயில் அவன் மூதர் எப்படி நான் மனதும் என்பதே அவன் கற்பனைக் ககமக இருந்தது. மனினில் மல ராக விரிவர் போதும் அவன் வண்டி அவ லுள் விந்தைக் கொக்கி விளைத்தது.

மெல்லிகள் நடுத்த குளிர் நுக்க ஆர்பி பித்த பிந்தான் ராஜா கவனித்தான். மணி ஆறு ஆகிவிட்டது. அன்று திங்கட்கிறமைய. எந்த கணவு விடுதியும் கிடைராது. அமை யினோ, பிஸ்கட்டிலும் கூட இல்லை என்பது தினைவிவந்தது. மனியம் உணவாதுதலும் கரும் பசி வயிற்றைக் கிளிய எதிர்பார்ப்போடு சில ஜோரட்டய்களை தொக்கினான். எல்லாம் அடைப்பட்டு விட்டன.

எப்போதும், சோர்வோடும் நடத்தவன் யைக் கண்ணிக் சத்து முனைக் கண்ட ினைவில் வந்தது. கூடவே அருவருப்பு வயிற்றைக் குமட்டியது. ஆனால் அது ஒரு கண்டிதான்.

விதாய்த்து விட்களும் பங்காரங்கள் எல்லாம் மட்டில் எப்படுத்தும், அதில் கூட்டமிடும் கக்கள், சாசாக் கிளாஸ்களைக் கழுவும் கண்ணிக் கூட நிற்றும் சிறு காய்க்காரத்தட்டை யில் தினைத்திருக்கும் கொக்கக் இவரால் அத்தக் கண்டயின் வானிமையான ஆனால் வரகாவான விவாரத்தத்தூரிக் விளம்பர பதவங்களைக் இருந்தன. அத்தக் கண்டயில், சீன்று வயிற்றில் பிழும்மாண்டமாகக் கோரக் கூசுகிட்டு வந்த பகிவரக்களைச் சமாதானப் படுத்திய பிந்தான். இத்தக் கண்டயில் வந்து சாப்பிட்டோமே என்று சிறுமை கண்ணிவு பொருகிறது. வயிறு நினைத்ததும் ஏத்படும் வேதாந்தம் அது.

பரிசுப் பொருள்களோடு அவன் பஸ் ஸ்டாக்குக் கரத்திருந்தான். அவன் மனம் அப்போது பிரமிளாவிடம் போய் அவற் றைக் காட்டி அதனால் அவன் முக்கத்தில் ஏற்படப் போகும் அன்பின் குதகவத்தை அதுபவிக்கத் துடித்தது. பிரமிளா அவன் அன்புக்குக் கவச்சி, மனத்துக்கு முனை, அவளைப் பிரிந்து ஒரு வருடமாகப் போகிறது. இப்போது அவளைச் சட்டென்று பார்த்தால் அவள் மெய்ப்படுத்துவி. மார்ட்டாளர் அவன் அப்பா விட்டும் நடத்தியதற்கு குடும்பமாக அந்த விட்டும் தலைப்பெண்ணி எல்வித ழுலதனாலும் கொள்ளாமல் ஏற்பதின் மூலம் அன் கிதாவாய் தலைக் கண்டயை இதக்கப் போகிறவனுவிற்றே.

"கால்களை ராஜா..." குரலையடுத்து ராஜா வின் மூதுகில் பவத்த கொட்டு விழந்தது.

"ஓ! வெங்கட்டே...?" எப்போது இப்படி? எப்போது மெட்ராஸிலிருந்து வந்தாய்?"

"நான் வந்து இரண்டு மாதம் ஆகப் போறதே, என் மாமா விட்டிலே தங்கி யிருக்கிறேன். உன் மேலை என்ன ஒற்றிமா யிடுத்தா? அடேடே! என்ன கைபிழை? என் செவ்வமேல அட்டைப் பெட்டிகள் கக் கிருக்கே! ஓகோ! பரிசுப் பொருள்களா? என்ன ராஜா, மெட்ராஸ் போறவா? உன் பிரமிளாவுக்குத் தானே இத்தனையும்..."

வெட்கத்தோடு உண்மையை ஒப்புக் கொண்டார் ராஜா.

“ஓ! இப்பத்தான் ஒரு விஷயம் ஞாபகம் வருகிறது. உன் பிரமீளாளைப் பற்றி ஒன்று சொல்லிப்பட்டுன். திறமையோ போவியோ எனக்குத் தெரிகாததுமா...” என்று கூறிய வாரிடு தென்னிப்பட்ட விஷயத்தை ஞாபகத்துக்குக் கொண்டு வரப் பாருப்பட்டான் அவன். “என்... பாதுகான் அவன் பெயர். பிரமீளாகோட அம்மாவைக்கு அவன் தூரத்து உறவாம். அவன் அதுமேலே மயங்கி அவன்கேயோ நாணக் ஒன்றைக் காலில் நின்றுலும். விட்டல் வறுமையை வென்றான் ஒரு போயலிப் போக்கி விடுவதான ஆகக் காட்டிலும். எதற்கும் பிரமீளா மனெய்க்கொண்டா... அதோ என் பன் வந்தது ராஜா. சீக்கிரம் முடிச்சுட்டிடுறே...அவ அம்மாவைக்கு ஒரே சபணம். அடி மேலே அடி வச்சா அம்மியும் தகராறாய்வு அவனை விட்டேனெயே இருக்கச் சொல்லிட்டுப் போனோடுது மனமாத் திருப்பப் பார்க்கிலுமாம்...வரட்டுமா ராஜா” என்றவன் தனக்குரிய பன்னைத் தெரத்திக் கொண்டான்.

“பிரமீளா பிரமீளாதான்!” என்று பெருமதிப்பட்டுக் கொண்டான் ராஜா.

செவ்வகையை மறுமுறை பார்த்தபொது ராஜாவின் தொழில் புதுமுகிக்கப்பட்ட இளைய நிபந்தனிகள் எத்தனை! அவையும், பிரமீளாவும்கூறிய கதறிய இடங்கள், பார்த்த காட்சிகள், பழகிய மன நிலைகள் எல்லாரோ மறுமுறை மனப் பதிலில் வெளிச்சமிட்டுக் காட்டப்பட்டன. அவன் தன்வகர்விருந்து வந்திருந்தாலும் இனி தன்வகர்விருந்து வந்தந்தான் வேண்டுமென்றாலும் அவன் அங்குக்கு வரவிலுனோடு சம்பந்தப்பட்ட செவ்வகை நகரின் எழிலையும், ஹோதுப்பையும் அவனும் மறக்க முடியுமா? அவன் மனத்தின் எழுப்பிம மாணசை மலர்ச்சியாக இருக்கும் நினைவுகளைப்பலகா அவன்?

ஓர் மாரிக்கெட்டைப் பார்த்ததும் அங்கு காட்டமிட்டு வந்திய புத்தகங்கள் நினைவுக்கு வந்தன. உரை யோடு திருக்குறள், கெம்பு, கயிற் ராசாவையன், திருப் பாளையன், சீதை, கோவிலகாவி விருந்து கணகை வரை, திரு. என். க. விஸ் பெண்டியர் பெருமே, பாரதி கணகை கள், பாரதிதாசன் கவிதை கள் என்று இன்னும் தர மாண இவ்வகைய வரிசையில் கொள்ளத் தக்க நூல்களை வாக்வி. அதில் “பிரமீளாவுக்கு அன்புயிப்பு” என்று எழுதிச் சைவெழுத்திட்டுத் தந்தபொது அவன் முகத் தில் செம்மையிட்ட நாணக் குறுகுறுப்புக்கள் வெங்காப் நேற்றக் கண்டபாதி போலி குக்கிறது. வருடம் ஒன்று ஓடிய போல் விட்டது.

இப்பொதும் அதேமாதிரி இன்னும் சில நல்ல புத்தகங்கள் வாங்கிக் கொண்டு போன வேண்டி? அவனக்குத்தான் புத்தகங்களை ரும் வரிராவிற்றே?

ராஜா ஸார் மாரிக்கெட்டுக்கு நடத்தான். அந்த ஸ்தலக் கடைவில்தான் ஒரு வயதான தூதர் வட்கார்த்தித்யபார். அவர் ஓய் வோடு முறையும் இருவகரையும் பார்த்துச் சீக்கிரமே தய்பதிலாக வரவேண்டும் என்று வர்த்ததயார். இப்பொது அவன் பார்த்த தால் அவர்கட மகிழ்ந்து ஆசிரவதிப்பார். அவன் நடை கடைசிய தாடி தின்றது.

அங்கு இளஞல் ஒருவன் இருத்தான். “என்ன ஸார் வேண்டும்?”

“முன்பு ஒரு முதியவர்க் இருப்பாரே!”

“அப்பா போயிட்டார். ஸார்!” தெரிந்த ஸர்க்கெட்டெல்லாம் சொல்லிச் சொல்லி உணர்ச்சியை வறண்டிருத்தது அவன் குரலில். மனக்கருள் ஒரு நிமிடம் துக்கமமாக நின்று உணர்வு சமாளித்து மிக்டது. உய்கம் வளர்கிறது. வளர்த்தவர்கள் தெய்த்து மங்கு லோகம்.

“என்ன ம.தி? புத்தகங்கள் வார?”

இவ்வகை விவாபாரக் குரல் கொடுத்தான்.

“விவாசைப் வரிசையில் எடுதலும் எழும் கணம்...”

மியூஸிக் அகாடமி, சென்னை-14

42 - வது சாம்பித் மகாநாடு. சுச்சேரினாலும் ௮ 1968 டிசம்பர் 20-ம் தேதி முதல் 1969 ஜனவரி 1-ம் தேதி வரை 20-12-68 மாலை 5 மணிக்கு மேல்சாம்பித் திருவிழாவுக்கு உதவச்சாணி ரேஷ் பாரிஸி பாய் அப்சிசன் மகாநாட்டினுட்புத் துணக்கிவைக்கிறுக்கன் சம்பித் விதாழி பூதவி வம். ஏன். கம்புரவுட்டி அப்சிசன் கலைம கலிக்கிறுக்கன்

மாண்புமிகு கருத்துச் சபைத் தலைவர் அவர்களே : 1-1-1960 முதல் 31-12-1960 வரையில் தமிழகத்தில் பிறந்த குழந்தைகளின் எண்ணிக்கையைப் பற்றித் தகவல் கொடுக்கப்படுமா?

சென்னை பல்கலைக்கழகம் (D. V.)

20-12-88 சென்னைக்குழுவினம் உரிமை மன்றத்தின் மூலமாக

[illegible]

31-12-88 08-21-12

| objekt 1-20 und
wbl. d. Gegenwart | objekt 3 und
wbl. d. Vergangenheit | objekt 1-20 und
wbl. d. Gegenwart | objekt 3 und
wbl. d. Vergangenheit |
|--------------------------------------|---------------------------------------|--------------------------------------|---------------------------------------|
| ich lese | ich las | ich lese | ich las |
| du liest | du lest | du liest | du lest |
| er liest | er liest | er liest | er liest |
| wir lesen | wir lasen | wir lesen | wir lasen |
| ihr lest | ihr lest | ihr lest | ihr lest |
| sie lesen | sie lasen | sie lesen | sie lasen |
| ich habe gelesen | ich habe gelesen | ich habe gelesen | ich habe gelesen |
| du hast gelesen | du hast gelesen | du hast gelesen | du hast gelesen |
| er hat gelesen | er hat gelesen | er hat gelesen | er hat gelesen |
| wir haben gelesen | wir haben gelesen | wir haben gelesen | wir haben gelesen |
| ihr habt gelesen | ihr habt gelesen | ihr habt gelesen | ihr habt gelesen |
| sie haben gelesen | sie haben gelesen | sie haben gelesen | sie haben gelesen |

[illegible]

தமிழக அரசு
தமிழக அரசு

செய்யவேண்டியது	அவர், எவ்வாறுரைந்தார்	உ.உ = 12 + 0.9	முதலியதில் கவனியுங்கள்	அவர், எவ்வாறுரைந்தார்	அவர், எவ்வாறுரைந்தார்
1. செய்யவேண்டியது	அவர், எவ்வாறுரைந்தார்	உ.உ = 12 + 0.9	முதலியதில் கவனியுங்கள்	அவர், எவ்வாறுரைந்தார்	அவர், எவ்வாறுரைந்தார்

[illegible]

23-12-68

[illegible]

மே. கோவல்தாராணம்	மிகுதகவல்	கே. ஏம். பஞ்சவர்ண	பெருதகவல்	மே. கோவல்தாராணம்
94-12-88	94-12-88	94-12-88	94-12-88	94-12-88

[illegible][illegible]

ප්‍රකාශන අංකය

[illegible]

1. **Introduction**
 2. **Background**
 3. **Methodology**
 4. **Results**
 5. **Conclusion**
 6. **References**
 7. **Appendix**
 8. **Figure 1**
 9. **Figure 2**
 10. **Figure 3**
 11. **Figure 4**
 12. **Figure 5**
 13. **Figure 6**
 14. **Figure 7**
 15. **Figure 8**
 16. **Figure 9**
 17. **Figure 10**
 18. **Figure 11**
 19. **Figure 12**
 20. **Figure 13**
 21. **Figure 14**
 22. **Figure 15**
 23. **Figure 16**
 24. **Figure 17**
 25. **Figure 18**
 26. **Figure 19**
 27. **Figure 20**
 28. **Figure 21**
 29. **Figure 22**
 30. **Figure 23**
 31. **Figure 24**
 32. **Figure 25**
 33. **Figure 26**
 34. **Figure 27**
 35. **Figure 28**
 36. **Figure 29**
 37. **Figure 30**
 38. **Figure 31**
 39. **Figure 32**
 40. **Figure 33**
 41. **Figure 34**
 42. **Figure 35**
 43. **Figure 36**
 44. **Figure 37**
 45. **Figure 38**
 46. **Figure 39**
 47. **Figure 40**
 48. **Figure 41**
 49. **Figure 42**
 50. **Figure 43**
 51. **Figure 44**
 52. **Figure 45**
 53. **Figure 46**
 54. **Figure 47**
 55. **Figure 48**
 56. **Figure 49**
 57. **Figure 50**
 58. **Figure 51**
 59. **Figure 52**
 60. **Figure 53**
 61. **Figure 54**
 62. **Figure 55**
 63. **Figure 56**
 64. **Figure 57**
 65. **Figure 58**
 66. **Figure 59**
 67. **Figure 60**
 68. **Figure 61**
 69. **Figure 62**
 70. **Figure 63**
 71. **Figure 64**
 72. **Figure 65**
 73. **Figure 66**
 74. **Figure 67**
 75. **Figure 68**
 76. **Figure 69**
 77. **Figure 70**
 78. **Figure 71**
 79. **Figure 72**
 80. **Figure 73**
 81. **Figure 74**
 82. **Figure 75**
 83. **Figure 76**
 84. **Figure 77**
 85. **Figure 78**
 86. **Figure 79**
 87. **Figure 80**
 88. **Figure 81**
 89. **Figure 82**
 90. **Figure 83**
 91. **Figure 84**
 92. **Figure 85**
 93. **Figure 86**
 94. **Figure 87**
 95. **Figure 88**
 96. **Figure 89**
 97. **Figure 90**
 98. **Figure 91**
 99. **Figure 92**
 100. **Figure 93**
 101. **Figure 94**
 102. **Figure 95**
 103. **Figure 96**
 104. **Figure 97**
 105. **Figure 98**
 106. **Figure 99**
 107. **Figure 100**
 108. **Figure 101**
 109. **Figure 102**
 110. **Figure 103**
 111. **Figure 104**
 112. **Figure 105**
 113. **Figure 106**
 114. **Figure 107**
 115. **Figure 108**
 116. **Figure 109**
 117. **Figure 110**
 118. **Figure 111**
 119. **Figure 112**
 120. **Figure 113**
 121. **Figure 114**
 122. **Figure 115**
 123. **Figure 116**
 124. **Figure 117**
 125. **Figure 118**
 126. **Figure 119**
 127. **Figure 120**
 128. **Figure 121**
 129. **Figure 122**
 130. **Figure 123**
 131. **Figure 124**
 132. **Figure 125**
 133. **Figure 126**
 134. **Figure 127**
 135. **Figure 128**
 136. **Figure 129**
 137. **Figure 130**
 138. **Figure 131**
 139. **Figure 132**
 140. **Figure 133**
 141. **Figure 134**
 142. **Figure 135**
 143. **Figure 136**
 144. **Figure 137**
 145. **Figure 138**
 146. **Figure 139**
 147. **Figure 140**
 148. **Figure 141**
 149. **Figure 142**
 150. **Figure 143**
 151. **Figure 144**
 152. **Figure 145**
 153. **Figure 146**
 154. **Figure 147**
 155. **Figure 148**
 156. **Figure 149**
 157. **Figure 150**
 158. **Figure 151**
 159. **Figure 152**
 160. **Figure 153**
 161. **Figure 154**
 162. **Figure 155**
 163. **Figure 156**
 164. **Figure 157**
 165. **Figure 158**
 166. **Figure 159**
 167. **Figure 160**
 168. **Figure 161**
 169. **Figure 162**
 170. **Figure 163**
 171. **Figure 164**
 172. **Figure 165**
 173. **Figure 166**
 174. **Figure 167**
 175. **Figure 168**
 176. **Figure 169**
 177. **Figure 170**
 178. **Figure 171**
 179. **Figure 172**
 180. **Figure 173**
 181. **Figure 174**
 182. **Figure 175**
 183. **Figure 176**
 184. **Figure 177**
 185. **Figure 178**
 186. **Figure 179**
 187. **Figure 180**
 188. **Figure 181**
 189. **Figure 182**
 190. **Figure 183**
 191. **Figure 184**
 192. **Figure 185**
 193. **Figure 186**
 194. **Figure 187**
 195. **Figure 188**
 196. **Figure 189**
 197. **Figure 190**
 198. **Figure 191**
 199. **Figure 192**
 200. **Figure 193**
 201. **Figure 194**
 202. **Figure 195**
 203. **Figure 196**
 204. **Figure 197**
 205. **Figure 198**
 206. **Figure 199**
 207. **Figure 200**
 208. **Figure 201**
 209. **Figure 202**
 210. **Figure 203**
 211. **Figure 204**
 212. **Figure 205**
 213. **Figure 206**
 214. **Figure 207**
 215. **Figure 208**
 216. **Figure 209**
 217. **Figure 210</**

இருப்பாற்படி
ஏஸ், அண்ணாக்கோட்டை
சி. ஜி. குமாரவேல்
கே. பூதேவன்

கே. வசந்தா &
கே. விஜயலக்ஷ்மி
ஆவத்தூர் நடராஜன்
மாஸ்டர் ஜீராமன்

கே. ஆர். கம்பீரவணிகம்
செங்கீஸ் பாக்கிரன்
குந்திரவம் விஸ்வநாத குமார்

ஆர். வேதவயி
ஆர். கமலா
கே. பரமேஸ்வரன் எம்.பி.சி
பி.குதங்கம்

கே. எஸ். வெங்கடசாமின்
டி. எஸ். பாபுராஜன்
எஸ். கணேசன்

ஆர். வெஜயசயி
டி. வி. ரமணி
பூரணர்
வேலுக்குடி தாயர்

பிற்பகல் 2 மணிக்கு
பிச்சகணி
பி. விஸ்வநாதன்
கே. எம். வைத்தியநாதன்

டிசம்பர் 23-12-68
ஆவத்தூர் பூதேவன் அய்யர்-பாட்டு
கூட்டத்தேவி அழகிராமி
டி. எஸ். மணி அய்யர்-மீருதங்கம்

டிசம்பர் 24-12-68
கே. எஸ். ஏரவணகவாமி -வினா
சென் டி.சென்ட்ரல்; கம்பெனல் தீர்வம்
சென் டி.சென்ட்ரல்; கம்பெனல் தீர்வம்

26-12-68
டி. கே. கோவிந்த சாய் -பாட்டு
கண்டத்தேவி ஆழிசாமி -வயலின்
கோவை ராமக்காமி -மீருதங்கம்
குருகுந்தி

27-12-68
டி. எஸ். ஏரவணகவாமி -பாட்டு
சாண்டிகு தாராவணவாமி
சி. ஜி. வெலுக்குடி தாயர்-மீருதங்கம்

28-12-68
டி. எஸ். அய்யர்
திருப்பாத்தூர் வீரராமன்
பாவகாடு குஞ்சமணி -மீருதங்கம்

29-12-68
டி. கே. வெஜயசாய்
திண்டுக்கல் கோதாமன் -வயலின்
திருச்சி சங்கரன்

30-12-68
குஞ்சமணி & சிவா -புண்ணாத்தூர்
எம். எஸ். அனந்தராமன் -வயலின்
கே. எஸ். செல்வமணி -மீருதங்கம்

31-12-68
கோதாமன்தான் &
எம். ஏ. வெஜுமோகன் -பாட்டு
செங்கீஸ் பாக்கிரன்
ராமநாதபுரம் ராமகன் -மீருதங்கம்

1-1-69
மாலை 4 மணிக்கு
சென்ட்ரல்

டிசம்பர் 25-12-68
டி. எஸ். அய்யர் -பாட்டு
கூட்டத்தேவி அழகிராமி
பாவகாடு

டி. எஸ். மணி அய்யர் -மீருதங்கம்
சென் டி.சென்ட்ரல்; கம்பெனல் தீர்வம்
சென் டி.சென்ட்ரல்; கம்பெனல் தீர்வம்

மீனாழ்ச்சியுடைய
புத்தா சொல்கிறது
எம். சத்திரசேகரன்
சி. எம். முருகசுப்பிரதி
சி. கே. விஜயசுந்தர்

மேன்மீச்சியுடைய
சாண்டிகு தாராவணவாமி -பாட்டு
சாண்டிகு தாராவணவாமி
திருச்சி சங்கரன்

சாண்டிகு தாராவணவாமி
எம். எஸ். வசந்தாசுப்பிரதி
திருச்சி சங்கரன்
சி. ஜி. வெலுக்குடி தாயர் -மீருதங்கம்

கே. எம். கணேசன்
குந்திரவம் விஸ்வநாத குமார்
டி. எஸ். அய்யர்

திருச்சி சங்கரன்
எம். பாபுராஜன்
டி. எஸ். பாபுராஜன்
கே. எம். கணேசன்

சென்ட்ரல்
சென்ட்ரல்
சென்ட்ரல்
சென்ட்ரல்

புதன்சியுடைய
கே. வி. வசந்தாசுப்பிரதி
சி. ஜி. வெலுக்குடி தாயர்
பாவகாடு

டிசம்பர் 26-12-68
சென்ட்ரல்
சி. ஜி. கம்பீரவணிகம்
சி. ஜி. வெலுக்குடி தாயர் -மீருதங்கம்

டி. எஸ். மணி அய்யர் -மீருதங்கம்
சென் டி.சென்ட்ரல்; கம்பெனல் தீர்வம்
சென் டி.சென்ட்ரல்; கம்பெனல் தீர்வம்

மீனாழ்ச்சியுடைய
சென்ட்ரல்
சென்ட்ரல்
சென்ட்ரல்

கே. எம். கணேசன்
குந்திரவம் விஸ்வநாத குமார்
சி. ஜி. வெலுக்குடி தாயர்

சென்ட்ரல்
சென்ட்ரல்
சென்ட்ரல்
சென்ட்ரல்

சென்ட்ரல்
சென்ட்ரல்
சென்ட்ரல்
சென்ட்ரல்

சென்ட்ரல்
சென்ட்ரல்
சென்ட்ரல்
சென்ட்ரல்

சென்ட்ரல்
சென்ட்ரல்
சென்ட்ரல்
சென்ட்ரல்

சென்ட்ரல்
சென்ட்ரல்
சென்ட்ரல்
சென்ட்ரல்

சென்ட்ரல்
சென்ட்ரல்
சென்ட்ரல்
சென்ட்ரல்

சென்ட்ரல்
சென்ட்ரல்
சென்ட்ரல்
சென்ட்ரல்

இதிலும் தத்துவப் புத்தகமான சிவ
வந்தர எடுத்து அவனோடு வந்ததாம்.
புரட்டயலாசிரி வந்தவன் இவ்வாறு சிவன
வைப் பண்டிதரம் இங்கும் பார்க்கலாம்.
இந்தப் புத்தகம் இங்கே எப்படி வந்தது?
விவரம், விந்தையும் விவரம், முதல்திங்கி
கங்குலி சாசி இவற்றத்தாற் போல் வேதனை
புத்தகம் அவன். நான் நகர பக்கத்தில்
"இதிலாவது அன்புமே - சாமி" என்ற
காசகங்களை அன்பு அன்புப் பூதம்
பாடுதா இதும் இதழாகப் பித்ததெய்யம்
வேதனை ஏற்பட்டது.

அடுத்து வரிசைத் திரைப்பட வெளியீட்டு நிலைப்பு, பாணை, கவிதைத் தொகுப்புகள் எல்லாமே அவள் அன்பளிப்பாக தனிப்பட்டவர்களுக்கு அல்லாவிட்டால் தந்தைக்கு வெளியூர் கடைகளைப் போடுவானோ? அவளுக்குத் தெரியாமல் வாரும் போட்டுவிட்டும் வழிவகிப்பீர். விட்டும் என்ன மற்றவர்கள் அப்படி விட வாரியம் திறுவார்களாவிட்டிருந்தே?

“ஏனப்பா! இந்தப் புத்தகங்களை எல்லாம் இங்கு கொண்டு வந்து விநியோகமா?”

“இதிலென்ன சார் ஆச்சரியம்? வீட்டில்
பிழைப அடைஞ்சு கிடத்திடுங்கூம், வீத
றியும்பாங்க...”

“இதை யார் விற்றது என்று சொல்ல முடியுமா. கொஞ்சம் ஸ்ரபக்ஷிடுதீ”

“இப்போது சார் அப்பா கடைமீனை இருந்த
போதே வத்திப்பிழந்தது சார். சாருக்கு
எனக்குத் தெரியாது...”

“எத்தனை மாதம் கடும் அப்பா பெரு!”
 “ஒரு மாதம் ஆகிய னா... உங்களுக்கு
 எத்தன் பத்தகம் னா? பெரும!” - விஷயத்
 திசெயே குறிப்பாக இந்த ஒரு கதைகாரன்.

“இந்தா இந்தப் புத்தகங்கள் அத்தனை
பைலும் எடுத்துக்கொள்ள, மொத்த விலை
போடு...”

அவன் அப்பாவிடமிருந்து தந்தையரிடம்
பதிலளித்து புத்தகங்கள் அங்கு கிடைத்தன
மற்றவை அடுத்ததாக நாயகன் அவை
விற்றிருக்கலாம். புத்தகத்தில் 'சுபா' என்ற
சொல்லை, அவன் அச்சுப எந்தும் விதப்ப
முன்னவனாய் இப்படி விட முடியுமா?
சொல்லாட்டில் இல்லை, 'சுபா' என்பதில் எட்டாம்
பொருள்பெற்றதான் பெருமை உருகுமோ?

இது நியாயமா? அவன் பார்த்த மாட்டான் என்று கெய்த கெயலா? அங்குக்கு இத்தனை அபவிசியமா? எவ்வளவு துச்சமாக நினைத்து அந்த நிலையகத்தை தூரத் தள்ளிவிடுவதால் இப்படிச் செய்வது சாத்தியமாக இருக்கக்கூடும்? 'செ'டென் ஹரி முனியலாக அந்த நிலைய அவன் மனத்தில் எதெதது. ஒரு வேளை கெய்கடென் சொன்னது தவிரே? அப்பாது தரத்துப் பணக்கார உதவினன் விடும் தங்கி விடுதலாது? அடி மேல் அடி வைத்தால் அம்மியும் தகடும் என்று அவன் அம்மா ஸ்வாமி செய்தானாமே? இதை டெனக் காலத்தில் அங்குக்கு அவன் மீது பற்றி வைத்து விட்டதோ? பணக்கார வாலிபன் கண்ட தும்பறியை பாசமெய்காய் மனத்தினாலும் உதிர்த்து விட்டதோ? அதனுதான் பழைய அன்பின் கருவெண் கெய்கடென் அழித்து ஒழித் தவிட இப்படிச் செய்தானோ?

[illegible]

மீரிக் தேரம் மத்தகாசமாசு ஸீதத்திருத் தத். கடற் காத்திருள் அதன் ஓரப் பிராந் தியங்கள் எவ்வாறும் ஸீதத்திருத் திடத்தன. அத்தமகய இடம் ஒன்றித்தான் ராஸுயின் டாக்ஸி ஸுஸூத்தரு. அவன் டெய்மியிய் ஸாந்தியிருத்த அன்டபிப்புகனொரு, ஸுப் மார்க்கெட்டிங் வாரஸிய புத்தகங்களும் அவன் கூட ஸத்தன. தற்பொழுதய உணர்வுக்கும் ஸுத்தனய உணர்வுக்கும்தான் எத்தனை வேற் றாகம்? அவனிடம் தத்த மகிய வேண்டும் ஸுபாஸாததய ஸுத்ததி ஸீத எந்தத் தியட் ஸுபுஸெய்ஸும் எந்த வேற் மிருத்திருத்தது.

தத்து குடித்தனங்களைப் தான்மீட்டுப் பின்
கட்டின் தனக் போன்ற பகுதிகள், அவை
அமைத்தால், அந்தப் பகுதியில் கதவு
ஒருக்கொன்றைப்போல் காத்திருக்கிறது. ராஜ்
போலீஸினுள் போல் சிறிதளவு திறத்
திருந்த கதவிக்குத் வாய்ப்பாக உங்களை
நோக்கினால், ஒருகால் உங்களை அந்தப்
பணக்காரப் பையன் இருப்பானா?

“டேய் தய்யா! உனக்கு எத்தனை தரம் சொக்ஷென்? இப்படியா சொந்தற இனறப் பது!” - திடீரென உன்னை பிரயோகிச் சொபக் குறம் கேட்டது. “இப்படி ஸா, ஸாபாதே, முத்திகே வேத்தியா தரென்... எலிப்பென்! போக...!” பிரயோகிள் குறம் தான். அதில் எத்தனை கடுமம்!

தட்டையென்று ஒடிவந்த சபையன்—அவன் தம்பி — கதவரைச் சடாரென்று திறந்து கொண்டு வெளியே ஓடினான். ராஜஸிங் மீது கண்காணக் தெரியாமல் மோதிக் கொண்டு, திறந்த கதவருகே அவர்கள் குறுங்கோடப் படுக்கைகள் செத்திய தட்டைக் கையில் ஏற்றியவரோடு ஓடிவந்த பிரமிளா கண நேரத்தில் உயர்ச்சி மாறாதவின் குறுக்கிலில் அநிரந்தரன். பூங்கடராக கண்கள் மின்னின. புதிய இச்சை கைத் தட்டைப் பிடித்து அவன் நேகமடைந்து.

[illegible]

“யோமீனா...! ஓர் உருண்டை...! காதல்
தூக்கு இதக்கிற லவகா?”

தரத் தேயிலைத் தூன்களிலே தனிப்பேருமை வாய்ந்தது

லிப்டன்ஸ் ஹிமாலயன் கோல்டன் டஸ்ட் டீ

தூனும், கைவழி விநயத்த பொன்னிறமும் உடைய தெரு
கேசரிதழிவ் இரத்த தேயிலையைக் கொண்டு அநீயமான
கடியுண்டிப் பெறுகோம். இரத்த குடியுண்டிதான் உடைய சிவகளை
பருகிய பாருகளை—உலகை விடுதலிசாகலுக்கும் கொடுக்கக்
கிச்செய்க இதை எரித்த சிவகளை மயிழைந்தீர்— ஆம்! —
அப்படியே உலகை விடுதலிசாகலுக்கும் தரத் தேயிலைத்
தூன்களில் லிப்டன்ஸ் ஹிமாலயன் கோல்டன் டஸ்ட் டீயை
பெருகக் காய்ந்த கைவிநயத்த ருப்பது உலகம்.

லிப்டன் என்சூயே கல்லை

SHARMA TAY

— எதிர்காலத்திற்கு

நிதியான உறுதிமொழி—

உங்கள் குழந்தைகளுக்காக நீங்கள் உழைக்கிறீர்கள் . . . அவர்களுக்கும், உங்களுக்கும், அனாதைகளுக்கும் சாதாரண மும்சங்கடமும் இல்லாத ஒரு எதிர்காலத்தை அளிக்கக்கூடிய நீங்கள் திட்டம் இடுகிறீர்கள். உங்கள் குடும்பத்தின் எதிர்காலத்தை பாதுகாக்க நீங்கள் இப்போதே சென்ட்ரல் பாங்க் ஆப் இந்தியா லிட்ட., மூலம் ஒரு சேமிப்புப் பாங்கு கணக்கை, சிறிய தகவலாக ரூ. 5/- மூலம் ஆரம்பிப்பீர்கள். உங்கள் பணம் பாதுகாப்பாக இருப்பதுடன் நன்றாக வட்டியும் கிடைக்கிறது.

இந்த பாங்கின் 45% மிஷனரி லும் ஒரு அன்புதரம் உங்கள் சேமிப்பு, நிதர்ப்பண நிதியங்கள் களில் துணைபுறியாக கொடுத்து வறவேற்க எப்போதும் தயாராக இருக்கிறது.

**சென்ட்ரல்
பாங்க்
ஆப் இந்தியா லிட்ட.,**

தனிப்பட்ட துறையில்
உள்ள மிகப்பெரிய பாங்கு
பதிவு காலியாஸ்பம்;
மகாத்மா காந்தி ரோடு,
ஹைதராபாட், மும்பாய்-1

திரு. சி.வி. சந்திரன் Mr. V. C. சந்திரன்
சேவை இயக்குநர்
சென்ட்ரல்
பாங்க்

“காருகிறீர். இப்படி வந்து உயிராகும்.” அவள் கண்களில் பளிப்புப் படர்ந்தது.

“சொந்தியைக்காணே, பிரமீனா?”

“வருகிறேன் என்பது ஒரு வாய்ப்பு எழக்கூடாது.”

“இதெல்லாம் வந்து விடப்படுகிறது. தடுத்திருக்கிறீர்கள்” என்றவாறே அவன் உன்னை வந்து உட்கார்த்து கொண்டான்.

“அப்படியா! எத்தனை தொண்டை எத்தனை காணும்!” அவனிடம் பெருமூச்சுத் துடித்தது.

“பிரமீனா! இதோ பார்! நமக்குத் தொண்டையும் தாராளம் ஏது!”

“கொஞ்சம் இருங்கள். காப்பிக்கு எட்டம் ஒட்டியிட்டு வருகிறேன்...”

“தோ தோ! இப்பொழுது காப்பி கேண்டாம். எவ்வளவோ வேகித் தீர்க்க வேண்டியிருக்கிறது... ஏன் உன் தம்பியை அப்படி விரட்டிக் கொண்டு வந்தாய்? இப்போது தான் அவன் காப்பி... விட்டுக்கு வந்தான்? என்மேல் மேற்கிக் கொள்ளாத குறையாக ஒடுகிறேன்...”

அவன் மெல்ல முனகினான். “ஆமாம்! இப்போதுதான் வந்து காப்பிட்டான். சோர்வோ வெல்லாம் இன்றத்துக் கொண்டு... ஒரு பருக்கை என்னாலும் கூட இன்றக்கவரமா இந்த நிலையில்?” சொல்லும் வேகத்தில் எதை மறைக்கவேண்டுமோ திணைத்தாளோ. அதை அப்பட்டமாக உடைத்து விட்ட பதத்தில்... “நீங்கள் கொஞ்சம் இருங்கள். இதோ ஒரு கொடியில் வருகிறேன்.” அவன் கரையில்லி அடிக்கையாகப் பின் ஆனந்த மின்ன விட்டது.

அவன் உன்னை போனதும் ராஜ் அந்தப் பகுதியை நோட்டமிட்டான். அதே ஒரத்தில், உத்தம். ஆடம்பரமற்ற அவசியமான சாமான்கள் அடங்கிய குழம். பின் ஏன் புத்தகங்களை விற்றான்? சற்று முன் பேசும் போது ஏதோ பதற்றமும் துயரமும்பாய் போகிறேன்... அதன் பொருள்?

பிரமீனா தட்டில் காப்பி டம்ளரோடு வந்தான். அவன் முகம் இப்போது பளிச்சென்றிருந்தது. தயினைச் சேவி. முகம் கழுவிப் பொட்டிட்டு வந்திருக்கிறான் என்பது தெரிந்தது. ஆயினும் அவளது இனத்த கருவம், செழுமையற்ற முகம், இவ்வுக்கும் பார்வை எல்லாமே அவளை என்னவோ செய்தன. அவன் மோனியின் சத்தை நிறம்? அந்தச் சத்தான சிரிப்பு? எல்லாம் கட்டிக் காலக் கணங்கள் போல் மங்கிவிட்டனவே!

“கட்கார்! பிரமீ! உனக்கு என்னென்ன பரிசுகள் வாங்கி வந்தேன். தெரியுமா?”

அவன் அன்பில் முற்றும் திணைத் துடித்த வன்போல் அவனோடு வந்து உட்கார்த்தான். அவனிடம் டெல்லியில் வாங்கிய அவசியமான தைவங்களுமும். அருகு மடைக்கணையும் எடுத்துத் தந்தான்.

“திருமயப் பணம் ஆகியிருக்குமே...” அவன் துறையிடுபெருமையான நிறவுழித்தது.

“இதோ, இதை விற்பது பரிசுகள், பிரித்துப் பாரேன்” என்று புத்தகக் கட்டை அவன் கையில் தந்துவிட்டு, அவன் முக உணர்ச்சியைக் கவனித்த தயாரானான்.

புத்தகங்களைப் பிரித்த கைகள் நடுங்கின. அவன் முகம் இருண்டது. கண்கள் கலங்கி விழித்தன. உடனில் விவரம் “ரூப், பென்று பெருகியது. அந்தப் புத்தகங்களையெல்லாம் காப்பித்து நின்றான் அவன்.

“எனக்குத் தெரிந்துவிட்டதே என்ற பாரா? பரவாயில்லை. எடுத்து வை. உனக்காக அவைகளை இரட்டைச் சீலை கொடுத்து வங்கியும் தான் தயாரானே... ஆனால் நீ இதைத் திறம்படும் கையால் கொண்டு போய்ப் போட்டுவிடக் கூடாது...” எதிராளிகளிடம் போக முடியாத குரல் வரவர வந்துத் தீவமாக வெளிப்பட்டது.

“ராஜா...” அவன் குரல் தழுதழுத்து விட்டது. “என்னைப் பற்றி நீங்கள் எதுவுமே கேள்விப்பட்டிருக்க முடியாது...”

“ஓ! நிறைவுக் கேள்விப்பட்டேன் பிரமீனா. ஆனால் அது உண்மையானதும் என்று தான் நம்பியேன். உன் மனத்தின் உன்னதத்தில் என்னைப் பற்றிய நினைவு அளக்க முடியாததாக இருக்கும் என்று நம்பினேன். ஆனால் இந்தப் புத்தகங்களை முன்மாதிரிகட்டில் பார்த்த கணமே... காஜேர உறுவுக்காரப் பெயர் இங்கே வந்து தங்கியிருக்கும் செய்தி தான் நினைவில் வந்தது.” அவன் இதைக் கையோரம் இருவது.

அவனிடம் ஓர் கிரிமல் அதிர்ந்தது.

“நீ என் எதிரில் பகிரங்கமாகச் சொல்லும் செயலை என் மனம் ரகசியமாகவே செய்தது.”

“என்னை மன்னித்துவிடுங்கள், ராஜா!”

“இப்படித் கேட்டுவிடுவது மிகச் சுவை தான். காரணத்தையே காட்டாமல்...”

“வேளை தோறும் ஏற்படும் தேவைக்கு அடிமைப்பட்டு விட்டேன் தான்...” அவன் உள்ளுக்குள் கொத்தியிருக்கும் வேதனை கொடுக்காக வடித்தது.

“அதை விற்றுவிட்டால்... மனவலாகக் கொண்டேன்.”

அவன் சொற்களால் அவன் முழுவதும் துடித்தான். “வறுமை அத்தனை கொடியது. ராஜா! இவ்வளவுள்ளும் உயிர் மூக்க என்று கருதிவந்ததைத் தேவலம் வயிற்றுப் பங்கு

இருபாங்கிலேயும் நீங்கள் புத்தகம் ஒரு போக்கிலும் என்று தந்திரம். நானும் அப்படிதான் கருதினேன். ஆனால் உதார்த்த உண்மை இதுதான்! அமை படுத்தப் பின் தான் போக்கிலும்! என்மையால் இதை விடக் கொடுத்த இக்கட்டை மனமேமாடிக் கற்றுக் கொண்டேன்..."

"அதற்கு...? அத்தகை இமைக்கலை சிறப்பது?"

"என்றுமையது என்று எந்தவிடம கூறுத் துகொள்ள முடியாத கறுமை. என் உணர்வுகளை வெம்பாய் பிறிட்டு வடிவ விட்டுவிடும் பரி உணர்வு. இவற்றிற்கு மனித உருவிய பிறந்த நான் அடங்காவி விட்டேன் ராஜா... என்னை மன்னித்து விடுங்கள்...! மறியுங்கள் எதிர்ச் உணர்ச்சி களை வெளிவிட்டால் என் கறுமையை நான் நிகழவைக்க காட்டிச் செய்து விட்டேன். அது என்னை விடுவதாயினால் ஆளுல் உன்னை இவர்கள் திரண்டு மாதம் களுக்கு முன் அப்பா போய்விட்டார்..."

"அப்பா போய்விட்டாரா?" அதிர்ச்சி போடு ராஜா ஒரு மூலையில் மெடக்கிச் சாத்தி விருந்த சைட் போர்டு பார்த்தான். "எனக்கு என் அமை எழுதியிருக்க?"

"அத்தனை தூரத்திலிருந்து கொண்டு இந்த தீவிரத்து வகுத்தவகாரிய உண்மையின் கருபட மூடியாமல் போய்விடுவோ என்ற எண்ணத்தினால் எழுதியிருக்க. அதுவும் உன் கனின் வரவை ஒப்பொருது தான். கிறிஸ்து பொழுதிய் கணக்கோடு அப்பிட்டுப் பார்க்க துக் காத்திருந்தேன். அப்பாவுதான் பாது காந்து சேர்ந்தான். அம்மா இருந்த தீவிரியை, ஏற்பட்ட உடம்பிய வகைச் சரம் நீட்டும் அவன் உண்மை நான் பார்த்து கொண்டேன். நமக்கு மருமகனாக வந்து வந்திருந்த ஒரு விருந்தை வாய்க்கித் தருவதற்கு என்று எதிர் பார்த்தான். என் அப்பாவுக்கு விடைக்காமல் அவன் போன பின் அம்மா என்னை இடித்துரைக்க ஆரம்பித்தான். தானாகத் தான் கறுமையின் கோர வலறுகள் போ தாகிக் கொண்டே வந்தது. நமக் வேலை தெரியினால். விடைக்கவியல், ஒன்று மென் கணாகக் குழந்தைமையை அவரைப் பட்டினி. அது சேர்த்து, மென் கொடுத்த தீவிர போது அம்மா என்னை மறுபடியும் மென் டின. "பாதுகை மகன்து கொண்டு வர, இக்கனியா?" என்று சொல்கிறான். அதுத் தான், புயம்பிலுன். நெயினான். என் பின் அவளுக்குக் காதலமாயினால். "வலிதிறி அக் கிளியை எப்படி அடக்கப் போதே?" என்று கூட்டுகிறீட்டான். பிராது அவருடன் கருண்டு விட்டான். குழந்தைகள் பேசத் தெவ்வதற்குக் கிடந்தான். தான் கற்றுமுற்றும் பார்த்தேன். நீங்கள் தந்திருத்த புத்தகங்கள் உண்மை பட்டன.... உங்கள் பரிசுதனை சொன்னார் பதிரமாய் கூறுத்துக் கொண்டு. என்னைப் பிரிதொருவருக்குத் தராமல், அவையின் விற்றுவிட்டு, என்னை மட்டும் உங்களுக்குக் கூறுத்துக் காத்திருக்கிறேன்... உங்களுக்குத் தரவேண்டியவனாக அங்கே நேரித்த சமயத்தில் நீங்கள் தந்தவதற்குப் பரிசுமயமாக நன்றி நிமித்தேன் நான்... இப்போதெல்லாம் நான்

இமைக்கைய வேலைக்குப் போகிறேன்... தொடர்ந்த வேலை விடைக்காததால். ஆனால் இப்போதும் வறுமையை வெற்றிக் கண்டு விட்டேன் என்று சொல்ல முடியாது..."

ராஜா அவளை உற்றுப் பார்த்தான். அவ னை மனந்தை விடுகனின் கருவியில் என் கதைகள் கண்டு கொண்டான் அவன்.

"என் மூல்களிலும் வயலதையும், வளம் கிளையும், இமைமையையும் பொறுத்த பிரச்னைகள் எவ்வாறு போயின. இந்த வறுமை யின் பிழலில் நான் குத்தவிராக நிதிக்கேடுகே. அதுதான் என்னை மிகவும், உங்களுக்குக் தான் இப்படிதான் காத்திருக்கிறேன். ராஜா!" அவளுடைய மிருகமாய் குரலில் தான் எத்தனை பகல்கள் தடுத்தும்!

ராஜா வேதனையான இமைப்பில் அவளைக் கண் கொட்டாமல் பார்த்திருன். காலில் சொல்லெழுந்தன. அவன் மெளனத்தை அவன் தவறுகத்தான் ஏற்றுக் கொண்டான். அவன் மன்னிப்புக் கூறவும் கிட்டாதோ இனி என்ற அச்சம் நடுக்கியது.

"நீங்கள் இதை தயி மார்ட்டிகள் ராஜா. இப்படிப்பட்ட பரிசை நீங்கள் அறிந்திருக் கவே முடியாது..."

"அறிந்திருக்கிறேன் பிரேமகா... பிரே மா குறை அறவும் எப்பதிலுத்தான். அது உங்களுக்குத்தான் என்னவோ? அந்த அது மகம் மட்டும் எனக்கு கால்க்கலியிலையாருல் உங்களுடைய தம்பிரேடு, என்னவோ?" என்று அவ நிமித்திருன் அவன்.

போருப்போதும், வகுப்போதும் மெல்லி ல்க் அதற்கு சத்த மூலிக் கண்டையப் பார்த்து அவன் அருகருப்பாய் நமக் களித்த லும், ஒரு நான் சட்டென்று தேவிய விடுமுறை வித்ததன்று உணவு விடைக்காமல் தனித்ததும், கரும்குவித்திருந்த அந்த நேரிக் கண்டைய தாடி உண்டு போய் வந்து முட்டத் தின்ற பரிசை - அந்த அரக்கன்க் சமாதானப்படுத்தி யதும் அதன் சமயத்தின் அவையிலிருந்து விடைபெற்றிருந்த கத்தம், கனாதாரம் என் னால் பரிசைக் கனாதாரமில் கருத்து போய் மன்னும் உயிர்த்ததும் அவன் தீவிரியின் மிதந் தன். ஒரு வேளாகவே அப்படி வெள்ளியல்... பரிசைக் கொடுமை புரிவாக்கவோ?

"பிரேமகா!" அவன் கனகன் நீண்டன. "உங்களை கணந்தது கொண்டுடன், பிரயி!" "ராஜா!" அவன் அறியலவாதே அத்தப் பிரேமத்தின் ஐக்கியமாயி விட்டிருன். "நான்தான் கற்றுவிட்டேனே. இப்போம் என் அறவோ? இனி அதற்குக் கனகத்துக்கும் இடமில்லை, பிரேமகா!"

இது ஆரத்தத்தையும் ஏற்படும் கண்ணிர் என்று அவன் பெருமையாகக் கூறிக்கொள்ள வக்க. அவன் தான் அறுபதிற்கு உயிர் அவன் அதனை மேலேறும் என்னி என்னிக் கேட்கினான். மெரு நேரத்துக்குப் பின் அந்த கரியம் அடங்கிப் புண்ணையாக அரும யிட்டு நாளமாய் பூத்தது.

மாதத்தின் பொருத்ததற்குள் திரந்துகொண்டு அவர் ஒளி பாய்க்கவியுள். இரண்டு உன்னல் கனிக் கனகயத்தின் இனி பரிசுற்று காதல்கள் பாதுகாப்பான தன்மைப் பிரிப்புகிறது

* * * * *

காந்தோறும் ஹமாம் உபயோகிப்புகள். உங்கள் குழந்தைத்
தந்தம் செய்வதுடன், புத்துணர்ச்சியையும் அளிப்பிடுது. உங்கள்
மேனிக்கு கவர்ச்சியான மெருகையும் கொடுக்கிறது. மெருகை
லம்... நீடித்திருக்கும் ஹமாம் டாப்லெட் சோப்பை உபயோகிப்புகள்.

புதுமையின் பொலிவுக்கு ஹமாம்

அதிக காலம் நீடித்துழைக்கும் டாப்லெட் சோப்

CHN-4, TN

L.F.L.F.
தயாரிப்பு

சரப சாஸ்திரி சீல்வியாசகீகரர் 'தீரசங்க'

மீரர்க்கண்டன் தபங்கிக் கொண்டே படிபேறிலும்.
“உன்னை ஒருத்தரும் இல்லைக்கா?” என்று இரண்டி
ருவையகன் கேட்டுவிட்டு அங்கு பதினாக்காக்க காத்து
நின்றான்.

உன்னை இரண்டாம் கட்டுக் கதவு ஒலையப்பட்டது.
மாரோ வகுவிருக்கன் எப்பதற்குக் கட்டாயம் கூறியது.
“தூதா வெளியிலே போயிருக்காங்களா?” என்று மார்க்
கண்டன் கேட்டதற்கும், உன்னை விரும்புது. “யாரோவா
மார்த்தேன். உன்னாவு வரையாமே தம்பி!” என்று விட்டு
எதுமாவனியம்மான் பேசிக் கொண்டு வகுவிருக்கரும் சரியாக
இருந்தது.

“அவங்க இல்லைக்கா?” என்று இரண்டாம் தடவை
யாக மார்க்கண்டன் கேட்டு விட்டான். அதற்கும் சீல்
தான் அத்தக் கேள்விகளுக்கு விடாது. “தோட்டத்திலே இருக்கார், இப்படியே போய்ப் பாள்.
எதிருக்கம் அளசரமா?”
இந்தருள் துருக்கண்டலிலிருந்து, “மாரர் அங்கிட்டு வந்
திருக்காங்க?” என்று கேள்வியைக் கேளுக்டர் வந்தார்.
“தூதா விட்டுப் பிள்ளை வந்திருக்குது. சங்கீர்த
தெய்க்கிட்டு.”

மார்க்கண்டன் மகையில் ஏதோ கடிதம் இருந்தது.
“எப்ப வந்தே பட்டணத்திலேந்து? தேதுக்கூடக்
கேட்டுனே சரபத்தை. நீ எத்திருக்கிறதாக்க சொல்ல
வியே உங்க ஸ்யா?”

“இன்னிக்குக் காலைவிலேதான் வந்தேன்.”
கவுண்டர் மேல் துண்டினால் மதுகு, மார்பெல்லாம்
துடைத்துக் கொண்டே பேசினார். “என்ன விசயம்? படிப்
பெல்லாம் முடிச்சட்டாப்பிலே இருக்குது?”
மார்க்கண்டன் கூறினான் - “ஆமாங்க, முடிச்சது
ஒரளவு. படிப்புக்கு முடிவு ஏது. சொல்லுங்க.”

“உட்கார், நம்பி, இப்படி தின்னுக்கிட்டே பேசுறியே?”
மார்க்கண்டன் அவர் எதிரே ஸ்டூலில் அமர்ந்தான்.
வந்த விஷயத்தைத் தொடங்கினான்.

“இந்தக் கடிதாக்க அமெரிக்காவிலேந்து வந்திருக்குது.
அங்கே சிலவியா யுனிவர்சிட்டியிலு இருக்குது. அவங்க எழுதி
விருக்காங்க.”

கடிதத்தை உவமையிலின்று வெளியே எடுத்தான் மார்க்
கண்டன். கவுண்டரும் என்னவோ அங்குப் படிக்கப்
போகிறவர்போல் முக்குக் கண்ணாடியை எடுத்துத் துடைத்
துக் கண்களில் மட்டிக்கொண்டார். மறு விஷய அலரே
கேட்டு விட்டான். “தம்பி, அது இங்கிலீசுமொழியே
எழுதியிருக்கும்து - அமெரிக்காக்காரன் தமிழா எழுதப்
போனான்? நீதான் அத்தக் கடிதாக்கை கொண்டுநிடுக்
கேன்னா, நானும் படிக்கிறாய்வே உட்டுனே கண்ணாடியை
மட்டிக்கிட்டேன். பார்!” அவரே சிரித்தார்.

மார்க்கண்டனுக்கும் தன் தலைய தெரிந்தது. கவுண்டர்
ருக்குக் காட்டுவதற்காக அத்தக் கடிதத்தை எடுத்து வந்
திருக்க வெண்டாம். இந்த ஒரு விஷயத்தில் அப்பாலும்
இவரும் ஒன்றுதான். இங்கிலீசு தெரியாத பிரவிசன்.
இப்படி ஏதோ அவன் மனம் முனையுள்ளது.

“நீதோ வரிக் கக் கொல்லு விசயத்தை.”
“அங்கே ரொய் படிப்புக்கு வரக் சொல்லி எழுதியிருக்
காங்க என்னை.”

கவுண்டர் லாவாயத் திருக்கலிக்க.
“அமெரிக்காவிலே போய் மூன்று வருஷங்கள் படிக்க
லாம். படிச்சு, அவங்க பட்டத்தை வாங்கிட்டு வரலாம்.”

“போக, வந்து செவ்வெல்லாம்.”
“எல்லாம் அவங்க ஏத்துப்பாங்க.”
“தங்குது. சாப்பாட்டுக் செவ்வெல்லாம் கூட அவங்க
பார்த்துப்பாங்களா?”

“நமக்குக் காணுதுக் செவ
வில்லிங்க.”

கவுண்டர் சத்தோகத்தோடு
கொள்ளும்! “பரவாயில்லைவே,
இவ்வளவு வரதி பண்ணித்
தர்ருங்கனா அடிங்க?”

“இது மட்டும் இல்லைங்க.
படிக்கிறவர்களுக்கு உட்காரக்
சம்பளம் வேதே தருவாங்க.”

இந்த இடத்தில் கவுண்டர்
சரியான விருது தெருடுத்தார் -
“உங்க ஸ்யா என்னு கொல்
முடி சரபத்துக்கு அமெரிக்கா
போறதெல்லாம் பிடிக்குமா?”
அழாக் குஷனாக மார்க்
கண்டன் பேசினான் - “அது
தாங்க உங்கவிட்டு வந்தேன்.”

அப்பாவுக்குச் சம்மதம் இல்லை! அம்மெல்லாம் போயேனும்பொருள்."

"அதுதான் நானும் தெரிஞ்சேன். சரபம் என்னிக்குமே வைக்கும் ஜாஸ்தி. அம்மெரிக்கா, ஐரோப்பா போகிற சான்ஸ் கிடைச்சிச்சிவ்னு பம்பைக் கட்டி ஆசாமி இல்லியா அவன்."

"நீங்க கொஞ்சம் வந்து அப்பாவிட்டே சொல்லுறாங்க. அதுக்குத்தான் வந்தேன். நீங்க எங்கே ஆறாப்பம்பாய்க் கொஞ்சம் பிடிவாதமாகச் சொன்னு அப்பா கேட்டார்."

கவுண்டர் கேட்டார்: "என் போகப்படா தாம்? கேட்டப்பா ஜயானவ?"

"அங்கே போனாக் கெட்டுப் போயிடு போறும். அம்மெல்லாம் நங்கு வேண்டாம்—அப்பாங்களுக்கு."

கவுண்டர் முகத்தில் புயல்முறுவல் தோன்றியது. "என் வந்து சொல்றேன். சரபம் கொப்பாங்குமெதுதான் எந்தேகம்."

"நீங்க ஒழுத்தர் சொன்னார் போதும். அப்பா சம்மதிப்பார்."

"சரி, நான் சொல்றேன்."

மாரிக்கண்டன் விடைபெற்றுக் கொண்டான். "இன்னும் சொன்னு வாரங்களுக்குள்ளே சம்மதம் — இல்லாததான அங்களுக்குத் தெரிவிச்சாகட்டும். அதனுவேதான் அவசரம்."

மாரிக்கண்டன் போவதைக் கவனித்துக் கொண்டு கவுண்டர் நின்று.

(3).

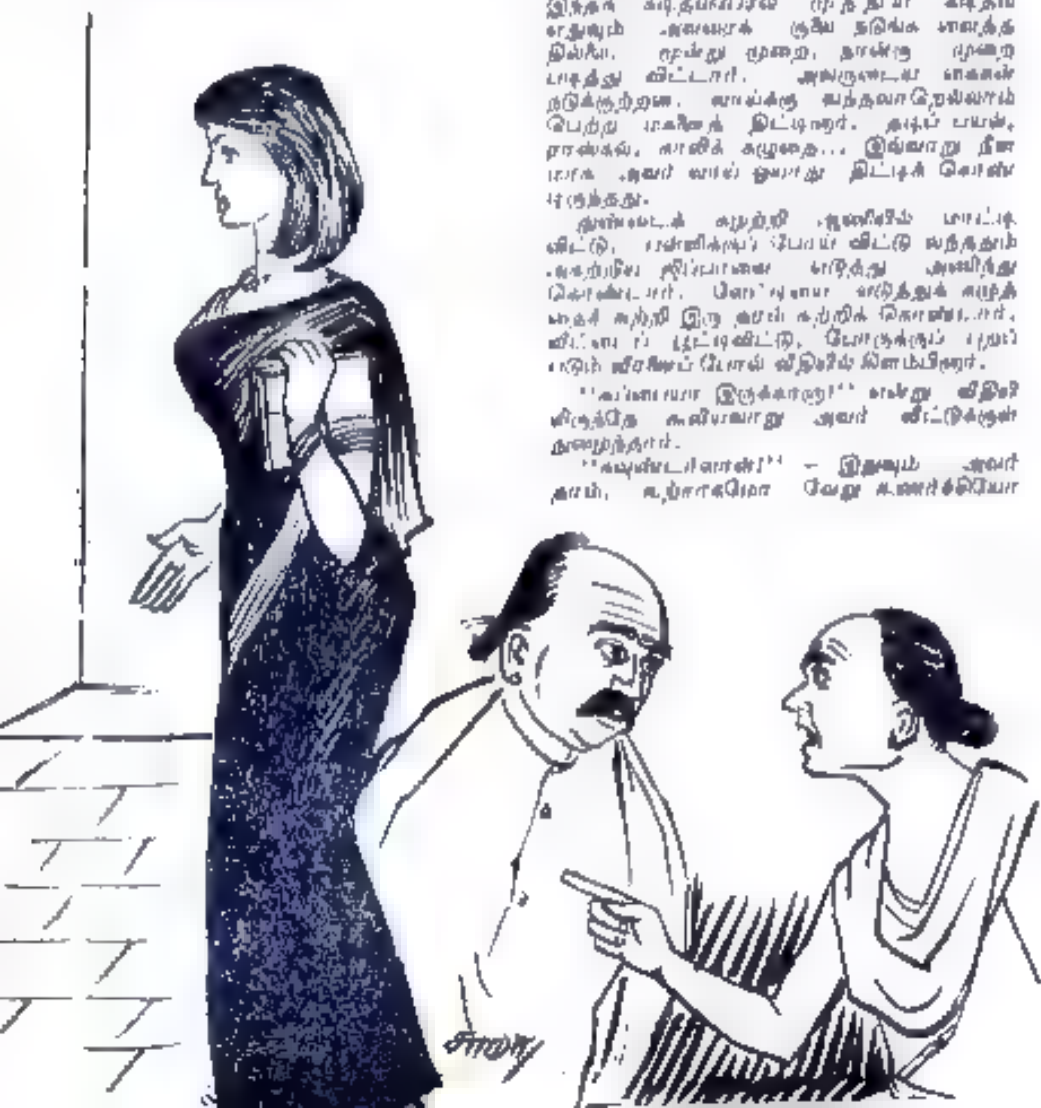
அம்மெரிக்காவிலிருந்து வந்த கடிதம் சரப சான்ஸியில் எகலில் இருந்தது. அன்று காலை வந்த கடிதம் அது. அதைப் படித்தது விருந்து அங்குக்கு இருப்புக் கொள்வானிலும். தெரே பாய்த்தோடிப் போய்க் கவுண்டரிடம் அடைக்க காட்டி. "இப்போது என்ன சொல் கிருவர்?" என்று கேட்டுத் தன் வயிற்றெரிச் சைத் தீர்த்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று என்னை முடிக்கிறது.

அம்மெரிக்காவிலிருந்து மாரிக்கண்டன் மாறும் ஒரு கடிதம் எழுதுவது வழக்கம். இந்தக் கடிதமேய்தான் முதலிய கடிதம் எதுவும் அவரைக் குறித்து நடுங்க எடுத்த தில்லை. ஏற்று முறை, தாங்கு முறை படித்து விட்டார். அவருடைய எகலில் நடுக்குற்றை. வாய்க்கு வந்தவாறெல்லாம் பெற்று மகிழ்ச்சி திட்டினார். தடிப் பம்பு, ராசுக்கு, காலிக் கழுதை... இவ்வாறு நீளமாக அவர் வாய் ஓங்கித் திட்டிக் கொண்டு இருந்தது.

துள்ளைக் கற்றறி ஆணியில் மாட்டி விட்டு, என்னிக்குப் போய் விட்டு வந்ததும் உதறிவை எழிப்பாவை எடுத்து அணிந்து கொண்டார். போஷணா எடுத்துக் கழுத்தி கைச் சுற்றி இரு கரம் சுற்றிக் கொண்டார். விட்டைப் பூட்டிவிட்டு, போருக்கும் புறம் புறம் வீரகிழ் போய் விடுவிய் கிளம்பினார்.

"கண்ணா இருக்காரா?" என்று விதிவி விருத்தே கவிப்பாறு அவர் விட்டுக்குள் நுழைந்தார்.

"கவுண்டர் வான்!" — இதுவும் அவர் தாம், சுற்றாகமோ வேறு கண்ணக்கியோ

ஆறுமுகம், தொழிலாளர் உள் ள் த ிரிப்பதையும் கவனித்து நேரமாக இரண்டிரண்டு

புதிய

பிலிப்ஸ் வைகிங்-1

கு. 245/-க்கு
மட்டுமே கிட்டுகிறது
இந்த மகத்தான
நலிப்பு

பலவேளமான நிலையங்களையும் உள்ளு எடுப்பதற்கென்றே புரட்சிகரமான AVC* அமைப்புடைய மாதத்தின் ஒரே 2.பாண்டு குரான்லிஸ்டர் இது—எளிதில் எடுத்துச் செல்லும்படி இலேசு. ஆனால் உறுதியானது.

ஆகவே மிகவும் கவனத்துடன் கல்பேசம் சிறப்பாக நிர்வகிக்க அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கருதுகிறேன். அப்போதுதான் கல்பேசம் சிறப்பாக நிர்வகிக்கப்படும் என்று நம்புகிறேன்.

SDG கம், டிபன்சு அமைப்பு, ID கள் பங்கீடுகள், டி.பி.எஸ்.செய்துள்ள டி.பி.எஸ்.களைக் கவனத்துடன் நிர்வகிக்க அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கருதுகிறேன்.

தினம் பரதவரும் தனியே புறந் பெற்ற இயிப்பின்
விற்றினை நகுபதீதீயே கேள்வியும் உணர்வு

உங்களைப் பிடிப்பதில் கைபாசாகியிருக்கும் இரண்டாம்
பிரெய்ஸ் அவர்கள் மற்றும் இந்த பிரெய்ஸின்
கேள்விகளுக்குத் துணையிடுவதாக உறுதியளிக்க.

தென்புலம் சிவாசரத்திராஜித தேவநாதர்
மேல்நாட்டிவாசன் பெயர்ந்த
தென்புலம் சிவாசரத்திராஜித தேவநாதர்

PHILIPS

பாட்டாளர் எங்கும் கிடைக்கின்றனர்

1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674, 2675, 2676, 2677, 2678, 2679, 2680, 26

Source: www.fishbase.org

கேசத்தை நன்கு பராமரிப்பது நல்ல
அழகுடன் விளங்க உதவுகிறது!

**பெங்கால் கெமிகல்ஸின்
காந்தாரிடைன்**
தேர் ஆயில்

கேசத்தைப் பற்றி அக்கறைபுள்ளோர்
பெங்கால் கெமிகல்ஸ் காந்தாரிடைன்
தேர் ஆயிலைந்தான் சினைக்கிறார்கள்.
பிசுக்கற்றது. கேசம் நன்கு பளபளப்
படவும், நீண்டு ஈட்டித்தவாகவும்
வளர்கிறது. கேசம் உரிசிவதைத்
தடுக்கிறது. ஒவ்வொரு வீட்டிற்கும்
மிகவும் இன்றியமையாதது.

பெங்கால் கெமிகல்ஸ்
கந்தாரிடைன் பம்பாய்
கான்பூர் சென்னை

ஆல்போ-ஸாங்

எல்லா வயதிலுள்ளவர்களுக்கும்
ஒரு சிறந்த டானிக்

உயிர்வாழ்வு உடல் வலிமைக்கு ஆல்போ-
ஸாங் அனல்பூர்வமான சுவைமிக்க இது
பெரிந்தவர்களுக்கு உயிர்வாழ்வு உடல்
வலிமைக்கு உடல் வலிமைக்கு உயிர்வாழ்வு
உடல் வலிமைக்கு உயிர்வாழ்வு உடல்
வலிமைக்கு உயிர்வாழ்வு உடல்

ஜி. ஆன் ஜி. உதேஷன்
கொழும்பு (சென்னை)

சாஸ்திரி மிகத் தெளிவான குரலில் பேசினார்: "டேய்! நான்தான் உனக்குக் கடிதாபிஸி வேலை ஏழுநிமிட்டேனே. உனக்கும் எனக்கும் ஸ்தானப் பிராப்திகட்க் கிடைப்பாது. வீணா, இங்கே வந்து கனாட்டா பண்ணுதே. வந்த வறியாப் போய்ச் சேர்."

"மார்க்கண்டன், "இங்கே...." என்று ஏதோ இழுத்தான். "இப்ப உங்களுக்கு பேசினாடு திக்கத் தயாராயிடுனே."

"அப்பாவுக்கு நமஸ்காரம் பண்ணு. நான் சொல்கிக் கொடுத்தாப்பிடு " என்று மார்க்கண்டன் கூற, அவனோடு வத்தவன் அவர் அருகே போய்த் தலையில் தலை குவிவ் அழகுற வணக்கம் செய்தான். "நான்தான் லொகீடா. நமஸ்காரம்" என்று அவன் தமிழில் பேசிவ் அந்த ஒரு வணம் அவரே சிவப்பில் ஆழ்த்த விட்டார்.

"தமிழ் தெரியுமாயிமா?" இப்படிக்க் கேட்டது அவர்தான்.

"கமாராயப் பேசுவேன். என்மாம் நம்மன் பிள்ளை சொல்லிக் கொடுத்தது தான்."

"அப்ப, ரொம்பச் செளகரியமாப் போச்சு. உங்கிட்டே சொல்லிடுறேன். நீ அவனை அழைச்சிண்டு எங்கேயாவது போயிடு. உனக்கும் எனக்கும் சண்டை இல்லை. நீ யாரோ? நான் யாரோ? ஆனால், அவன் மருத்தில் மட்டும் விழிக்க எனக்கு இஷ்டம் இல்லை. அவனைக் கிளம்பச் சொலுது."

அந்தப் பெண் பேசவில்லை. இப்போது மார்க்கண்டன் பேசினான்.

"நான் போறேனப்பா. எதுக்கும், இவ் வளவு நூறம் வந்துட்டுக் கவுண்டர் மாயா ஸ்லப் பார்க்காமே இருக்க வேண்டாம். அவரைப் பார்த்துட்டுப் போயிடுறேன்."

"என்ன வேணுச் செய்."

"எனக்கும் இங்கிய நம்ம ஸூனியர்சியூய் வேலை வேலை. இவனுக்கு தென் இந்திய சங்கீதத்திலே 'ரிஸர்ச்' பண்ணப் போது. அதனாலே செண்டு பேரும் பட்டணத்திலே தான் இருக்கப் போறேன். நீக்க எப்ப வேணுறும்...." என்று மார்க்கண்டன் கூறிக் கொண்டு போகும் போதே, சாஸ்திரிக்கன், "எனம்மா, நீ அவனை அழைச்சிண்டு போக மாட்டியா? புண்ணியமுண்டு, உனக்கு ரொம்ப...." என்று கத்தினார்.

கார் கிளம்பிக் சென்றது.

4

இராராட்ரி ஒன்றிய அறங்குகத்து 30 அறையில் தனிகர் பீடத்திற் கப்பையாக் கவுண்டர் அமர்த்திடுத்தார். --ச காக்காய் அருகே இங்கி. காவற்காரன்தான் ஏற்ற எட்டி நின்றுன்.

"வரலாமா?" என்று விசாரித்தவாறு நுழைந்தவர் சம்ஸ்கிருத பண்டிதர் ரேப சாஸ்திரிகள்தாம்.

"வாப்பா வா. நீயென்னாம் வரக் கேட்கணுமா?" என்று கவுண்டர் தம் இருக் கையிலிருந்து எழுத்து கொண்டு விட்டார்.

சுமத்து அங்கவயிற்றத்ததர்வெடுத்து தாது காலியிற் கையின் மீது துபோட்டுவிட்டு வத்தவர் பேசலானார்: "கப்பையா, உன்

"எல்லோரும் எல்லாப் பாட்டையும் இப்படி வேகமாகவா பாடணும். இப்ப பாடுறது என்ன காவத்திலே சர் பாடிண்டிருக்கார்?"

"கவிசைத்திலேதான்!"

ஜேடே படிச்சவன்விற முகமுறியே கேட். ரெசிறன். உனக்கு என்னப்பா, கொடுத்த பண்ணியென் தான்?"

"சரபம், கிரியலாருறியா, நீ? நிடுதிப்பலு என்னலோ பேசுறியே?"

"ஆமாம், இன்னிக்கி உன் கைகொழுத்து போட்ட உத்தரவு வாங்கிட்டேன். அதான் ஒடி வத்தேன் உங்கிட்டே."

ஒரு விதாயுதிக் புரித்தது கவுண்டருக்கு.

"நான் என்னலொன்றுட்டுப் பவத்துட் டேன், சரபம். நீ அந்த உத்தரவைச் சொல்றியா?"

ரேப சாஸ்திரிகளுக்குக் கொயம் பற்றிக் கொண்டு வத்தது. கொயத்தை அடக்கிக் கொண்டு கேட்டார்: "எனக்கு வேலை போச்சு, நீ சிவிகிறே, கப்பையா, அப்படித் தானா?"

"வேலை போறதாவது? இருக்காதே; நீயோ பழைய ஆன் ஆச்சே; பரிமசெண்ட ட்டாகிப்ப வேனியே போகச் சொல்ல முடியாது."

"நீ சொல்கிறதெல்லாம் சொலுது 'என்பது போன்ற பாரிவை அவர் கண்ணில் தெறித்து நின்றது."

"வேலை போகாதே." இரண்டாம் முறை கவுண்டர் இவ்வாறு கூறிவதும், சாஸ் திரிக்கு ஆத்திரமே வத்து விட்டது. "சம்ப னம் காணு குறையாது. ஆனால் பிழை இருக்கு உத்தரவு. அப்படித்தானே? சம்ஸ்கிருதப் பண்டிதரு இருத்தவன் ஸ்கப் மேனா -- நாற்காலிவைத் துடைக்கணும், இக்காட்டா வேலாவேனைக்கு மணி அடிக்க ணும். இந்த வேலையெல்லாம் செய்வதத்துக் கைத்தான் நான் விரோமணிப் பட்டம் வாக்கினது சம்ஸ்கிருதத்திலே, இல்லையா?"

"சரபம்! நீ விணுக் கோலிக்கக்காதே; வாரப்பா இந்த தாளானே அந்தப் பாணை வயப் படிக்கிறுங்க! வழக்குவேலை இல்லாத. செத்த பாணைதானேப்பா அது?"

"தேவ பாணைப்பா, கப்பையா, அது!"

"அப்ப தேவர்களே படிச்சிக்கட்டுங்க. நாணும் நீயும் அடிச்சிப்பாரேன்?"

"நான் எண்ணைப் போட வரவில்லை, கப்பையா! ஏதோ எனக்குக் கொஞ்சம் தெரிஞ்சு இந்தப் பாஷையை வரும் தலைமுறைப் பச்சை பத்துப் பேருக்குச் சொல்லி வைச்சால், என் மனைவியேயும். நான் கேட்டுக்கிறது இல்லையேதான்."

கவுண்டர் சரப சாஸ்திரியை மூற்றும் அறித்த, உற்ற நண்பர்.

"சரபம்! நீதான் இப்படி வருமியென்று தெரிஞ்சுக்கிட்டியோ, என்னயோ, அந்த நாளிலேயே பிறரேயேட்டாத் தமிழிலேயும் 'புவியர்' படிச்சவனுக்கோ. இல்லையா?"

சரப சாஸ்திரி கொதித்தெழுந்தார். "அதனாலே? அதுக்கும் இதுக்கும் என்ன சம்பந்தம்?"

"நீயாட்டிலே தமிழ் கூறிக்கொண்டு?"

"ஏன், சம்ஸ்கிருத பண்டிதர் வேலை போனவுடனே தமிழையும் படிச்சிக்கொண்டேனா சொல்லிக் காமிக்கறா?"

கவுண்டர், "அதெல்லாம் இல்லை. நல்ல வேளைத்தமிழைதான் சொல்றேன்" என்றார் மெத்தக் கொண்டு.

"நான் தமிழைப் பேருமை போலமே, சம்ஸ்கிருத வாய்ப்பு நடத்தியதே இல்லை, கப்பையா, அது மட்டும் தெரிஞ்சுக்கொ, காலிதாசன் ரகு வங்கியோ, அவ்வது வாய்ப்பிலியோ சொல்லுப்போ, கப்பையா பேருமைமையைச் சொல்லாமே இருக்கமாட்டேன். எவர்க்கு ரெண்டுமே ரெண்டு கண்கள் மாதிரி. ஒரு கண்களைப் பிடுக்கறபொழுது நான் உத்தேசம்."

மேற்கு சரப சாஸ்திரிகள் அடங்கிய கருதியில் பேசினார். "கப்பையா! உன் மேலே கோபம் இல்லை எனக்கு, சம்ஸ்கிருதம் இந்த நாட்டிலுண்டாய் பன்றாய் பரணாக. அந்த நம் நாடு இல்லவையு ஒதுக்கலாசா? வரலா வரலா செய்ய வேண்டாமா, சொல்லு."

சரப சாஸ்திரி வாய்க்கி ராமராயனாக் கதம் பாராயணம் பண்ணிக் கொண்டிருந்தார். மெரென் வீட்டு வசன்கள் நிறல் நடப்பது. மேட்டார் கா ஓங்கு வந்து நிற்கும் ஒரேச கேட்டது. துண்டை மேல் உட்பிச்சி போர்த்திக் கொண்டு, வெளியே சென்றார்.

காலிவிருந்து இறங்கியவன் கோரிடா தான். வத்ததும் வசகப்பி வணக்கம் செய்தவன், தனக்கில் விழுந்து அவரை நமஸ்கரித்தான்.

கண்களைத் துடைத்துக் கொண்டார் அவர் கவனித்தார்.

"உங்கன் பிள்ளை அமெரிக்காவுக்குப் போய் ரெண்டு மாதம் ஆச்சு. எனக்கும் அக்கியோ சில்லியா யுனிவர்சிட்டியே வேலை கிடைச்சுடுத்து. அதனாலே, ரெண்டு பேருமே அக்கியே இருக்கலாமாறு தீர்மானம். நீங்க..." என்று அவன் இழுத்தான்.

"உங்கன் பிள்ளை சொல்லக் கொண்டார். இப்பல்லாம் காலம் மறந்திண்டு வந்தது.

சம்ஸ்கிருதத்தை இந்தப் பக்கத்திலே அதிகம் பேர் ஒதுக்கிண்டு வரா. சில்லியா யுனிவர்சிட்டியும் சரி, அங்கே இருக்கிற அத்தைத் கொண்டாலையும் சரி, சம்ஸ்கிருதத்துக்கு நல்ல ஆசையு இருக்கு. உங்கள் பிள்ளை போய் விசாரிச்சு எழுதியிருக்கார். நீங்க வந்தேனாலு, அத்தைத் கொண்டாலே எடுத்துப்பா, உங்களைப் போன்ற ஓரியண்டல் மாகாள் கிடைச்சா, அவர்களுக்கு எவ்வளவோ பேருமை, உங்களுக்கும் சம்ஸ்கிருதத்துக்குச் சேவை பண்ணிய திருப்பி இருக்கும்."

இங்கு அவன் நிறுத்தினான். அவர் கேட்டார் - "சம்ஸ்கிருதத்தைப் படிக்கிறாருக்கு அங்கே ஆள் இருக்கா?"

"ஹரஹமான பேர் இருக்க மாட்டா; ஆறும் ஆர்வமுள்ள சிலர் காத்திண்டிருக்கா?"

"அப்படியா?" என்று அவர் காலையிப் போந்தார்.

"விரிவா?"

"நம் ஸ்கூலே விரிவோகாத சரக்கு அவ் கெய்வார் எடுபடுமாவனுதானாம். நம் தேகம்."

"அந்த விசாரமே வேண்டாம். சாஸ்திரிகளின் கண்களில் ஒளி பிறந்தது. "அப்படியாவும், நீங்க விரிவா?"

"செய்யலாம்!" அவன் பேச்சு, புடவை எல்லாமே அவருக்கு அதிகசயமாக இருந்தது.

"அப்ப, எப்பக் கிளம்பலாம்? நாநாக்கே பட்டணத்துக்குப் புறப்படலாமா?"

ஒரு நிமிடம் யோசித்துவிட்டு, அவர், "சரி" என்றார்.

"எனக்கு வேண்டுத்தர்பிட்டேயுங்கடச் சொல்லிக் கொண்டாம். கப்பையா! கவுண்டர் பஞ்சாயத்துப் போர்டு ரெசிடென்ட் இருக்கார். அவர் என் அந்த நானத்தக் கிளப்பினேன். அளிபிட்டே மட்டும் சொல்லிண்டு வரேன்."

"ஆமாம், உங்கன் பிள்ளையும் சொல்லி விடுக்கார். அவர் சிலாசிக பேரிக்தான் நீங்க பிள்ளையை அமெரிக்காவுக்கு அனுப்பினேனாம். நானும் பார்த்திருக்கேன்."

காலி அவர் ஏதிக் கொள்ள, அவனும் ஏறினான். "மகாராஜ்" வாரைச் செலுத்தி லுன். கவுண்டர் வராதேயே வரவேற்க வந்து விட்டார். சாஸ்திரிகள் நம் முடிவைச் சொன்னார். கவுண்டர் அப்படியே அகாரைத் தழுவிக்க் கொண்டார்.

"சரபம்! ஒவ்வொரு மட்டும் கேட்டுக்க மேன். சம்ஸ்கிருதம் பிசாரத்தோடே, நம் தமிழ்ப் பேருமைமையும் பரப்பி, உலகமே நான் முடிசும் அது."

"நீ சொன்னாலும் சொல்ல விட்டாலும் நான் எப்படியும் செல்லப் போகிற காலம் அது. எனக்குத்தான் ரெண்டும் ரெண்டு கண்கள் ஆச்சே." கண்களைத் துடைத்துக் கொண்டார் சாஸ்திரிகள்.

"என்னை மறத்திடாதே. சரபம்!" என்று குரல் தழுதுழக்கப் பேசினார் கவுண்டர்.

உங்கள் சேமிப்பு இவளது எதிர்கால வாழ்க்கையைப் பாதுகாக்கும். இவளது பள்ளிப் படிப்பு, உயர் கல்வி, திருமணம் — இவை அனைத்திற்கும் பணச் செலவு ஏராளமாகும். எனவே, பணத்தை வளரச் செய்கின்ற யூகோ பாங்கில் இவளுக்காகப் பணம் சேமித்துவாருங்கள்.

உங்கள் மகளை எல்லாக் காலத்திலும் மகிழ்ச்சியுடனிருக்கச் செய்யுங்கள்.

உங்கள் மகள்
வளர்ந்து
வருகையில்
மகிழ்ச்சி
யுடனிருக்கச்
செய்யுங்கள்!

தலைமை ஆபீஸ் : கல்வந்தர்

நீங்கள் பணம்
சேமிக்க முடியும்
யூகோ பாங்க்
உங்களுக்கு
உதவி புரியும்!

புதிய

**ஸூப்பர்
ஸர்ஃப்**

**சலவை:
சொல்லொணாத
அமோக
வெண்மை**

அமோகமான சலவைத் திறன், எவ்விதிரிய வர்ணமும் அதுதான் ஸூப்பர் ஸர்ஃப். எத்தனை அழுக்கையும்—கண்மகரவான அழுக்கைக் கூட—விரட்டிவெக்கும். அடுத்து, உலகம் துணிகளுக்குக் கண்ணிப்பு பறிக்கும் வெளுப்பு, கற்பனை கடந்த வெண்மை, வெண்மையூட்டும் பவுடர் எதுவும் சேர்க்கத் தேவையில்லை, எப் பெரிய சலவைச் சலவைகளும் எளிதில் வெளுத்திடலாம்—இன் பமாக. சலவைவிறை ஒரு நறுமணமே கமழக்காண்பீர்கள். இத்தனை கண்களையும் தரக் கூடிய பவுடர் வேறெது?

இத்துல்தான் வீலரின் தரமான தயாரிப்பு